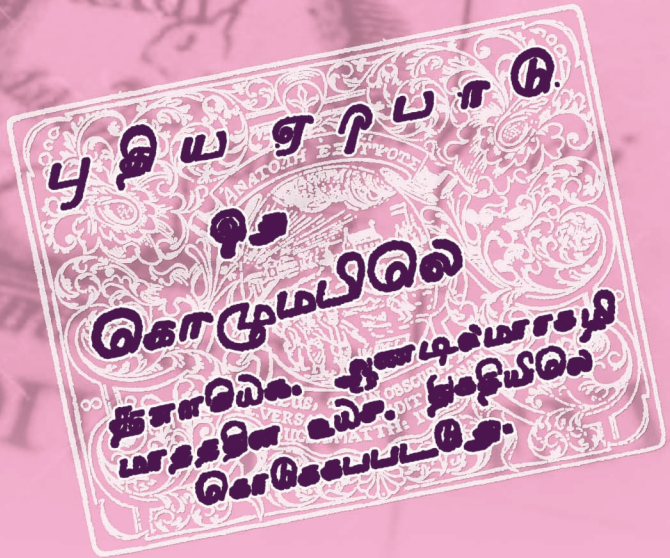

ஈழமும்
தமிழும் (5)

மெஸ்ஸொ பாதிரியார் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு (கி.பி. 1759)

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

வசனடை சீர்திருத்த வல்லாளர்
மெல்லொ பாதர்யார்
மொழ்பெயர்த்த
புதய ஏற்பாடு
(க.ப.1759)

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஞானம் வெளியீடு : 40

SL Rs. 300/-

US \$ 3

ஈழமும் தமழும் (5) – ‘மெல்ஹொ பாதிரியார் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு’

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

1^{ஆம்} பதிப்பு, ஏப்ரல். 2016

Eelamum Thamilum (5) - ‘Melho Pathiriyar Molipeyatha Puthiya Eatpadu’

Gnanam Balachandran
(balag.lk@gmail.com)

First Edition, April. 2016

Designed & Published By: Gnanam Pathippakam, 3B, 46th Lane, Colombo 06, Sri Lanka.

Tel: 0094 11 2586013, Fax: 0094 11 2362862. Email: editor@gnanam.info

Printed by: Kumaran Press (Pvt) Ltd. 39, 36th Lane, Colombo 06, Sri Lanka.

ISBN 978-955-8354-89-9

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

வசனநடை
கைவந்த வல்லாளர்

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர்
(1822-1879)
அவர்களுக்கு

இந்நூல் சமர்ப்பணம்

'ஞானம் பதிப்பகம்' மற்றும் 'ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை' ஆகியவற்றின் ஸ்தாபகரும், பிரதம ஆசிரியருமான **த.ஞானசேகரன்** அவர்களது பவளவிழா ஆண்டு (2016 சித்திரை - 2017 சித்திரை) நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக ஞானம் பதிப்பகத்தின் 40^{ஆவது} வெளியீடாக இந்நூல் வெளிவருகிறது.

வாசகர் கவனத்துக்கு.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் அதன் வாயிலாகத் தமிழ்கூறு நல்லுலகின் தமிழ் இலக்கியத்தையும் சீர்மைப் படுத்தும் நோக்குடன் ஈழமும் தம்மும் என்னும் தொடர் நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றோம். இந் நூல்களில் செய்யப்படக்கூடிய திருத்தங்களை ஆதாரங்களுடன் அறியத் தருமிடத்து எதிர்வரும் காலங்களில் வெளிவரக்கூடிய திருத்திய பதிப்புகளில் தெரிவித்தவர்களின் பெயர்களுடன் திருத்தங்களையும் உள்ளடக்குவோம்.

நன்றி

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

3-B, 46th Lane, Colombo - 6, Sri Lanka
balag.lk@gmail.com

பதிய்யுரை

தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாறு எழுதும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளத் தொடங்கி நூறு வருடங்களுக்கும் மேலாகிவிட்டன. தமிழ் வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு, இலக்கிய வழி வரலாறு எனப் பார்வைகள் கூர்மைபெற்று வந்தமையையும் காணமுடிகின்றது. இருப்பினும், தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியான ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நிரப்பப்படாத பல வெற்றிடங்கள் உள்ளதை ஆய்வுலகம் அறியும். இந்நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் செப்பனிடப்பட்ட பல தருணங்களில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறானது செழுமைபெற்று வந்துள்ளது. 'முக்கூடற்பள்ளுக்கு முன்னதாக ஈழத்துக் 'கதிரைமலைப் பள்ளு' தோன்றியதென்றும் 'கோயிற் புராண'த்துக்கு முன்னதாக ஈழத்துத் 'தஷ்டிண கைலாச தலபுராணம்' பாடப்பெற்றது என்பதுமான இழுபறிகள் இன்றும் நடைபெற்றவண்ணம் உள்ளன. எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் பரந்துபட்ட தகவல்களுக்கு ஏற்ப இலக்கிய உலகம் கொண்டுள்ள முடிவுகளானவை திருத்தமும் செம்மையும் பெற்று வந்துள்ளன.

தமிழ் வரலாற்றின் சில முடிவுகளை மீள்வாசிக்கும் முயற்சியாக ஞானம் பாலச்சந்திரனின் இந்நூல் அமைகின்றது. 1759^{ஆம்} ஈழத்தறிஞரான **மலிப் பி. மெல்ஹொ** மொழிபெயர்த்த கைபிளின் **புதிய ஏற்பாடு** கொழும்பில் அச்சாகியுள்ளது. இப்பதிப்பினை மையமாகக்கொண்டு "**தமிழ் அச்சத்துறையினூடாகத் தமிழ் வரலாற்றை**" அணுகும் முயற்சியை நூலாசிரியர் மேற்கொண்டுள்ளார்.

இந்நூலின் வாயிலாகத் தமிழ் வரலாற்றிலே 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் உள்வாங்கப் பட்டதாகக் கருதப்படும் 'சந்திபிரித்து அச்சப்பதித்தல்', 'தரிப்புக்குறிகளைப் பயன்படுத்தல்', 'பலவகை எழுத்துருக்கள்கொண்டு அச்சப்பதித்தல்' போன்ற முயற்சிகள் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டுவிட்டன என்கின்ற விடயங்கள் ஆதாரங்களின் வாயிலாக நிறுவப்பட்டுள்ளன. மேலும் 'கைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு', 'வசன இலக்கியம்', 'எழுத்துச் சீர்திருத்தம்' சார்ந்த சில முடிவுகளையும் மீள்வாசிப்புக்கு உள்ளாக்குவதாக இந்நூல் அமைகின்றது.

இந்நூலுக்குப் பெருமைசேர்க்கும் வகையில் அணிந்துரை வழங்கிய தகைசார் வாழ்நாட் தமிழ்ப் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கு எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகையத் தெரிவிக்கின்றோம்.

சஞ்சிகைப் பணிக்கும் நூல் பதிப்புப் பணிக்கும் ஆதரவு நல்கிவரும் வாசக அன்பர்களுக்கு எமது இதயங்கனிந்த நன்றி என்றும் உரியது.

த. ஞானசேகரன்

'ஞானம்' பதிப்பகம்

3-B, 46^{ஆம்} ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.

editor@gnanam.info

அணிந்துரை

தமிழ் ஆய்வில் ஈடுபட்டு வரும் நம்மிற் சிலர் சமஸ்கிருத மொழியினைக் கற்றுப் பயன் பெற்றோம். இதுபோல் பாலி மொழியினையும் சிங்கள மொழியினையும் கற்கத் தவறியதால் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் சில பகுதிகளை ஒளி பாய்ச்சிக் காட்ட முடியவில்லை. கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாறின் வருகையுடன் அச்சப்பொறியின் வருகையும் ஏற்பட்டது. அச்சக்கோர்த்தல், வரிவடிவம் தொடர்பாக பல இடர்கள் இருந்தபோதிலும் பெருந் தொகையான சமய நூல்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவை நம்முடைய பெரும்பாலான அறிஞர்களுடைய நுணுகிய பார்வைக்கு உட்படவில்லை. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்தவை என்பதால் அப்பார்வை விடுபட்டிருக்கலாம். இப்பொழுது ஈழத்தமிழ் வரலாற்றை நுணுகுமாக்கப் பார்க்கும் ஞானம் பாலச்சந்திரன் **“தமிழ் அச்சத்துறையினூடாகத் தமிழ் வரலாற்றை”** அணுக முற்பட்டுள்ளார். இது தொடர்பாகப் பெருந் தொகையான ஆவணங்களைப் பார்வை யிட்டதுடன் அவற்றிலிருந்து பயனும் சுவையுமுடைய பல தகவல்களை நமக்குத் தருகிறார். அதன் விளைவுதான் அவர் எழுதி வெளியிடும் **‘மெல்ஹொ பாதர்யார் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு’** என்னும் நூலாகும்.

ஈழத்துத் தமிழ் மொழி, இலக்கிய வரலாற்றிலே தமிழில் கைபின் மொழிபெயர்ப்பு ஓர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. கி.பி 1670இல் ஈழத்தில் கைபின் மொழி பெயர்ப்புத் தொடங்கி நடைபெற்று வந்தது. அந்த வரலாற்றுத் தடத்திலே முதன்முதலாக ஓர் ஈழத் தமிழர் கைபினை மொழிபெயர்த்தார் என்ற செய்தியினை ஞானம் பாலச்சந்திரன் தன்னுடைய நூலிலே தந்துள்ளார். 1740 வரை ஈழத்தில் நடைபெற்ற கைபின் மொழிபெயர்ப்பில் ஈழத்தமிழறிஞரின் பங்களிப்புப் பெரிதாக இருக்கவில்லை.

“இந்தப் பின்னாண்டிலேதான் ஈழத்துத் தமிழரான மெல் டி மெல்ஹொ (Philip De Melho) எமது கவனத்திற்கு வருகிறார். க.ப. 1744ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கத்தல் பண்புரிய அமர்த்தப்பட்ட செட்டி வம்சத்தைச் சேர்ந்த டி மெல்ஹொ அவர்கள் கொழும்பு செய்னாண்டில் கல்வ கற்றவர். தமிழ், லிப்பியு, க்ரேக்கம், லத்தீன், டச்சு, போர்த்துகீசியம் என்னும் மொழிகளில் மருந்த தோச்சி பெற்றிருந்தார். ஒல்லாந்த அரசாட்சியின்கீழ் இவர் மொழிபெயர்த்த தமிழ் கையனை (புதிய ஏற்பாடு) 1759ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலே அச்சிட்டுள்ளார்.”

என்று நூலாசிரியர் கூறியுள்ளது நமது சிந்தனைக்கு விருந்தாக அமைகிறது.

பிலிப் டி மெல்ஹொ தமிழில் மொழிபெயர்த்த தமிழ் கைபின் புதுமையான பல விடயங்களைக் கொண்டுள்ளதாக ஆசிரியர் காட்டியுள்ளார். தன்னுடைய நூல் இப்பதிப் பினை கையமாகக் கொண்டு அதற்கு முன்னரும் பின்னரும் எத்தகைய மாற்றங்கள் தமிழ் உரை வடிவத்திலும், சொல் வடிவத்திலும், வர்வடிவத்திலும் ஏற்பட்டுள்ளன

என்பதை அறிய முற்படும் தொடக்க முயற்சியாக அமைகிறது எனக் கூறுகிறார். நூலாசிரியர் ஞானம் பாலச்சந்திரன் தேடல் செய்யும் ஓர் ஆய்வாளர். சான்றுகளுடன் எதனையும் கூற விழைபவர். நாவலருடன் தொடர்புபடுத்தி அவர் கூறியுள்ள பின்வரும் இரு விடயங்கள் பற்றி இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்:

1. தமிழ் உரைநடையில் சந்திப்பிரித்தெழுதுதல்
2. தரிப்புக் குறிகளைப் பயன்படுத்தியமை

வழக்கமாக ஸீலஸீ ஆறுமுகநாவலரே இவ்விரண்டையும் தமிழ் உரைநடைக்கு அறிமுகம் செய்தார் என்று கூறுவது வழக்கம். ஆனால் ஞானம் பாலச்சந்திரன் பிலிப் டி மெல்ஹொ அறிமுகம் செய்தார் என்பதை சான்றுகளுடன் கூறியுள்ளார். ஆனால் சந்திப்பிரித்தெழுதுதலை அவர் முற்றாகச் செய்தார் என ஆசிரியர் கூறவில்லை.

“ஈழத்தமிழரான டீப் டி மெல்ஹொ அவர்களால் தொடங்கவைக்கப்பட்ட (1759) தமிழ் உரைநடையில் சந்தவகாரம் பிரித்து அச்சுப்பதக்கும் முயற்சியானது வில்லியம் நெவின்ஸனால் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டது (1847) ஆறுமுகநாவலரால் முறையாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது எனக்கூறுவதே பொருத்தமாகும்.”

என்று நூலாசிரியர் கூறுவதைக் காணலாம்.

ஈழமும் தமிழும் என்ற தேடலில் ஞானம் பாலச்சந்திரன் **யாழ்ப்பாண மன்னர் நிறுவியதமிழ்ச்சங்கம், சைமன் காச்செட்டியின் அகராத் முயற்சிகள், கரகசார எண்ணல் (க.பி.1506), தால வ்லாசம்** என்னும் நூல்களுடாக நமக்குப் பல புதிய செய்திகளைத் தருவதுடன், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நொந்திருக்கிற பகுதிகளுக்கு வலுவூட்டியுள்ளார். அந்த வகையில் அவருடைய இன்னொரு பாய்ச்சலாக **மெல்ஹொ பாதர்யார் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு** என்னும் இந்நூல் அமைகின்றது. இந்த இளைஞருடைய நுணுக்கமான பார்வையும் தேடலில் உள்ள அளவற்ற பற்றும் ஆர்வமும் தமிழ் ஆய்வுக்கு வலுச் சேர்க்கின்றன. நரைத்த தலையுடைய நமக்கெல்லாம் பெருமை தருகின்றது. அவருடைய இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவருக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்களைக் கூறி இந்த அணிந்துரையை நிறைவுசெய்கிறேன்.

முதுமுனைவர் **அ. சண்முகதாஸ்**

Ph.D. (Edinburgh), D.Litt. (Hon. UJ)
தகைசார் வாழ்நாட் பேராசிரியர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

1

அறிமுகம்

தமிழ் அச்சத்துறைக்கும் அதன்வாயிலாக பதிப்புத் துறைக்கும் 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் ஈழத்தவர்கள் அளப்பரிய சேவை செய்துள்ளனர் என்பது தமிழ் ஆய்வுலகம் அறிந்த விடயம்.

இம்முயற்சியின் முதற்கட்டமாக தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது எனலாம். ஓலைச்சுவடியில் உள்ளனவற்றை அச்சவாகனம் ஏற்றுவதே ஆரம்பநோக்கமாக அமைந்தது. தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவை பயன்படுத்தப்பட்டு தமிழ் இலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றாக அச்சவாகனம் ஏறின. இவ்வாறு அச்சவாகனம் ஏறுவனவற்றை செம்மையாக, பிழையின்றி அச்சிட்டதை அடுத்தகட்ட நிலையாக நாம் கருதுகின்றோம். பல பிரதிகளை ஒத்துப்பார்த்து செம்மைப் பதிப்புகளைத் தமிழ் அறிஞர்கள் வெளிக்கொணர்ந்தனர்.

செம்மைப் பதிப்புக்களை வெளிக்கொணர்வதுடன் திருப்தி யடையாத தமிழ் அறிஞர்கள், நுகர்வோருக்கு விடயங்கள் இலகுவில் புரியும் விதத்தில் ஷாந்களைச் சந்திவிகாரங்கள் இன்றி அச்சப் பதிக்கும் முயற்சியில் கவனம் செலுத்தினர். இதன்விளைவாகச் செய்யுள்களையும் வசனங்களையும் சந்திவிகாரங்கள் நீக்கி அச்சிடத் தொடங்கினர். இதன்போது எழுத்தின் வரிவடிவங்களில் இருந்த கவனம் படிப்படியாகத் தமிழ்ச் சொற்களின் பக்கம் கூர்மைபெற்றதெனலாம்.

சந்திவிகாரமின்றி அச்சிடும் முயற்சியையொட்டி பிறிதொரு முயற்சியையும் தமிழலகம் கண்டது. அனைவருக்கும் புரியவல்ல எளிய வசனங்களை உரைநடை வடிவத்தில் எழுதி அச்சிடத் தொடங்கினர். இது, நோக்கத்திலும் விளைவிலும் தமிழின் மரபு சார்ந்த உரைநடையினின்று மாறுபட்டதாகக் காணப்பட்டது.

இதன்படி, தமிழ் அச்சுத்துறை முயற்சியானது தமிழ் வரிவடிவத்திலும் பின்னர் சொல்வடிவத்திலும் தொடர்ந்து உரைவடிவத்திலும் எவ்வாறு அகநிலையிலும் புறநிலையிலும் தாக்கம் செலுத்தியது என்னும் ஆய்வு தமிழ் உலகில் மேற்கொள்ளப்படல்வேண்டும் என்னும் தேவையை வெளிப்படுகின்றது.

தமிழ் அச்சுத்துறையினூடாகத் தமிழ் வரலாற்றை நாம் இன்னும் அணுகவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

இவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வானது, 1578^{ஆம்} ஆண்டு அச்சேறிய தமிழின் முதல் நூலான தம்பிரான் வணக்கம் தொடங்கி 300-400 ஆண்டுகளின் தமிழ் வரலாற்றைச் செப்பனிட உறுதுணையாக அமையும்.

இத்தகைய ஆய்வின் தேவையை எடுத்துக்காட்டும் ஆரம்ப முயற்சியாக இந்த நூலினைக் கருதலாம்.

1759^{ஆம்} ஆண்டு ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர் பிளிப் டி மெல்லொ பாதிரியாரினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு **கொழும்பில் அச்சிடப்பட்ட** பைபிளின் புதிய ஏற்பாடு ஆனது இவ்வாய்வின் மையப் புள்ளியாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பினை மையமாக வைத்து அதற்கு முன்னரும் பின்னரும் எவ்வாறான மாற்றங்கள் தமிழ் உரை வடிவத்திலும், சொல்வடிவத்திலும், வரிவடிவத்திலும் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதைக் காணவிழையும் முயற்சியாக இந்நூல் அமைகின்றது.

18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மெல்லொ அவர்கள் தமது மதப்பிரசார சேவையின் விளைவாகப் பல்வேறு தமிழ்த் தொண்டுகளை ஆற்றியுள்ளார் என்று தெரியவருகின்றது. 'தமிழ் உலகில் ஈழத்தவரின் பணிகள்' என்கின்றபோது 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு காலப்பகுதிக்கு அனைவரின் கவனமும் திருப்பப்படுவதால் மெல்லொ அவர்களைப் பலர் கண்டுகொள்ளாமலே விட்டுள்ளனர்.

உதாரணமாக, தமிழ்ப் பிரசங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 'தமிழில் பிரசங்கத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர் ஸீலனீ ஆறுமுக நாவலர்' என்ற செய்திதான் எம்மிடையே இக்காலத்தில் பதிந்துள்ளது. ஆனால், நாவலருக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மெல்ஹொ அவர்களும் பிரசங்கம் செய்துள்ளார் என்பதும், மெல்ஹொவை சபாசிங்கம் என்று சிறப்பித்துக்கூறுமளவிற்கு சிறந்த பிரசங்கியாக இருந்துள்ளார் என்பதும் எமது கவனத்தில் பதியாமல் சென்றுவிடுகின்றன.

The services which Nāvalar rendered to the Tamil language are manifold. He was the originator of platform-speaking in Tamil. He cultivated this in imitation of the Missionaries for the purpose of inculcating the Saiva religion to the common man.

- க.கணபதிபிள்ளை, 1948,

Ceylon's Contribution to Tamil Language and Literature.

[University of Ceylon Review] [பக். 221]

இலங்கைச் சுதேசக் கிறிஸ்தவர்களுள் முதன் முதல் ஆசாரியப்பேதகஞ் செய்ப்பட்ட இப்புலவர் அநிவாசாவப் பிரசங்கியாதலால் இவர்க்குச் சபாசிங்கம் எனப் பெயரிடலாம். இதற்கும்போது இவர்க்கு வயசு ஆழபத்தேழு.

- ஆ.சதாசிவம்பிள்ளை, 1886 பாவலர் சரித்திர தீபகம், விளிம்பு தே மெல்லோ, 7^{ஆம்} மீள்பதிப்பு - 2006 (பக். 214)

16^{ஆம்} நூற்றாண்டு தொடங்கி 19^{ஆம்} நூற்றாண்டுவரை ஐரோப்பியர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையே காணப்பட்ட சமயப் பூசல்கள் காரணமாக அவரவர் அவர்களுக்குரியவர்களை உயர்த்துவதும் பிறரைத் தாழ்த்துவதும் ஆகிய செயற்பாடுகள் கட்டுப்பாடின்றி நடைபெற்றுள்ளன.

இந்தப் பின்னணியில் கிடைக்கப்பெறும் ஆதாரங்கள் மாத்திரமே எமக்கு வரலாற்றைத் துணிய உதவிபுரிவனவாய் அமைகின்றன. தமிழ் வரலாற்றைச் செப்பனிடும் நோக்குடன் ஆதாரங்களை முன்வைக்கும்போது இதுவரைகாலம் எம்மத்தியில் விதைக்கப்பட்டுள்ள செய்திகளில் சில கேள்விக்குள்ளாகின்றன.

1759^{ஆம்} ஆண்டு அச்சேறிய புதிய ஏற்பாட்டின் பிரதியை வைத்துக் கொண்டு தமிழ் வரலாற்றை அணுகும்போது 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் நடைபெற்றதாக நாம் கருதுகின்ற சில முயற்சிகள் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டிலேயே நடைபெற்றுள்ளதற்கான ஆதாரங்கள் எமக்குக் கிடைக்கின்றன.

இவை எமது தமிழ் வரலாற்றின் மைல்கற்களை முன்னோக்கி நகர்த்துவதற்கு வாய்ப்பாக அமைகின்றன. இவையாவும் இந்நூலில் ஆங்காங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

அதேதருணம் தமிழ் அச்சத்துறையின் வரலாறு எழுதும் நோக்கில் இவ்வாய்வு அமையவில்லை என்பதும் கவனத்துக் குரியது. மேலும் புதிய ஏற்பாட்டின் அனைத்து அம்சங்களும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் முக்கிய அம்சம். இவ்வாய்வின் இறுதியில் மெல்ஹொ மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாட்டின் பதிப்பானது மீண்டும் மீண்டும் பல வாசிப்புக்களுக்கு உட்படுத்தப்படல்வேண்டும் என்னும் உண்மை வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. ஆய்வின் குறித்த நோக்கம் கருதி பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும் இந்நூலில் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பகுதி - 1

உரைவடிவம்

2

பையர்ளுக்கான தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள்

ஐறத்தாழ முந்நாறு ஆண்டுக்களுக்கும் முன்னரே பைபிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றுவந்துள்ளன. கிறிஸ்தவ மதப்பிரசார நோக்கத்துக்காக நடைபெற்ற இந்த முயற்சிகளானவை தமிழ்மொழியின் வரலாற்றிலே ஏற்பட்ட சில வளர்ச்சிகளுக்கும், மாற்றங்களுக்கும் மைல்கற்களாக அமைந்துள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

ஐரோப்பியரில் பலர், இத்தகைய முயற்சிகளின் வாயிலாகத் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றியுள்ளனர் என்பது நாம் அறிந்ததே. இந்தப் பட்டியலில் சீகன்பால்க் ஐயர் (Ziegenbalg) என்னும் ஜேர்மன் நாட்டவரும் பல முன்மாதிரியான சேவைகளைத் தமிழுக்கு ஆற்றியுள்ளார். 1682^{ஆம்} ஆண்டு பிறந்த சீகன்பால்க் அவர்கள் தமது கல்வியில் தேர்ச்சிபெற்று 1706^{ஆம்} ஆண்டு சேவை செய்வதற்காக இந்தியாவை வந்தடைந்தார். பைபிளைத் தமிழ்ப்படுத்தும் வரலாற்றினை சீகன்பால்க் அவர்களுடன் தொடங்கும் வழமையே பொதுவாகக் காணப்படுகிறது.

பைபிளின் முதலாவது நூலாக பழைய ஏற்பாடு அமைகிறது. இதிலே அடங்கியுள்ள 39 நூல்களையும் மூன்று பகுதிகளாக வகுப்பார். பைபிளின் இரண்டாவதாக அமைகின்ற புதிய ஏற்பாட்டில் 27 நூல்கள் காணப்படுகின்றன. சீகன்பால்க் அவர்கள் 1708^{ஆம்} ஆண்டு புதிய ஏற்பாட்டினை மொழிபெயர்க்கத்தொடங்கினார். 1711^{ஆம்} ஆண்டு புதிய ஏற்பாடானது மொழிபெயர்த்து முடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் John Ernest Grundler அவர்கள் தரங்கம்பாடிக்கு வந்தபின்னரே அந்நூல் அவரின் உதவியுடன் 1714இல் அச்சேறியுள்ளது.

B. Ziegenbalg
(1682 – 1719)

Bartholomew Ziegenbalg

- சீகன்பால்க் அவர்களின் கையெழுத்து
(1719)

புதிய ஏற்பாட்டின் முழுமையான வடிவமும் இம்மொழி பெயர்ப்பில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. 1714ஆம் ஆண்டு புதிய ஏற்பாடு அச்சேறியபின்னர் பழைய ஏற்பாட்டின் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளில் சீகன்பால்க் ஈடுபடத்தொடங்கினார். ஆனால், 1719ஆம் ஆண்டு, தமது 37ஆவது வயதிலேயே மரணமடைந்த சீகன்பால்க் அவர்களுக்கு பழைய ஏற்பாட்டின் அச்சுப்பிரதியைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. பைபிள் மொழிபெயர்ப்புடன் தமிழ் இலக்கண நூல் உட்பட பல பணிகளை சீகன்பால்க் தமிழுக்குச் செய்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதன்பின்னர் சீகன்பால்க் அவர்கள் மொழிபெயர்த்த பழைய ஏற்பாட்டின் மூன்று பகுதிகளும் பென்ஜமின் சூல்ஸ்லி (Benjamin Schultze) என்பவரால் செப்பனிடப்பட்டுள்ளன. பழைய ஏற்பாட்டின் அம்மூன்று பகுதிகளும் முறையே 1723, 1726 மற்றும் 1727ஆம் ஆண்டுகளில் தரங்கம்பாடியிலே அச்சேறியுள்ளன. இப்பதிப்புகளிலே சீகன்பால்க் அவர்களின் பெயரும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதால் இவை சீகன்பால்க் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்புகள் என்ற கணிப்பையே பெறுகின்றன.

யிருந்தேசநகரகருவந்துநம் ப
பட்டரசுஉடனேசுயுசுசு
னதுருவியுடமததனதுருவசுனத
தையிருந்தபாண்டியிலேநப
பதகதகதாசுசு கலயிராமர்
கணையோடுபிறையாசுப
டேம:

இந்த தேசத்துக்கு வந்து தமிழ்
பழச்ச உடனே சர்வேஸ்வரன்
திருவிளம் பத்தின திருவசனத்தை
இந்தப் பாண்டியிலே
திருப்பத்தக்கதாசு
சகல பராமரிக்கையோடே
பிரையாசுபட்டோம்

யிரு
ததேசநகரகருவந்துநம் ப
பட்டரசுஉடனேசுயுசுசு
னதுருவியுடமததனதுருவசுனத
தையிருந்தபாண்டியிலேநப
பதகதகதாசுசு கலயிராமர்
கணையோடுபிறையாசுப
டேம:

இந்த தேசத்திலே
சர்வேஸ்வரனுடைய திருவசனம்
அதிகமாக பரம்பிக்கும்படிக்கு
உபகாரிகளான 'போய்களாலே
ஐரோப்பச் சீமையிலே இருந்து
போன வருஷத்திலே ஒரு
தமிழ் அச்சு எங்களுக்கு
வந்தது. அதிலே இப்போ புது
ஏற்பாட்டினுடைய நாலு
சுவிசேஷங்களும் அப்போஷத்
தலமர்கள் நடந்த
நடவழிகளுடைய புத்தகமும்
அழக்கப்பட்டப்போலே அச்சுது

- பையிள் முன்னுரையிலிருந்து இரு பகுதிகள்
(1714)

<p>கீழ்க்கண்டபடி நதக ளாயசுஉ ருவியுடமதத மாதுமருவதாந கணபாடியிலே எழுதப்பட்டது</p>	<p><i>Geschrieben zu Tran- quebar Anno Chri- sti 1714. den 25. September.</i></p>
<p>பருததோலோடுமெய் சுசுகணபலகூ டோயனனசுஎ மரு உருவியுடமதத</p>	<p>Bartholomæus Ziegenbalg. Johannes Ernestus Gründler.</p>

- புதிய ஏற்பாடு 1714^{ம்} ஆண்டு செப்டெம்பர் 25^{ம்} திகதி
வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சுதனுகியசமலெசுரமயிருககம்
எசுககம்மீககது
நாதானவா

நேதபபுலோகநதலேமனுஹயபயி அநநலிசேஹுக
 ஊயுமபொதலிசசுரானஉபநேசுகனாயுமசேயதஅ
 மபுநுகனாயுமமனுஹுககுவேண்டிபபாடுபடு
 எல்லாறாயுமமுணடுசேஹிசுதததததததததததததத
 உயிரோடுஎனநநநநநநநநநநநநநநநநநநநநநநநநந
 எயினதததததததததததததததததததததததததததததத
 ததலமாரகாலோகமேருமபொயடுபடமககோநத
 சசுலிவிசேஹுகனாசசகலசசேனுகலுககமடமடமட
 மபண்ணைதததததததததததததததததததததததததத
 மபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபபப
 உசுகவேநபொஹததகம.

கதததததததததததததததததததததததததததததத
 ஹமாதமபொயுயிசுநாநுகனபாடயிலேயிருககம்
 பாதீமாரகலுடையஅசசலேபதகதபபபபபபபப

1714^{ஆம்} ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 25^{ஆம்} திகதி தரங்கம்பாடியில் அச்சேறிய
 புதிய ஏற்பாடு.

- 1714 - புதிய ஏற்பாடு
 1723 - பழைய ஏற்பாடு - முதலாம் பகுதி
 1726 - பழைய ஏற்பாடு - இரண்டாம் பகுதி
 1727 - பழைய ஏற்பாடு - மூன்றாம் பகுதி

சீகன்பால்க் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பரவலாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளபோதும் பைபிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் வரலாற்றினை 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் தொடங்காமல் அதற்குமுன்னர் 17^{ஆம்} நூற்றாண்டில் பிலிப்பஸ் பல்தேயுஸ் (Philippus Baldaeus) என்பவருடன் தொடங்கவேண்டிய தேவையை ஆதாரங்கள் எமக்குக் காட்டுகின்றன.

1632^{ஆம்} ஆண்டு பிறந்த பல்தேயுஸ் அவர்கள் 1657^{ஆம்} ஆண்டு ஈழத்திலே தொழில்புரிய வந்துள்ளார். இவர் 1671^{ஆம்} ஆண்டுவரையில் ஈழத்தில் தொழில்புரிந்துள்ளார். மேலும் ஈழத்தவர்பற்றி இவர் எழுதிய நூல் ஒன்று 1672^{ஆம்} ஆண்டு அச்சாகியது. பல்தேயுஸ் அவர்கள் 1671^{ஆம்} ஆண்டு தமது 39 வயதிலேயே இறந்துள்ளார்.

பல்தேயுஸ் எழுதிய நூலானது ஒல்லாந்து தேசத்தின் ஆம்ஸ்டரடாம் நகரிலே அச்சாகியுள்ளது. டச்சு மற்றும் ஜேர்மன் மொழிகளில் அமைந்த இந்த நூலிலே, தாம் ஈழத்திலிருந்து திரும்புவதற்கு முன்னதாகப் பல நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளதாகப் பட்டியல் ஒன்றினைத் தருகிறார். இவற்றுள் புதிய ஏற்பாடு மற்றும் பழைய ஏற்பாடு சார்ந்த கேள்வி-பதிலிலான

Philippus Baldaeus
(1632 – 1671)

Ben meiner Abreise hab ich den Einwohnern hinterlassen nachfolgende notwendige Stücke zu ihrer Unterweisung/ aus der Portugiesischen Sprache alles ins Malabarisch gebracht/ durch Franciscum de Fonseca, Gliedmas der Reformierten Christlichen Religion/ nachdem solche von mir zusammengefelt/ und mit ihm von Wort zu Wort überlegt worden.

Das Evangelium Matthäi.
Der kleine Catechismus.

Eine Unterweisung für diejenigen / so zum 5. Abendmahl gehen wollen.

Kurtze Fragen und Antwort über das Neue Testament.

Kurtze Fragen und Antwort über das Alte Testament / und die sündigste Sachen so darin begriffen. (Dis war bey meiner Abreise aus dem Portugiesischen noch nicht ganz übersetzt.)

Before my departure, I took care to have the next following Pieces translated (the same being revis'd by me before) out of the Portuguese into the Malabar, by Francis de Fonseca, a Member of the Reform'd Churches,

“ The Gospel of St. Matthew. The “ Lesser Catechism. Instructions for “ Communicants. Questions and Answers out of the New Testament. “ Short Questions and Answers concerning the chief Matters contain'd in the “ Old Testament. (This was not quite perfected at the time of my departure.)

புதிய ஏற்பாடு கேள்வி பதில்

பழைய ஏற்பாடு கேள்வி பதில்

Hier wider onse in de Malabarische tale en letteren.

உள்ளநகரீஸ்குருக
Alter agiter
 கிறானகரீயிதாடு
qui es in calis
 உணனுடையநாமம்
Sanctificetur nomen tuum
 னாமம்
Deniat et tuum
 னாமம்
regnum tuu
 னாமம்
Fiat in terra
 னாமம்
voluntas ut
 னாமம்
in calis
 னாமம்
hodie Panem nostrum
 னாமம்
et debita nostra
 னாமம்
nobis remitte
 னாமம்
ut et nos
 னாமம்
remittimus nostris
 னாமம்
rektoribus et non
 னாமம்
inducet nos
 னாமம்
in tentationem

கடனாக ராபடொ
rum tu
 உள்ளநகரீஸ்குருக
libera nos
 உத்தநகரீஸ்குருக
a malo
 டெட்டாகொருகரு
nam est
 கருப்பொலாருக
tibi
 உளாமலலிசு
et tuum
 உத்தெனனுடைய
regnum
 டெட்டாராசமுடைய
et quoque
 லெழும்மொககடிமுட
potentia et
 யடொருமுண்ண
gloria in secula
 டாஉதாசமுண்ண
seculorum Amen.

- தமிழில்
 மொழிபெயர்க்கப்பட்ட
 வழிபாடுகளில் ஒன்று 1672
 [பக். 192]

Book - A true and exact description of the most celebrated East-India coasts of Malabar and Coromandel; as also of the island of Ceylon - [இ.து] டச்சுமொழி 1672 [பக். 400] - [வலது] நூலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 1703 [பக். 811]

Wahrhaftige Ausführliche Beschreibung
Der
Berühmten Ost-Indischen Küsten
M A L A B A R
und
COROMANDEL,
Als auch der Insel
Z E Y L O N:

Samt dero angränzenden und untergehörigen Reichen / Für-
stenthümern / Ländern / Städten / vornehmsten Häfen / Gebäuden / Pagoden /
Tempeln / Thüren, der Einwohner Gestalt / Sitten / Kleidertracht / Haushaltung / Cer-
emonien: So wol auch der merkwürdigsten Kriegskünste / Belagerungen / Feind- und Seeschlachten /
sonderlich zwischen den Portugiesen und Holländern / Handel- und Kaufmannschäften:

Durchgehends vergieret mit neuen Landkarten und Abbildungen der vornehm-
sten Städte / Festungen / Trachten / Thiere / Früchte / u. so in I N D I A selbst nach
dem Leben gezeichnet / und folgendes mit Fleiß zu Kupfer gebracht:

Beschß einer
Umständlichen und Gründlichen Entdeckung der
Abgötterey der Ost-Indischen HEYDEN,
Malabaren, Benjanen, Gentiven, Bramines &c.

So wol aus ihrem eigenen mit andero gebrachten VEDAM oder Gesetzbuch / und
andern Büchern / als Gesetzen und Beschreibung ihrer vornehmsten Priester
und Schrifftgelehrten / nachgehörlich: erforschet und widerlegt: zusaime den Abbildun-
gen ihrer Götzen nach dero eigenen Bildern gezeichnet und fürgesetzt.

Alles getreulich verfaßt und ans Licht gebracht
Durch
PHILIPPUM BALDEUM, weiland Diener des Göttl. Worts auf Zeylon.
Nun aber aus dem Niederländischen ins Hochteutsche mit Fleiß übersetzt /
und mit einem vollständigen Register versehen.

A M S T E R D A M,
Bey JOHANNES { ANSONIUS VON WAESBERGE,
                          { UND
                          { VON SOMMERH. Anno 1672.

1672இல் அச்சேறிய பஸ்தேபுஸ் அவர்களின் நூலின் அட்டைப்படம்

நூல்களும் அடங்குகின்றன. இவரின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிக்கு பிரான்சிஸ் டி பொன்சேகா என்பவர் துணைபுரிந்துள்ளார் என்பதைக் குறிப்புகளால் அறியமுடிகிறது.

1759ஆம் ஆண்டு ஈழத்திலே அச்சேறிய தமிழ் புதிய ஏற்பாடு நூலின் முகவுரையின் வாயிலாக பஸ்தேயுஸ் என்பவரால் தமிழில் மொழிபெயர்த்த பைபிள் ஒன்று ஈழத்திலே கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இருந்துவந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது. இதனை பஸ்தேயுஸ் அவர்களே முழுமையாக மொழிபெயர்த்தாரா? அல்லது அவரின் வழிகாட்டலில் அவருக்குப் பின்வந்தோர் மொழிபெயர்த்தார்களா? என்பதைக் கணிப்பதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் இல்லை. இருப்பினும் இம்மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியானது பஸ்தேயுஸ் தமிழ்ப்படுத்திய மந்தேயுசுடைய சுவிசேஷம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

இந்தியத்தின்செவிதெளிவு

இவ்வாசகம் பள்ளிகூடதொழிபெயர்ப்பினையொழைமாதொமல் ஆனல் ஆதரவுசெவிதெளிவுயிய பிச்சுவகத்தொத்தொருசுவகைபொருதகல்வக்கொருவாசியுயிப்பபுலப்பெயுலுள்ளவாசெ தமிடப்பெயர்ப்பு உவககுசுவகையாழிக்கப்பட்டமந்தேயுசுடையசுவிசெவிதெளிவு ஆனல் உபதெ ந்தகப்பட்டிருக்கிறது.

- புதிய ஏற்பாடு 1759
முகவுரை

“இந்த நத்திய சுவசேஷத்தின் வாசகம், பள்ளிகூடத்தும் படிப்பினையினாலே மாத்திரமல்ல, ஆனால் அந்தச் சுவசேஷத்தின் சீவிய பிரசங்கத்தினால்தானும் சங்கையோந்த கல்வகற்ற குருவாகிய “பலப்பூல் பஸ்தேயுஸ்” என்றவராலே தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட உனக்குக் கையாழ்க்கப்பட்ட “மந்தேயுசுடைய சுவசேஷத் தனாலும்” (மந்தேயுஸ் எழுதன சுவசேஷம்) உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பஸ்தேயுஸ் என்பவரை அடுத்து பைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் அதிரியான் டி மே (Adrian De Mey) என்பவர் முக்கியத்துவம் பெறுகிறார். பஸ்தேயுஸ் அவர்களுக்குச் சிறிது காலத்துக்குப் பின்னர் 17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை டி மே அவர்கள் ஈழத்திலே பணிபுரிந்துள்ளார். இவர், யாழ்ப்பாணத்திலே செமினரி ஒன்றைத் தொடங்கி கல்விப் பணிகளையும் செய்தவராவார். இவரும் பைபிளைத் தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார் என்பதை அறியமுடிகிறது. மொழிபெயர்க்கும்போது பஸ்தேயுஸ் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பை மூலமாக வைத்துச் செய்தாரா? அல்லது புதியதாகவே செய்தாரா? என்பதை அறிய ஆதாரங்கள் இல்லை. ஆனால் இவரின் பைபிள் மொழிபெயர்ப்பின் கையெழுத்துப் பிரதியானது ஈழத்தவரின் மத்தியில் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது.

முதலாவது அச்ச இயந்திரமானது 1737^{ஆம்} ஆண்டிலேதான் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ஈழத்தின் ஆளுனராக இமோவ் (Van Imhoff) அவர்கள் பணிபுரிந்தபோது ஈழத்தின் முதலாவது அச்சகத்தை 1737^{ஆம்} ஆண்டு உருவாக்கினார். இதற்கு முன்னர் அனைத்து நூல்களும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே ஈழத்தில் இருந்துள்ளன. இமோவ் அவர்கள் அச்சகத்தை உருவாக்கியதுடன் தமிழ் பைபிளை ஈழத்திலே அச்சுப்பதிக்கும் பணியில் அடொல்புஸ் கிறாமர் (Adolphus Gramer) என்பவரை அமர்த்தினார்.

பைபிள் மொழிபெயர்ப்பில் கிறாமரின் வகிபாகம் முக்கியத்துவமானது. கிறாமர் அவர்கள்,

பல்தேயுஸ் செய்த மொழிபெயர்ப்பு (ஈழத்தல்)

டி மெ செய்த மொழிபெயர்ப்பு (ஈழத்தல்)

சீகன்பால்க் செய்த மொழிபெயர்ப்பு (தரங்கம்பாடி - இந்தியா)

ஆகிய மொழிபெயர்ப்புகளையும் ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்களின் உதவியையும்கொண்டு 1737^{ஆம்} ஆண்டு மொழிபெயர்ப்புப் பணியை ஈழத்தில் தொடங்கினார். இதன் விளைவாக 1740^{ஆம்} ஆண்டு புதிய ஏற்பாடு ஈழத்தில் முதன்முதலாக அச்சேறியதாக அறியமுடிகிறது.

திடில் புகடசியுடனெ ஆழமபெர்து உவகன நித்திய இயநகைகருளளரனமையி னூர்தின மையி னூமபெரிடெ மனநிரவங்கி தமகருண்டாணபாரமான விசாரவகருககடெமெலாடுக்குழிககப பட்டசவகைபொரதபிவ்பபுஸ்பலிவதயுள்ளனகருருவானவாதமிடபிததினமததெயுஸ் எழுதின கவிசெவிததையுருசவகைபொரத ஆதிரியா னுல தெ மெயி என ஈருருவான வாதமிடபித தினரபுதியளரபாடுமுழுதையுருசவகைபொரதபாடியிசவகைபொரதருககதமிடபிததெபுதியளர பாட்டையுரு தாமுயிரொடெயிருகருமபேரூ யாடபாணதிரசவகைபொரதருவாகிய

இமோவ், (Van Imhoff) என்பவர், இவ்வடத்தலே (ஈழத்தலே) புகழ்ச்சியுடனே ஆரும்போது (ஆளுனர்), உங்கள் நத்திய இயற்கைக்குள்ள நன்மைநீரும் தன்மைநீரும் போலே மனதரங்க, தமக்குண்டான பாரமான விசாரங்களுக்கூடே மொலாலே குறக்கப்பட்ட

சங்கைபோந்த பிஸ்யுஸ் பல்தேயுஸ் என்ற குருவானவர் தயழ்படுத்தன "மத்தேயுஸ் எழுதிய சுவசேஷத்தையும்"

சங்கைபோந்த அதிரியானுஸ் தெ மெயி என்ற குருவானவர் தயழ்படுத்தன "புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும்"

தரங்கம்பாடியிற் சங்கைபோந்த குருக்கள் தயழ்படுத்தன புதிய ஏற்பாட்டையும் (சீகன்பால்க் 1714)

தாம் உயிரோடே இருக்கும்போது யாழும்.....

பாடலையுந் தாழியொடையிருக்கும்போது யாடபாணை திரிசுவகை பொரதருருவாகிய அபிதொலிபுல கிருமெம் என்குநகருப்பாராமாகி, ஓதுகன கிடுகக வாயக கியததுடவெசரிசு 33கட்டப்பட்டு, பரணியையநிரததயினமனுவிருடையஉதவியைககெசனடி ஓவடததுதநிருச 33சபைஆலொசனையின விசாரிப்பின கீளாகத தமிடபாணையின குணததுகருமெபெலுநகருமத திருகிடுவொருபாணியப்படுததுதலையுணியபண்ணிககெசனததககதாக, மெத்தவுரதெண்டி. ததர.

... யாரும்பாணத்தீர் சங்ககைபொந்த குருவாகிய அநொல்புல் கறாமெர் என்ருவருக்கும் பாராமாக்க

இதுகள் கீரேக்க வாக்கியத்துடனே சர்க்கட்டப்பட்டது.

பாடலையுந் தமீழ் மனுஷருடைய உதவியைக்கொண்க

இவ்வீடத்துத் தருச்சபை அலோசனையின் விசாரிப்பின் கீழாகத்

தமீழ்ப் பாடலையின் குணத்துக்கும் பெலத்துக்கும் ஒத்திருக்கீர் ஒரு

பாடலையுந் ததலை

உண்குபுண்க்கொள்ளத்தக்கதாக மெத்தவும் தெண்டித்தார்.

.....

பாணியநிரதபொகையுருகெண்டி நடப்பிக்கப்பட்டு 33மததெயுசெழுதின கவீசெவிம், தீளாசய. ஆண்டில் அடிபரிமாதத்தினகடகியிலெ உண்கு உண்பாணியிலெ கையாழிக்கப்பட்டுது;

.....

“மத்தேயுல் எழுதன கவீசெவிம்” 1740 ஆண்டில் ஜூப் மாதக் கடைசியில்

உண்கு உண்பாணியில் கையாழிக்கப்பட்டது.

ஓமெமொவுர எனபவா, ஓவடத திலெ புகடகியுடவெ அபுமெபொது உவகன நிததிய ஓயரககெகுளாநனமையினுநதின் மையினுமெபெரினெ மனதாதுகி, தமகருண்டாசனபாராமான விசாரவகருககட்டுமெலொகெகுறிககப்பட்டுசவகைபொரதயிலிப்புலலிவதயுல்என்குருவானவாதமிடதிதின், மததெயுல் எழுதின கவீசெவித்தையுரு, சுவகைபொரதது அநிரியானுலதெ மெய என்குருவானவாதமிடதிதின், புதியஎழபாயிமுழுதையு, 33சவகைபொரதயுநிருககாதமிடதிதின், புதியஎழபாடலையுந் தாழியொடையிருக்கும்போது யாடபாணை திரிசுவகை பொரதருருவாகிய அபிதொலிபுல கிருமெம் என்குநகருப்பாராமாகி, ஓதுகன கிடுகக வாயக கியததுடவெசரிசு 33கட்டப்பட்டு, பரணியையநிரததயினமனுவிருடையஉதவியைககெசனடி ஓவடததுதநிருச 33சபைஆலொசனையின விசாரிப்பின கீளாகத தமிடபாணையின குணததுகருமெபெலுநகருமத திருகிடுவொருபாணியப்படுததுதலையுணியபண்ணிககெசனததககதாக, மெத்தவுரதெண்டி. ததர. இப்படிதரவெ ஓரதசககீராமானதுவும் அநிகெசெழுளாதுவுமானகர்பின, அநதப்புகளப்பட்டுததககஉதமமாவருடையகடகையினபடி. மெய்யுசெழுறிககப்பட்டுசவகைபொரத கிருமொ என்குருவானுரு சுவகைபொரதநிருசசபை ஆலொசனியுலுஅப்படிபட்டு, ஓரணியபொகாளுபதகவுமயாபாணததுப்படுருபெரெனதா கிய, யுவாமயிலிப்பு, 33சவகையாராயும கீகொழுமப்புடுருபொரெனதா கிய, 33பிப்பு எமரனுலெ, 33 என்குலாராயும பாணியநிரதபொகையுருகெண்டி நடப்பிக்கப்பட்டு 33மததெயுசெழுதின கவீசெவிம், தீளாசய. ஆண்டில் அடிபரிமாதத்தினகடகியிலெ உண்கு உண்பாணியிலெ கையாழிக்கப்பட்டுது;

- புதிய ஏற்பாடு 1759
புகவுரை

1670ஆம் ஆண்டு தொடங்கி பைபிளின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் நடைபெற்று வந்திருந்தபோதும் அம்மொழி பெயர்ப்புக்களில் காணப்பட்ட நிறைவின்மையை இது காட்டுகின்றது. இதற்கு முதன்மைக் காரணமாக, 'தமிழர் அல்லாதவர்கள் இம்மொழி பெயர்ப்புகளைச் செய்தமையை'க் கூறலாம். இதனாலேயே "தமிழ்ப் பாஷையின் குணத்துக்கும் பெலத்துக்கும் ஒத்திருக்கிற ஒரு பாஷைப்படுத்தலை பாஷையறிந்த தமிழ் மனுஷருடைய உதவி கொண்டு செய்யுமாறு" பணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இருப்பினும், இப்பணியைச் செய்து 1740ஆம் ஆண்டு ஈழத்திலே பைபிளை அச்சிட்ட கிறாமர் பாதிரியாரும் தமிழர் அல்லர், என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. அவர் தமிழர்களின் உதவிகளைப் பெற்று இம்மொழிபெயர்ப்பைச் செய்துள்ளார்.

இதனால் 1740ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த பதிப்பிலும் ஈழத் தமிழர்களுக்கு மொழியின் அந்நியத்தன்மை இருந்திருக்கிறது. இந்தப் பின்னணியிலேதான் ஈழத்துத் தமிழரான பிலிப் டி மெல்ஹோ (Philip De Melho) எமது கவனத்திற்கு வருகிறார். கி.பி. 1744ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கத்தில் பணிபுரிய அமர்த்தப்பட்ட ஈச்டி வம்சத்தைச் சேர்ந்த டி மெல்ஹோ அவர்கள் கொழும்பு செமினரியில் கல்வி கற்றவர். தமிழ், ஹிப்பறு, கிரேக்கம், லத்தின், டச்சு, போர்த்துக்கேயம் என்னும் மொழிகளில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். ஒல்லாந்த அரசாட்சியின்கீழ் இவர் மொழிபெயர்த்த தமிழ் பைபிளை (புதிய ஏற்பாடு) 1759ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலே அச்சிட்டுள்ளார்கள்.

மெல்ஹோவின் இந்தப் பதிப்புத்தான் மையப்பொருளாக இந்த நூலிலே ஆய்வுக்கு எடுக்கப்படுகிறது.

இவர் வடமாகாணத்திற்கு அமைச்சராய் நியமிக்கப்பட்டு, யாழ்ப்பாணத்திலே பணிபுரிந்துள்ளார். புகழ்பெற்ற கூழங்கைத் தம்பிரான் இவரின் நண்பர். கூழங்கைத் தம்பிரான், தாம் பாடிய ஜோசப்புப் புராணத்திலே டி மெல்ஹோவைக் குறிப்பிட்டிருப்பதை ஆய்வாளர் அறிவர்.

**திருவுலாங்கலைப் பிலிப்புமேலோன்ருச்சிந்தை
மருவுநூன்ஊல்லொளியென மின்னிமற்றென்வாய்ச்
சுருதியர்மெனச் தொனித்தின்னெனையர்க்கருடொலைமாக்
கருணையாமெனப்பொழிந்தது காரிருட்புயலே.**

The Tamil Plutarch, சைமன் காசிச்செட்டி
1859 (பக். 49)

புதிய ஏற்பாடு
 ஆர்த
 ஏகரை சாயனிய
 யெசுஸ கிறிஸ்த துசுடைய

புதிய பொருத்தத்திற்
 சலைமானு பொத்தகவகரை

இதன
 இத த ஓலவகைத்தீவுகரு
 உத்தமபிரபுத்தவமானுவாகரபாமாகவினுகடடரையாடு
 கெரெக்துபொழியினது
 கமிடபித்தலு

திருச்சபையினுது கட்டரையினபடியெ
 அச்சபையினுரெளமு
 படமுருகு.

இதன்பொத்தகவகரை கெருமயிற் உத்தமபொழியினபுதுடைய கியமான
 அச்சபையினுரெளமு நாளெக. ஆனமுடுகி பரித்தமுருகப்பபடரிது.

1759 ஆம் ஆண்டு பூசம்பர் மாதம் 25 ஆம் திகதி
 கொழும்பில் அச்சேறிய புதிய ஏற்பாடு.
 (இந்த நூலிலே ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ள நூல்)

தமிழர் ஒருவரால் முதன்முதலாக மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பைபிள் என்ற சிறப்பினை 1759^{ஆம்} ஆண்டு பிரசுரமாகிய இந்த நூல் பெறுகின்றது. 1578^{ஆம்} ஆண்டு வெளிவந்த தம்யிரான் வணக்கம் தொடக்கம் ஐரோப்பியரின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு சுதேசிகள் உதவி வந்தாலும், தமிழின் கூறுகளை உள்வாங்கி தமிழாக்கப்பட்ட முதலாவது முயற்சி என்ற முக்கியத்துவத்தை வரலாற்று ரீதியில் இப்பதிப்பு பெறுகின்றது.

ஈழத்தில் இத்தகைய முயற்சிகள் நடைபெறுவதைப் போன்று பைபிளின் மொழிபெயர்ப்பைத் திருத்தும் முயற்சிகள் இந்தியாவிலும் அதே காலகட்டத்தில் நடைபெற்றுள்ளன. 1752^{ஆம்} ஆண்டு பப்ரிசியஸ் என்னும் (Johann Phillip Fabricius) ஐரோப்பியர் பைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பினைத் திருத்தும் முயற்சியில் ஈடுபடத்தொடங்கியுள்ளார். சீகன்பால்க் மற்றும் பென்ஜமின் சூல்ஸ்ஸி வெளியிட்ட பழைய ஏற்பாட்டினை, ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகால உழைப்பின் பின்னர் 1777^{ஆம்} ஆண்டு காலப்பகுதியில் இந்தியாவிலே அவர் வெளியிட்டுள்ளார். அப்பதிப்பானது ஒரு புதிய மொழிபெயர்ப்பு என்னும் அளவுக்கு பப்ரிசியஸ் அவர்கள், மாற்றங்களைச் செய்துள்ளார் எனத் தெரியவருகிறது.

In 1777 an important version of the New Testament was published by the Rev. J. P. Fabricius, one of Schultze's successors in the Danish Mission at Madras. This version is far more elegant and classical in diction than that of the Tranquebar translators.¹ Fabricius likewise undertook the revision of Schultze's version of the Old Testament, preparatory to a second edition; but the work as revised by him has every claim to be considered as a new and independent version.

– Samuel Bagster, The Bible of Every Land,
1848, (பக். 115)

Johann Phillip Fabricius
(1711 – 1791)

முடிவுரை.

கய்தீரவாசியபராபரன்
மகாரேகமரயசுவமனுஷாதேமபர
மனடலநதிலிநநதனுபின்ன தெயவமூமா
ரறையெயசகீலததுவெனமடலகரேட
சகருமயசுவிசேழததவிளநகப்பண
ணுமநேதப்பொலகதகததவாசீகக
சூராநகடுப்பாகீயநகீடகடுகோ. உவரீ
களதீனமேலபுதத்யுளளசீநதீணய
கவகது, தங்களுக்கூதேறலேநடிஷுதீக
கிறவெளிசேததுசகீடநதுபொகாமல, ய
துககீடநகோடுககககடவாரீகள. ஏனென
அலநாமநரகததுகடுப்பொகாமலகரெ
கமபடிக்கிபராபரன்நமடுமேலகீயப
கவகதுநமகடுசேயதமகாஅதீசேயமா
னடபகாரமதீலேவிபரீககப்படுகது. னன்ன
வெனஅலதமமேரடேஏகதெயவமாகீய
நமடுடானஅனமூரணயுவரீநமகடு
ரேடசகராநதநநநளீகுரீரணபகுகானே.
குணசூததுமதநதநளீகுரீரணபகுகானே.
சேழததுகடுசேவீடோடுப்பாஅக.

ஏனெனிலநமடுமசூதகநாயககப்பணப
காசீனபொயப்பொதகததுசகீடநகோடுக
து. பாவதுசேயது. தங்களுக்கீருநதநலலகூணத
கதப்பொககடிதது. தெயவநீதீகடுமகாநே
ரயததராணததீலயுவரீகளபீரணககாந
யேநாமயணவநநதெயவகொபததுகடும
பீராசினவலலமககடுமநீததயசூககீணக
டுமுளரானபாவினாராயபீறநதோம. மண
ணுசபெருமகடடுகூடேசுதமமொகவிக்கா
சமுதலானதுமகூணகககமணகதப்பீடித
தீருககீமதுமலலாமல. உவரவருடநடக
கககககககககககககககககககககக
ககககககககககககககககககககக
ககககககககககககககககககககக
கககககககககககககககககககக
ககககககககககககககககககக
ககககககககககககககககககக
கககககககககககககககககக
ககககககககககககககககக
கககககககககககககககக
ககககககககககககககக
கககககககககககககக
ககககககககககககக
கககககககககககக
ககககககககககக
கககககககககக
ககககககககக
கககககககக
ககககககக
கககககக
ககககக
கககக
ககக
கக
க
பதூ

- ப்ரிசியஸ் (Johann Phillip Fabricius) (1772-1777)
முடிவுரை

1714^{ஆம்} ஆண்டு இந்தியாவிலே புதிய ஏற்பாடு வெளிவந்து 100 ஆண்டுகளின்பின்னர் ஊரனியஸ் (C. T. E. Rhenius) என்பவர் புதிய ஏற்பாட்டை, மூல பாஷையிலிருந்து மொழிபெயர்த்து 1823^{ஆம்} ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார். இவர் சீகன்பாலக் அவர்களின் 1714^{ஆம்} ஆண்டு மொழிபெயர்ப்பையும் டி மெல்ஹொ அவர்களின் 1759^{ஆம்} ஆண்டு மொழிபெயர்ப்பையும் பார்வையிட்டிருக்கவேண்டும் என்று கருதலாம். இரேனியஸ் அவர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன. அவற்றிலே பைபிள் மொழிபெயர்ப்பும் ஒரு பணியாகும்.

இவற்றினைத் தொடர்ந்து 1842^{ஆம்} ஆண்டு காலப் பகுதியில் ஈழத்திலே பார்சிவல் பாதிரியாரின் (Peter Percival) பைபிள் மொழிபெயர்ப்புப் பணி எமது கவனத்திற்கு வருகின்றது. இம்மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஸீலஸ் ஆறுமுக நாவலர் பங்குகொண்டார் என்பதை ஆய்வுலகம் அறியும். 1845^{ஆம்} ஆண்டுவரை பார்சிவல் பாதிரியாருக்கு ஆறுமுக நாவலர் இந்த பைபிள் மொழிபெயர்ப்பில் உதவியிருக்கிறார் என்ற பதிவுகளைக் காணமுடிகிறது.

உடெஸ்லீயன்

மிஷன் பாடசாலையில் ஆங்கில பாஷையுள் கற்று, 20 வயதில் அப்பாட சாலைத் தலைவரான லீற்றர் பேர்சிவல் தேசிகருக்குத் (Rev. P. Percival) தமிழ்ப்பண்டிதராசி வேதாஃம மொழிபெயர்ப்பில் அவர்க்கு கல் உபயோகியாகி அவருடன் கூடிச் சென்னைபட்டினம் போய்த் திருப்பினவர். **கடிசும்** ஸ்ரீ உரையிலும் அவருக்குத் துணை செய்து

- **ஆ.சதாசிவம்பிள்ளை, 1886, பாவலர் சரித்திர தீபகம், 7^{ஆம்} மீள்பதிப்பு - 2006, [பக். 32]**

17^{ஆம்} நூற்றாண்டிலே தொடங்கப்பெற்ற தமிழ் பைபிளின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளின் மைல்கற்களாகக் கணிப்புப்பெறும் பணிகள் மாத்திரமே இதுவரை குறித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. 1842^{ஆம்} ஆண்டுக்குப் பின்னரும் இப்பணிகள் தொடர்ந்துவந்துள்ளன என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

முன்னர் குறிப்பிட்டதற்கு அமைய இக்கட்டுரையின் கருப்பொருளாக அமைவது டி மெல்ஹொ பாதிரியார் மொழி பெயர்த்து 1759^{ஆம்} ஆண்டு ஈழத்திலே அச்சேறிய பதிப்பாகும். இக்கட்டுரையின் வரையறுத்த நோக்கம் கருதி பைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றுக் குறிப்புகளை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்வது பொருத்தமாகின்றது.

வரலாற்றுப் பதிவுகள்

17^{ஆம்} நூற். – பிலிப்பஸ் பால்தேயுஸ்
(Philippus Baldaeus)
மத்தேயுஸுன் சுவீசேஷம்

(அச்சேறியதான குறிப்புகள் இல்லை)

17^{ஆம்} நூற் இறுதி. – அதர்யான் டி மே
(Adrian De Mey)

புதிய ஏற்பாடு

(அச்சேறியதான குறிப்புகள் இல்லை. கையெழுத்துப் பிரதியானது
ஈழத்தில் இருந்ததான குறிப்புகள் உள்ளன)

1714 – சீகன்பால்க் ஐயர் (Ziegenbalg)
புதிய ஏற்பாடு

(நூலாசிரியரிடம் மூலப்பிரதி உள்ளது)

1723 – சீகன்பால்க் ஐயர்
(Ziegenbalg)
பென்ஜுமன் சூல்ஸஸ்
(Benjamin Schultze)
பழைய ஏற்பாடு – முதலாம் பகுதி

(நூலாசிரியரிடம் மூலப்பிரதி உள்ளது)

1726 – சீகன்பால்க் ஐயர்
(Ziegenbalg)
பென்ஜுமன் சூல்ஸஸ்
(Benjamin Schultze)
பழைய ஏற்பாடு – இரண்டாம் பகுதி

(நூலாசிரியரிடம் மூலப்பிரதி உள்ளது)

1727 – சீகன்பால்க் ஐயர்
(Ziegenbalg)
பென்ஜுமன் சூல்ஸஸ்
(Benjamin Schultze)
பழைய ஏற்பாடு – மூன்றாம் பகுதி

(நூலாசிரியரிடம் மூலப்பிரதி உள்ளது)

**1740 – அடொல்புஸ் க்ராமர் (Adolphus Cramer)
மத்தேயுஸ் எழுத்தன சுவீசேஷம்**

பல்தேயுஸ் (ஈழத்தில்), அதிரியான் டி மே (ஈழத்தில்), சீகன்பாலக் (குரங்கம்பாடியில் - 1714) மொழிபெயர்த்த பிரதிகளையும் ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களையும் கொண்டு மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.
(அச்சுப்பிரதி கிடைக்கவில்லை)

**1759 – பீலிபி டி மெல்ஹொ (Philip De Melho)
புதிய ஏற்பாடு**

தமிழர் ஒருவர் செய்த பைபிளின் முதலாவது மொழிபெயர்ப்பு. கொழும்பில் அச்சேறியுள்ளது.
(நூலாசிரியரிடம் மூலப்பிரதி உள்ளது)

**1777 – பிர்ச்யஸ் (Johann Phillip Fabricius)
பழைய ஏற்பாடு**

சீகன்பாலக், பென்ஜமின் சூல்ஸ்ஸி (குரங்கம்பாடியில்) மொழிபெயர்த்த (1723-1727) பிரதியை அடிப்படையாகக்கொண்டு மொழிபெயர்ப்பு செய்துள்ளார். (நூலாசிரியருக்கு நூலின் ஒருசில பக்கங்களே கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன)

**1823 – இரெனியஸ் (C. T. E. Rhenius)
புதிய ஏற்பாடு**

மூல பாஷையிலிருந்து மொழிபெயர்த்துள்ளார். இதற்குமுன் அச்சேறிய மொழிபெயர்ப்புகளைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கலாம்.
(நூலாசிரியரிடம் மூலப்பிரதி உள்ளது)

1850 – பீற்றர் பார்ச்வல் (Peter Percival)

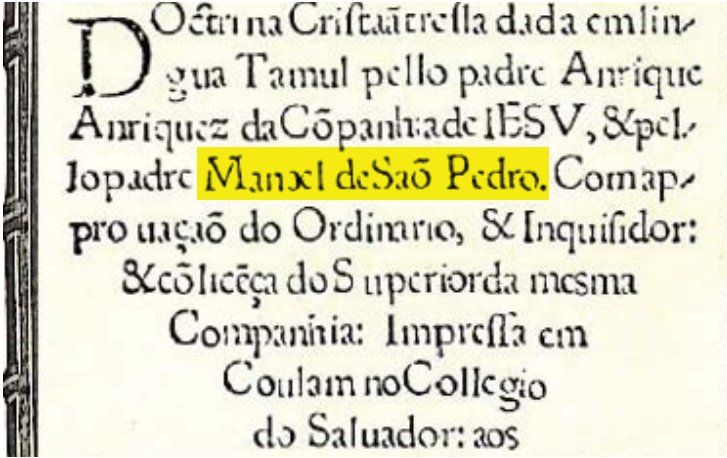
**ஆறுமுக நாவலர்
பழைய ஏற்பாடும் புதிய ஏற்பாடும்**

(நூலாசிரியரிடம் மூலப்பிரதி உள்ளது)

3

முதலாவது சுதேச மொழிபெயர்ப்பாளரான மீஸ்ப் டி மெல்ஹொ

தீமிழிலே முதலாவதாக அச்சேறிய நூல் தம்பிரான் வணக்கம் என்பதாகும். 1578^{ஆம்} ஆண்டு அச்சேறிய இந்த நூலின் ஆசிரியர் ஹென்ரிக் பாதிரியார் (Aenrique Aenriquez / Henrique Henriquez) ஆவார். 16 பக்கங்களில் அமைந்துள்ள தம்பிரான் வணக்கம் நூலானது ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூலாகும். இந்த மொழிபெயர்ப்பில் உதவியவர் மெனுவல் பாதிரியார் என்னும் ஈழத்தவர். இவரின் பெயரும் தம்பிரான் வணக்கத்தின் இரண்டாம் பக்கத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப் பலர் கவனிக்கத் தவறுவர்.

- 1578இல் அச்சேறிய தம்பிரான் வணக்கம் நூலின் இரண்டாம் பக்கம்

(இதுபற்றிய விரிவான தகவல்களை ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் 184ஆம் - செப்டெம்பர் 2015 - இதழில், ஞானம் பாலச்சந்திரன் எழுதிய முந்தையார் ஈழந்தவரீ! என்னும் கட்டுரையில் காணலாம்.)

1578ஆம் ஆண்டு மெனுவல் பாதிரியார்தொடங்கி பல தமிழர்கள் ஐரோப்பியர்களுக்குத் தமிழ்மொழி சார்ந்த முயற்சிகளில் உதவிவந்துள்ளனர். ஆரம்பகாலங்களில் நடைபெற்ற தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் மூலவடிவங்களை நேரடியாகத் தமிழ்ப்படுத்திய செயற்பாடுகளே நடைபெற்றுள்ளன. ஆனால், 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த டி மெல்ஹொ பாதிரியார் அவர்கள் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை அடுத்த தளத்துக்கு எடுத்துச்சென்றுள்ளார் என்பதை அகச்சான்றுகளின் வாயிலாகக் காணமுடிகிறது. 1759ஆம் ஆண்டு அச்சேறிய பைபிளையும், அதற்கு எழுதப்பட்ட முகவுரையையும் நோக்கும்பொழுது மெல்ஹொ பாதிரியாரின் முன்னோடி முயற்சிகளைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

- 1578இல் அச்சேறிய தம்பிரான் வணக்கம் நூலின் முதலிரண்டு பக்கங்கள்

ஈழத்திலே பிலிப் டி மெல்ஹொவுக்கு முன்னரே அதிரியான் டி மே அவர்கள் புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழ்ப்படுத்தியிருந்தார் என்றும் செய்தியானது முன் அத்தியாயங்களில் தரப்பட்டது. இந்த மொழிபெயர்ப்பை வைத்துக்கொண்டு மேம்படுத்திய வடிவத்தைத் தரும்படியே பிலிப்பு டி மெல்ஹொ அவர்களை அரசு பணித்திருந்தது. ஆனால், டி மெல்ஹொ அவர்கள், டி மே அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து விலகி புதியதொரு மொழிபெயர்ப்பைச் செய்துள்ளார் என்பதை முகவுரை பதிவுசெய்துள்ளது.

ஆவாஹி உரத்ததையிலெழுசுவகைபெறநா வுசிரியர் அலைத்தெய்யுள் எனபவா தமிழ்ப்பேசின
 33 உதவிடநொருநாய ஒவ்வொருகலொபததெடுநொநிநொசொலுக்களின ஆரத்தவகளி இயுலுசரில
 33 வாசககடடி இயுலுருவிடத்தெல்லெ ஆதன மாகவுயுமடவிடத்தெடுநொருநொவாகவுயு கிரெகக ஆசிரி
 33 சொல்லுககளின ஆரத்ததையுமபெல்பையுமபரணாககரதபடிக்காரி இயுலு அரகூஉதீர தலையு
 33 தமிழ்ப்பாணியினதெளிசவயுமவிசாரிதனுககொள நொம்படிக்காரி இயுலுதெவையாயிரநுததபடியலில
 33 1983

- புதிய ஏற்பாடு 1759
 முகவுரை

அவர் இந்த நடத்தையே சங்கைபோந்த அந்நியானூஸ் தெ மெய (அதிரியான் டி மே) என்பவர் தமிழ்ப்படுத்தினதை வீட்டு

ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு சுலோபத்தலே (சுலோகத்தலே)

ஒன்றில் சொல்லுகளின் அரித்தங்கனவும்

ஒன்றில் வாசகக்கட்டிலும்

ஒருவடத்தலே அதகமாகவும்

மறுவடத்தலே குறைவாகவும்

க்ரேக்க அத்தசொல்லுகளின் அரித்தத்தையும் பெலப்பையும்

பாழாக்காதபடிக்காகவும்

நன்னூற் சூத்தரத்தையும் தமிழ்ப்பாணியின்

தெளிவையும்

வசார்த்துக்கொள்ளும்படிக் காகவும் தேவையிருந்தபடியால்

விலக்கினார்.

முன்னுரையில் காணப்படும் இந்தவரிகளை நாம் இன்றைய தமிழில் பின்வருமாறு தெளிவுகருதி எழுதலாம்.

- ரீலிப் டி மெல்ஹொ அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பினைச் செய்யும்போது அந்நியானூஸ் த் மெய என்பவர் தமிழ்ப்படுத்திய மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து விலக்கிசென்றுள்ளார்.

- மொழிபெயர்ப்பின்போது டி மெல்லொர் அவர்கள், க்ரேக்க உத்பாணையின் (ஹீப்பிபு மொழி) அர்த்தத்தையும் அமைப்பையும் சீர்தயவ்லாமலும், தம்முக்குரிய நன்னூல் இலக்கணத்துக்கு அமைவாகவும், அதேவேளை நுகர்வோர்களுக்குத் தெரிவு தருவதாகவும் தம்மு மொழிபெயர்ப்பு அமையவேண்டும் என்று வரையறுத்துக்கொண்டுள்ளார்.
- இந்த அடிப்படையில் அந்நியானுஸ் த் மெய் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பை டி மெல்லொர் அவர்கள் அணுகியபோது, ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு சுவாகத்தன்போதும் அர்த்தம் கருதயோ அல்லது வாக்ஷய அமைப்புக் கருதயோ சொற்களைக் கூட்டவோ அல்லது குறைக்கவோ வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.
- இதன் காரணமாக பீலிபி டி மெல்லொர் அவர்கள், மொழிபெயர்ப்பினைச் செய்யும்போது அந்நியானுஸ் த் மெய் என்பவர் தம்முப்படுத்திய மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து விலக்சீசென்று புதிய மொழிபெயர்ப்பைத் தந்துள்ளார் என்பதை அறியமுடிக்கிறது.

மெல்லொர் அவர்கள் பைபிளை மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும்போது தமிழிலக்கண விதிகளைக் கவனத்தில் நிறுத்திய அதேவேளை தெளிவான தமிழ் வசனங்களை எழுதவேண்டும் என்பதையும் கவனத்தில்கொண்டுள்ளார் என்கின்ற செய்தியை இதனால் அறியமுடிகிறது. இதற்கு வலுவூட்ட மேலும் ஒரு குறிப்பை நாம் இங்கு நோக்கலாம்.

எழுத, துக்கன்ஃபடி பெயர்ப்பிததபபட்டததபபாச்சககருத த்ஃபடி டெய் செஃமரஃபபா ஃஷ்பபத்ததபபட்டிருக்கெதும்;

- புதிய ஏற்பாடு 1759
முகவுரை

எழுத்துக்களன்படியே பாஷ்யப்படுத்தப்பட்டதைப் பார்க்கக் கருத்தன்படியே
வ்ஷஷமாஃப் பாஷ்யப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது

‘எழுத்துக்கு எழுத்து (அதாவது சொல்லுக்கு சொல்) என்று மொழிபெயர்க்காமல் கருத்தினை உள்வாங்கி அதற்கேற்ற மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது’ என்பதை முகவுரை பதிவு செய்துள்ளது. இதற்கு முன்னர் கருத்துநிலை மொழிபெயர்ப்பு நடைபெற்றிருக்கவில்லை என்னும் செய்தியானது இம்மொழி பெயர்ப்பின்போது இனங்காணப்பட்டு அதற்குரிய தீர்வும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் தெரியவருகிறது.

ஐரோப்பியர்கள் தமிழைக்கற்று தமிழர்களுக்காக தமிழில் எழுதினார்கள். இச்செயற்பாட்டில் விளைவு மொழியாக (Target Language) தமிழ் அமைகின்றது. தமிழானது ஐரோப்பியர்களுக்கு தாய் மொழி அல்ல. ஆனால் தமிழரான டி மெல்லொரா அவர்கள், தமிழர்களுக்குத் தெளிவுதரும் வகையில் எவ்வாறு எழுதவேண்டும் என்பதை உணர்ந்தவர்.

மேலும், டி மெல்லொரா அவர்களுக்குத் தமிழில் காணப்பட்ட புலமைத்துவத்துக்குச் சில சான்றுகளை நாம் காணமுடிகிறது. அவற்றில் தலையாயது அவர் பாடிய செய்யுள்கள் சூடாமணி நிகண்டில் உள்ளடக்கப்பட்டமையாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் இவர் பணிசெய்த போது சூடாமணி நிகண்டில் காலத்திற்கு ஏற்றவகையில் புதிய சொற்களைச் சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார். இதன்படி இவர்பாடிய 20 செய்யுள்கள் 2^{ஆம்} அத்தியாயத்திலும் 100 செய்யுள்கள் 12^{ஆம்} அத்தியாயத்திலும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிகண்டானது 1856^{ஆம்} ஆண்டு மானிப்பாயில் அச்சாகியுள்ள தகவலையும் அறியமுடிகிறது. இச்செய்தியானது தமிழ் அகராதி வரலாற்றிலும் பதியப்படவேண்டிய செய்தியாகும்.

While at Jaffna, De Melho enlarged the *Sudamāni Nigandu*, which is the standard Lexicon of the Tamil language, by adding 20 stanzas to the 2d part, and about 100 to the 12th, besides various words and stanzas to others. These additions not only attest his abilities as a philologist, but also his skill as a poet from their splendid versification. They were all unanimously approved by the literati of his day and incorporated with the original; as a portion of them appears in the edition of the ten parts of the work published at the Manipay Press in 1856.

The Tamil Plutarch, சைமன் காசிச்செட்டி
1859 (பக். 49)

இந்தப்பின்னணியில் தமிழரான டி மெல்லொராவினால் 1759^{ஆம்} ஆண்டு செய்யப்பட்ட பைபிளின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியானது தமிழில் நடைபெற்ற முதலாவது முறையான உரைநடை மொழிபெயர்ப்பு என்னும் அங்கீகாரத்தைப் பெறுகின்றது. இதற்கு முன்னர் 1758^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கி 1758^{ஆம்} ஆண்டுவரையான 180 வருடகாலப் பகுதியில் விதிமுறைகளை வகுத்துக்கொண்டு முறையாகத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டதற்கான தடயங்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

முதலாவது முறையான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு என்ற சிறப்புடன் முதல்முறையாக முழுமையான புதிய ஏற்பாட்டினை வெளியிட்ட சந்தர்ப்பமாகவும் மெல்ஹொவின் முயற்சி அமைகின்றது. 1714ஆம் ஆண்டு சீகன்பால் அவர்கள் வெளியிட்ட பதிப்பில் புதிய ஏற்பாட்டின் முழு வடிவமும் உள்ளடக்கப்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இதைப்பற்றி பேராசிரியர் **க. கணபதிப்பிள்ளை** பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

In the meanwhile he was busy rendering into Tamil the whole of the New Testament which was published in 1759. It was the first time that the whole of the New Testament was translated and published in Tamil.

- க. கணபதிப்பிள்ளை, 1948,

Ceylon's Contribution to Tamil Language and Literature.
[University of Ceylon Review] [பக். 221]

க. கணபதிப்பிள்ளை
(1903-1968)

இச்சிறப்புக்களைக் கொண்டிருந்தபோதும், டி மெல்ஹொவின் பைபிள் பதிப்பானது தமிழ் வரலாற்றில் பெறவேண்டிய கவனத்தைப் பெறவில்லை என்பது தெரிகின்றது. 1759ஆம் ஆண்டு அச்சேறிய பதிப்பின் பிரதியை தமிழ் வரலாற்றுடன் பொருத்தி ஆராயும்போது மேலும் சில சிறப்புக்களை அவரின் முயற்சி பெறுவதைக் காணமுடிகிறது.

தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் 'டி மெல்ஹொ'வின் வக்பாகம்

யுண்டைய காலம்தொட்டு இன்றுவரை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் தமிழில் நடைபெற்றவண்ணம் உள்ளன. மகாபாரதம், இராமாயணம், புராணங்கள் போன்ற இலக்கியங்கள் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதை நாம் அறிவோம். இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டவுடன் இலக்கிய உலகமானது அந்நூல்களைத் தமிழ் நூல்களாகவே உள்வாங்கிக் கொள்ளும் வழமையையும் நாம் காண்கின்றோம்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் யாழ்ப்பாணத்து மன்னர் காலத்தில் எழுந்த நூல்களில் பல, மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாக அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இரகுவம்மிசம் (காவியம்), செகராசசேகரமாலை (ஜோதிடம்), செகராசசேகரம் (வைத்தியம்), பரராசசேகரம் (வைத்தியம்), தக்ஷிணகைலாச புராணம் (தலபுராணம்) போன்றவை வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களாகும். இருப்பினும் நாம் இவற்றைத் தமிழ் நூல்களாக உள்வாங்கிக்கொண்டோம். இவ்வாறு உள்வாங்கிக்கொண்டமையும் பொருத்தமானதே. இம்மொழிபெயர்ப்புகளில் காணப்படுகின்ற தமிழ் மொழியியற்கூறுகளும் உள்ளடக்கங்களில் செய்யப்பட்டுள்ள மாற்றங்களும் அவற்றைத் தமிழ்நூல்களாக அடையாளப்படுத்தக் காரணமாயின எனலாம். யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தைத் தொடர்ந்து, ஒல்லாந்தர் காலத்திலும், ஆங்கிலேயர் காலத்திலும், தற்காலத்திலும் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் தமிழ் வரலாற்றில் தொடர்வதைக் காணலாம்.

ஆனால், மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ் உரைநூல்களானவை ஈழத்து உரை நடை வரலாற்றிலே உரிய கவனத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் பெறவில்லை என்பதைக் காணமுடிகிறது. தமிழின் மரபுசார்ந்த உரை மரபின் வகிபாகமே அடையாளப்படுத்தப்பட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளது.

600 பக்கங்களுக்கும் (A5 வடிவத்தில் 1200 பக்கங்களுக்கும்) மேற்பட்ட டி மெல்லொறாவின் பைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை நாம் முறையாகக் கண்டுகொள்ளவில்லை. இம்மொழிபெயர்ப்பில் காணப்படுகின்ற 22 பக்கங்களினாலான (A5 - 44 பக்கங்கள்) நீண்ட முகவுரையானது இக்காலகட்டம்வரை (2016) வாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. சீகன்பாட்க் அவர்களுக்கு முன்னதாகவே 17ஆம் நூற்றாண்டில் பிலிப்பஸ் பஸ்தேயுஸ் மற்றும் அதிரியான் டி டீம ஈழத்திலே செய்த பைபிள் மொழிபெயர்ப்பின் தகவல்கள் இம்முன்னுரையிலே மறைந்துகிடந்து வெளிப்படுகின்றன.

தமிழ் உரைநடை வரலாற்றிலே ஐரோப்பியர்களால் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உரைநடையை முக்கிய புள்ளியாகக் காணும் வரலாற்று ஆசிரியர்களும் மெல்லொறாவர்களின் பெயரைப் பதியாததோடு அந்த மொழிபெயர்ப்பை நுணுகி ஆய்வுக்கு உட்படுத்தாத நிலைமையையுமே நாம் காணமுடிகிறது.

தமிழ் உரைநடையில் ஐரோப்பியரின் தாக்கம் :

ஐரோப்பியர் தமிழுக்கு அறிமுகம்செய்த உரைநடையுடன் நான்கு வகையான உரைநடைகள் இருந்ததாகப் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் வகைப்படுத்தியுள்ளார். அவையாவன,

1. உரையாசிரியர் கையாண்ட நடை
2. சாசனங்களில் உள்ள நடை
3. மணிப்பிரவாள நடை
4. ஐரோப்பியர் வகுத்த உரைநடை

என்பனவாம்.

அத்துடன், ஐரோப்பியர் காலத்துக்குப் பின்னர் சாசனங்களில் உள்ள உரைநடையும் மணிப்பிரவாள நடையும் வளர்ச்சி யடையவில்லை என்பதையும் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் தமது நூலில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

ஐரோப்பியர் காலம் தமிழரைநடை வரலாற்றில் ஒரு சிறந்த காலமாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில், அக்காலத்திலேதான் தமிழ் மொழிக்குரிய இயற்கையான மொழிநடை ஆரம்பித்து வளர்ச்சியடைந்தது. அவ்வழியைக் காட்டி வைத்தவர்கள் ஐரோப்பியராவர். அக்காலத்திலே அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்த அந்நடை மாத்திரமன்றி, உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட நடைவகையும் நூலாட்சியில் இருந்து வந்திருக்கின்றது. எனவே, இந்த இரண்டு வகையான உரைநடைகளும் அக்காலப் பிரிவில் வளர்ச்சியடைந்த வகையினைக் கூறுவதே இவ் வதிகாரத்தின் நோக்கமாகும். இதற்கு முந்திய காலப்பிரிவில் மூவகை நடைகள் இருந்ததைக் குறித்தோம். அவற்றுள் உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட நடை தவிர ஏனைய இருவகை நடைகளும் ஐரோப்பியர் காலப்பிரிவில் விருத்தியடையவில்லை என்றே கூறலாம். அந்நடைகளுக்குப் பதிலாக ஐரோப்பியர் தொடக்கிவைத்த நடை விருத்தியடையலாயிற்று.

ஐரோப்பியர் தொடக்கி வைத்த நடைவகை தமிழிற்குப் புதிதானது. அத்தகைய நடை முந்திய காலப்பிரிவுகளில் இருந்ததாகக் கொள்ள இடமில்லை.

- வி. செல்வநாயகம், 1957, தமிழ் உரைநடை வரலாறு, இரண்டாம் பதிப்பு, குமரன் புத்தக இல்லம், 2000 (பக். 66)

தொன்னூல் விளக்கம் கற்றறிந்தோர் படித்தற்கென எழுதப்பட்ட தாதலின், உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட நடையினைத் தழுவிச் சந்தி விகாரங்களோடு கூடிய கடினமான நடையொன்றினை அவர் அந்நூலிற் கையாண்டனர் என்பது மேலே காட்டிய உதாரணப் பகுதியிலிருந்து அறியக்கிடக்கின்றது. உவமையுருவகங்களும் பாட்டிற்குச் சிறப்பாக உரிய ஓசைப்பண்பும் இடையிடையே வருதல் நோக்கற்பாலது. இத்தகைய சிறப்புக்களை நாம் முன்னே இறையனாரகப் பொருளுரையிற் கண்டோம். பரமார்த்தகுரு கதை பொதுமக்களும் படித்தறிதற்கென எழுதப்பட்டதாதலின், அது பேச்சுவழக்கில் உள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்கள் மட்டுமன்றி ஓசையும் கொண்டிருந்தலை மேலே காட்டிய பந்தி எமக்குத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய நடைவகை தமிழில் முன்னொரு காலத்திலும் இருந்ததில்லை என்றே கூறலாம். வீரமாமுனிவர் அதனைத் தொடக்கி வைத்ததனாலே அவரைத் 'தமிழரை நடையின் தந்தை' எனக் கூறுவர்.

- வி. செல்வநாயகம், 1957, தமிழ் உரைநடை வரலாறு, இரண்டாம் பதிப்பு, குமரன் புத்தக இல்லம், 2000 (பக். 76)

வ். செவ்வாயசம்

வீரமாமுனிவரை தமிழக நடையின் தந்தை என்று பொது வழக்கில் குறிப்பிடுமளவிற்கு ஐரோப்பியர் தமிழ் உரைநடையில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. தத்துவபாதக சுவாமிகள் (Fr. Robert De Nobille), வீரமாமுனிவர், சீகன்பாட்க் என்போரைச் சுட்டிக்காட்டிவந்த பேராசிரியர், 1759ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த பைபிளையும் ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். ஆனால் இந்தப்பதிப்பை டி மெல்ஹொ எழுதினார் என்றோ ஈழத்தில் வெளிவந்தது என்றோ குறிப்பிடாமல் இது ஒல்லாந்தரால் வெளியிடப்பட்டது என்று மட்டும்தான் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வீரமாமுனிவர்
(1680-1742)

இவ்வாறு மிக நீண்ட வாக்கியங்களிற் பொருளை அமைத்து எழுதும் முறை 18 ம் நூற்றாண்டு வரையும் வழக்கில் இருந்திருக்கின்றது என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள. 1759ம் ஆண்டில் ஒல்லாந்தர் பிரசுரித்த புதிய ஏற்பாட்டில் எழுதப் பட்டுள்ள முகவுரை இத்தகைய நடையிலே அமைந்துள்ளது என்பதற்கு மேல்வரும் பகுதியை ஓர் உதாரணமாகக் காட்டலாம்:

இதற்கிடையிலே, அவரதானே இந்தப் பிறையாசங்களை யுந், தமது நித்திய சுவசெஷததையும் பொதுவாகவும், பிறதானமாகத் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டின இநதப் பொத்தகங் களையும், அதுகளுனககுச் சீவியததுககான சீவியததி னொரு வாசினையாகவும் ஈடெறறததுககான சறுவெஸபரனுடைய ஒரு வல்லமையாகவும் இருக்குமபடிக்கு உனககுச் சுத்தம் பண்ணிக

- வி. செல்வநாயகம், 1957, தமிழ் உரைநடை வரலாறு, இரண்டாம் பதிப்பு, குமரன் புத்தக இல்லம், 2000 [பக். 75]

தமிழ் உரைநடை வரலாற்றிலே வீரமாமுனிவருக்கு அடுத்து முக்கிய திருப்புமுனையாக ஆறுமுக நாவலரிடம் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் வருவதை நாம் காணலாம்.

4. ஆறுமுகநாவலரும் இக்கால உரைநடையும்

வீரமாமுனிவர் காலத்திற்குப்பின் தமிழுரைநடை வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய காலப்பகுதியாக விளங்கியது ஆறுமுகநாவலர் காலம் எனலாம்.

- வி. செல்வநாயகம், 1957, தமிழ் உரைநடை வரலாறு, இரண்டாம் பதிப்பு, குமரன் புத்தக இல்லம், 2000 [பக். 80]

முன்னைய அத்தியாயத்தில் ஆதாரங்களுடன் குறிப்பிட்டதற்கு அமைய 'சொல்லுக்கு சொல்' மொழிபெயர்ப்பாக அமையாமல் கருத்துநிலையில் 1759^{ஆம்} ஆண்டு பைபிளில் மொழிபெயர்ப்பு நடைபெற்றுள்ளது. மேலும் தமிழின்தன்மையை உள்வாங்கி நன்னூற் சூத்திரங்களுக்கு அமைய வசனங்கள் அமைக்கப்பட்டு வாசகனின் தெளிவுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவையாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு தமிழரான டி மெல்ஹொவினால் புதிய ஏற்பாடு முழுமையாக மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்நிலையில் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்களுக்கு டி மெல்ஹொ பற்றிய முழுமையான தகவல்களும் பைபிளின் முழுமையான வடிவமும் கிடைத்திருக்கவில்லை என்றே நாம் கருதவேண்டியுள்ளது. பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் உட்பட ஆரம்பகால வரலாற்று ஆசிரியர்கள் டி மெல்ஹொவின் பைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை ஆழ்ந்து நோக்காததற்கு பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி உரைநடை ஆய்வுபற்றி வழங்கிய ஒரு குறிப்பினையும் காரணமாக்கலாம்.

வி. செல்வநாயகத்தின் தமிழ் உரைநடை வரலாறு நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 2000ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தபோது பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அந்நூலில் இந்தப் பிள்குறிப்பை வழங்கியுள்ளார்.

பிற்குறிப்பு :

உரையும் நடையும், உரைநடையும்

தமிழின் உரைநடை வரலாற்றெழுதுகை பற்றிய ஒரு குறிப்பு

(பேரஃ.வி.செல்வநாயகம் எழுதிய "தமிழ் உரைநடை வரலாறு" நூலின் மீள்பதிப்பின் பொழுது எழுதப் பெறும் ஒரு குறிப்பு)

- பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி -

தமிழின் பொது வழக்கில் "உரைநடை வரலாறு" என்பது தமிழில் உரையின் பன்முகப்பட்ட வளர்ச்சி முறையைக் குறிக்கின்றதே யன்றி அந்த பன்முகப்பாட்டு அமிசங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் அகநிலை அமிசங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதாக இல்லை. இந்த நிலை மாறுதல் வேண்டும்.

இப்பின்னூரையில் அவ்வாறு நோக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. எடுத்துரைப்புப் பற்றிய ஆய்வு இவ்வகையில் முக்கியமாகின்றது.

- கா. சிவத்தம்பி, 2000

வி. செல்வநாயகம், 1957, தமிழ் உரைநடை வரலாறு, இரண்டாம் பதிப்பு, குமரன் புத்தக இல்லம், 2000 (பக். 148)

கா. சீவத்தம்பி
(1932 - 2011)

தமிழ் உரைநடை வரலாற்றிலே புறநிலை அம்சங்களிலும் அகநிலை அம்சங்களிலும் முக்கியமாற்றங்கள் நடைபெற்ற ஒரு புள்ளியாக டி மெல்ஹொவின் தமிழ் பைபிள் அமைகின்றது. கா. சீவத்தம்பி குறிப்பிட்டுள்ள தமிழ் உரைநடையில் எடுத்துரைப்பு முறைக்கு டி மெல்ஹொவின் பதிப்பிலிருந்து ஓர் உதாரணத்தை இவ்விடத்தில் காட்டுவது பொருத்தமாகின்றது.

1759^{ஆம்} ஆண்டு யைர்ளின் முகவுரை :

டி மெல்ஹொ அவர்களின் தமிழ் பைபிள் பதிப்பிலே மிக நீண்டதொரு முகவுரையை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. முகவுரையின் ஆரம்பத்திலே பாயிரம் என்று கூறத்தக்கதாகப் புதிய ஏற்பாட்டின் அம்சங்கள் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்ததாக பைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும், ஈழத்திலே நடைபெற்ற முயற்சிகளும், தற்பொழுது செய்துள்ள மொழிபெயர்ப்புக்கான பின்புலமும் விபரித்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. இறுதிப்பகுதியாக நூலில் காணப்படுகின்ற சிலகூறுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. மூலமொழியிலே காணப்படும் பெயர்ச்சொற்கள் எந்த நியமத்தின் அடிப்படையிலே தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, எவ்வெவ்விடங்களிலே அடைப்புக்குறிகள் நூலிலே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன போன்ற தகவல்கள் இப்பகுதியில் அடக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் பாயிரமும் பதிப்புரையுமான மிக நீண்டதொரு முகவுரையை தமிழ் வரலாறு 1759^{ஆம்} ஆண்டு இப்பதிப்பிலே காண்கிறது.

இம்முகவுரை இன்றைய தமிழில் எழுதப்பட்டு பதிப்பிக்கப்படவேண்டிய முக்கிய தேவை எம்முன்னே நிற்கின்றது. தமிழ் வரலாற்றுக்கும் ஈழத்து வரலாற்றுக்கும் பல புதிய செய்திகளை இது வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவரும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

இந்த முகவுரையானது சிறந்தமுறையில் கட்டமைக்கப்பட்டு விடயங்கள் எடுத்துரைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளமையை நாம் காண முடிகிறது. உதாரணமாக முகவுரையின் இறுதி மூன்று பந்திகளானவை பின்வருமாறு தொடங்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

இனி மிஞ்சியிருக்கிறதாவது :
 இதற்கிடையிலே,
 கடைசியிலே,
 கடைசியிலே,

- புதிய ஏற்பாடு 1759
 முகவுரை

இந்த எடுத்துரைப்பு முறையானது தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் புதியதாகும். இதற்கு முன்னர் இவ்வாறான எடுத்துரைப்பு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதற்கான ஆதாரங்களை காணமுடியாதுள்ளது. விடயங்களைப் பந்திகளாக வகுத்து அப்பந்திகளின் தொடக்கங்களில் தொடுப்பு வார்த்தைகள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகிலும், அதிசயநூல், ஆகையால், ஆனால், இவ்விதமாகத்தானே, இஃதவிர, இனிமிக்சியிருக்கிறதாவது, இதற்கிடையிலே, கடைசியிலே போன்ற வார்த்தைகளை பந்திகளின் தொடக்கங்களில் காணமுடிகிறது.

ஐரோப்பியரினால் தரப்பட்ட இந்த எடுத்துரைப்பு முறையை தமிழரான டி மெல்ஹொ எவ்வாறு உள்வாங்கிக் கையாண்டுள்ளார் என்பதான விடயங்கள் தனியாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டியவை.

இந்தப்பின்னணியிலே தமிழ் உரை நடையின் தந்தையான வீரமாமுனிவருக்கும் (இறந்த ஆண்டு 1742) வசனநடை கைவந்த வல்லாளரான ஆறுமுக நாவலருக்கும் (இறந்த ஆண்டு 1878) இடையிலே நாம் பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்களை (இறந்த ஆண்டு 1790) எதிர்கொள்ளவேண்டியுள்ளோம்.

வீரமாமுனிவர்
(1680-1742)

பிலிப் டி மெல்ஹொ
(1723-1790)

ஆறுமுக நாவலர்
(1822-1878)

**தமிழ் உரைநடையின்
தந்தை**

**வசனநடை கைவந்த
வல்லாளர்**

தமிழ் உரைநடை வரலாறு

பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்கள் உரைநடைக்கு வழங்கிய பங்களிப்பையும் தமிழுக்கு வழங்கிய பங்களிப்பையும் துணிவதற்கு அவர்கள் எழுதிய தமிழ் நூல்களை நாம் நோக்கவேண்டியுள்ளது. இருப்பினும் இக்கட்டுரையில் அவர் எழுதிய பைபிள் (1759) மொழிபெயர்ப்பு மாத்திரமே கருத்திலெடுக்கப்பட்டுள்ளது. டி மெல்ஹொ அவர்கள் எழுதியதாகக் கூறப்படும் நூல்களின் விபரங்கள் பின்வருமாறு.

சக்தியத்தன் டெயம்	1753
தாவதனுடைய சல சங்கீதங்கள்	1755
புதிய ஏற்பாடு	1759
தருத்தப்பட்ட தருச்சபையின் டுப்பாடு	1760
பழைய ஏற்பாடு (முற்றுப்பெறவில்லை)	
மருதப்பங்குறவஞ்ச	
சூடாமணி நகண்டுக்கான பாடல்கள்	

இங்கு தரப்பட்டுள்ள நூல்களுடன் இன்னும் பலநூல்களை மெல்ஹொ எழுதியுள்ளார் என்பதைப் பதிவுகளின் வாயிலாகக் காணமுடிகிறது. ஏட்டுச்சுவடி வடிவங்களில் இருந்த மெல்ஹொவின் நூல்கள், 'அவரின் மரணத்தின்பின் தொலைந்துவிட்டன' எனவும் இன்றைய நிலையில் 'அவை கிடைக்கப்பெறாத அழிந்த நூல்களாகிவிட்டன' எனவும் சைமன் காசிச்செட்டி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

There are no means of ascertaining the names of the other works of which De Melho was the author. At his death he left behind him besides a highly valuable and extensive library, a large number of manuscripts, including his learned sermons in Dutch, Portuguese and Tamil ; but they have all been unfortunately lost, with the exception of his Correspondence on the version of the Scriptures and a corrected draft translation of the Books of Joshua, Judges and Ruth.

The Tamil Plutarch, சைமன் காசிச்செட்டி
1859 (பக். 73-74)

சைமன் காசிச்செட்டி
(1807-1860)

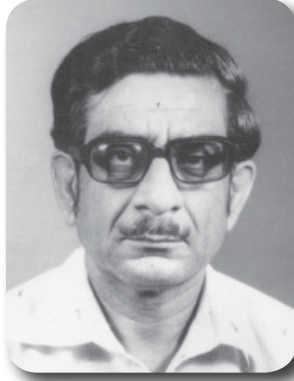
தமிழ் வசன இலக்கியம்

தீழிமுக்கு உரைநடை புதியதன்று. ஆனாலும் உரைவடிவத்தால் பாடல்களுக்கு விளக்கம் தருகின்ற நிலையிலிருந்து, உரை இலக்கியம் (வசன இலக்கியம்) என்னும் நிலைக்கு எடுத்துச்சென்றவர்கள் ஈழத்தவர்கள். இச்செயலுக்குக் காரணகர்த்தாவாகப் பொதுவழக்கில் கணிக்கப்பெறுபவர் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் ஆவார். இதுபற்றி பேராசிரியர் க. கைலாசபதி கீழ்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

பாட்டுக்களால் இயன்ற நூல்களே மட்டுமன்றி உரைநூல்களும் இலக்கியமே என்னும் கருத்தைப் பலர் ஏற்றுக் கொள்ளாத 'இருண்ட' காலப்பகுதியில் உரைநடை நூல்கள் இயற்றி உய்யும் நெறிகாட்டியவர் நாவலர். அதனாலேயே 'வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்' என்னும் தனிச்சிறப்பு அவருக்கு ஏற்படுவதாயிற்று. பொருளின் அடிப்படையில் நன்னோக்கம் உடைய நூல்களை 'இலக்கியம்' என்று நாவலர் கொண்டமையாலே தொல்காப்பிய நெறியைப் பேணிய அதே வேளையில் நவீன கல்வி முறைக்கேற்ற 'இலக்கிய' நூல்களையும் இயற்றுவாராயினார்.

க.கைலாசபதி, 1979,
"நாவலர் இலக்கிய நோக்கும் பணியும்" - நாவலர் நூற்றாண்டு மலர் (பக். 55)

க. கைலாசபதி
(1933 - 1982)

தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பாடல்களுக்கு உரையெழுதும் மரபு பண்டைய காலந்தொட்டு இருந்துவந்துள்ளது. தொல்காப்பியத்துக்கு இற்றைக்கு ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பெற்ற உரைகள் எமக்குக் கிடைக்கின்றன.

சைவசித்தாந்த நூல்களுக்கு எழுதப்பெற்ற உரைநூல்களை நாம் அடுத்துக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. 17^{ஆம்} நூற்றாண்டில் ஈழத்தறிஞர் ஞானப்பிரகாசர் சிவஞான சித்தியாருக்கு எழுதிய உரை பல அறிஞர்களால் விதந்துகூறப்பட்டது. 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் மாதவச் சிவஞான முனிவர் எழுதிய சிவஞான மாயாடியம் உரைநடையில் ஒருமைற்கல்லாகின்றது.

19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் பத்திரிகைகளின் வருகையினால் உரைநடை வடிவமானது பலதரப்பட்ட விடயங்களை உள்வாங்கத் தொடங்கியதைக் காணமுடிகிறது. இக்காலகட்டத்தில் கண்டனங்களும் உரைநடையில் பரவலாக எழுதப்பெற்றன.

ஆனால் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி குறிப்பிட்டதுபோன்று 19^{ஆம்} நூற்றாண்டிலே உரைநடையில் எழுந்த படைப்பானது இலக்கியமாகக் கணிக்கப்பெறவில்லை. பெரியபுராணப் பாடல்களை இலக்கியமாகக் கருதுகின்ற அதேதருணம் பெரியபுராணப் பாடல்களுக்கு உரை எழுதினால் அதனை இலக்கியமாக நோக்குகின்ற மனோபாவம் அறிஞர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இப்பின்னணியில்தான் ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய பெரியபுராண வசனம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. த. கைலாசபதி இதுபற்றி கீழ்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

வசனரூபமான நூல்கள் பல செய்திருக்கின்றார். இவர் செய்த அளவு வசனநூல் வேறொருவரும் முன் செய்யவில்லை. சிவஞானமுனிவருடைய வசனங்கள் மிகச் சிறந்தனவாயினும் அவையெல்லாஞ் சமயவிஷயம் ஒன்றைக்குறித்து எழுதப்பட்டன. இவருடைய வசனங்களோ அச்சிறப்பமைதியோடு பல விடயங்களுங் குறித்தெழுதப்பட்டன. இவர் எழுதிய பெரியபுராணவசனம்போல இனிமையான நூல் இன்னார் தமிழிற் பிறக்கவில்லை.

த.கைலாசரின்னை,
ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் - இரண்டாம் பதிப்பு, 1930 (பக். 66)

மேலும் த. கைலாசரின்னையின் குறிப்பின்படி 28 வயதில் (1850-1851) ஆறுமுகநாவலர் பெரியபுராண வசனம் எழுதினார் என்று தெரியவருகிறது.

பெரியபுராண வசனம் அச்சிடும்போதே சூசனமும் எழுத ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்போது இவருக்கு வயசு இருபத்தெட்டு.

த.கைலாசரின்னை,
ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் - இரண்டாம் பதிப்பு, 1930 (பக். 67)

த. கைலாசரின்னை

இவ்விடத்திலே நாம் அக்காலகட்டத்தில் எழுந்த பிற அறிஞர்களின் வசன இலக்கிய நூல்களை நோக்குவதும் பொருத்தமாகும். இந்நூல்களுள் **வில்லியம் நெவின்ஸின்** இலக்கிய சங்கிரகம் என்னும் நூல் முக்கியமானது.

வில்லியம் நெவின்ஸ் :

யாழ்ப்பாணத்தில் சங்குவேலி கிராமத்தில் 1820^{ஆம்} ஆண்டு பிறந்த **வில்லியம் நெவின்ஸ்** என்கின்ற **முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை**, தமிழ் வளர்ச்சியில் பல முன்னோடி முயற்சிகளைச் செய்துள்ளார். தமிழ் வளர்ச்சி வரலாற்றில் 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு காலப்பகுதிக்குரிய பல ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்களின் பெயர்கள் உரத்துப் பேசப்பட்டு வருவது அனைவரும் அறிந்ததே. இருப்பினும் தமிழ் வளர்ச்சியிலோ அல்லது ஈழத்துத் தமிழ் வளர்ச்சியிலோ வில்லியம் நெவின்ஸின் பெயரானது ஒருசில வசனங்களுக்குள் மாத்திரமே அடங்கிவிடுகின்றது.

முத்துக்குமாரர் என்பவருக்குப் புதல்வராகப் பிறந்த நெவின்ஸ், அவர்களுடைய 12^{ஆம்} வயதில் (1832இல்) யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வட்டுக்கோட்டையில் இயங்கிய அமெரிக்கன் செமினரியில் கல்விகற்கச் சேர்க்கப்பட்டார். 1840^{ஆம்} ஆண்டு செமினரியில் கல்வியை முடித்துக்கொண்ட நெவின்ஸ், மானிப்பாய் அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையில் உதவி ஆங்கில ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். பின்னர் 1846^{ஆம்} ஆண்டுதொடக்கம் தாம் கற்ற வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து கணிதம், அளவையியல்,

வில்லியம் நெவின்ஸ்
(1820-1889)

தமிழிலக்கணம் என்னும் பாடங்களை மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தார் என்று தெரியவருகிறது. இக்காலகட்டத்தில் செமினரியில் கற்ற மாணவர்களில் சி.ஐ.வ. தாமாதரம்பிள்ளை குறிப்பிடத்தக்கவர். 1856ஆம் ஆண்டு செமினரி மூடப்படும்வரை அங்கு ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த நெவின்ஸ், பின்னர் இந்தியாவுக்குச் சென்று சிலகாலம் பணிபுரிந்துள்ளார்.

1860 தொடக்கம் 1886ஆம் ஆண்டுவரை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வெஸ்லியன் பாடசாலையில் அதிபராகப் பணிபுரிந்தார் என்றும் அறியமுடிகிறது. இக்காலகட்டத்திலேதான் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை நெவின்ஸிடம் இப்பாடசாலையில் கற்றுள்ளார். 1887ஆம் ஆண்டு நெவின்ஸ் ஆரம்பித்த Native Town High School என்னும் பாடசாலையே பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இங்குக் கல்லூரியாக வளர்ச்சியுற்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வில்லியம் நெவின்ஸ் அவர்கள் 1889ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 18ஆம் திகதி அமரத்துவமடைந்துள்ளார்.

வில்லியம் நெவின்ஸ் எழுதியதாக அறியக்கிடைக்கும் அனைத்துப் படைப்புகளும் அவரின் ஆசிரியப் பணியின் பின்புலத்தில் வெளிவந்தனவாகவே தெரிகின்றன. நெவின்ஸ் இறந்து 27 ஆண்டுகளின்பின் சி. குமாரசுவாமிப்புலவர் எழுதிய (1916) தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் என்னும் நூலிலே எமக்கு நெவின்ஸ் எழுதிய நூல்கள்பற்றிய குறிப்பு கிடைக்கப்பெறுகிறது.

சி. குமாரசுவாமிப் புலவர்
(1854-1922)

படிப்பவர்பொருட்டுப் பாரதம், இராமாயணம் முதலிய இலக்கியங்களிலிருந்து சில கவிதைத் திரட்டி இலக்கியசங்கிரகம் என ஒரு நூலும், இலக்கணவிதிகள் சிலவற்றைச் சேர்த்துத் தமிழ்வினாயகரணம் என ஒரு நூலும், அங்கிலதர்க்கவிதிகள் சிலவற்றைத் தமிழிற் பெயர்த்துப் பாட்டும் உரையுமாக நியாயலக்கணம் என ஒரு நூலும் இயற்றி அச்சிட்டவர்.

அங்கிலமொழிகளுக்குச் சமமான பொருளுடைய தமிழ்மொழிகளை ஆராய்ந்தெடுத்துக் கற்பவர் நன்குணருமாறு அங்கிலமுந் தமிழுமாக அகராதியும் ஒன்று செய்தவர்.

இலங்கைநேசன்' முதலிய பஞ்சிகைகளிலும் பல விடயங்கள் வரைந்தவர்.

அ. குமாரசுவாமிப்பலவர், 1916,
தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் [பக். 81-82]

இலக்கிய சங்கிரகம் :

எமக்குக் கிடைக்கும் பதிவுகளிலிருந்து இலக்கிய சங்கிரகம் என்னும் நூலை வில்லியம் நெவின்ஸ் தொகுத்துள்ளார் என்று தெரிகிறது. 1847ஆம் ஆண்டு மே மாதம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்ற இந்நூலின் அட்டையில் வில்லியம் நெவின்ஸின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. பல நூல்களின் மூலங்களிலிருந்து திரட்டிச் செய்யப்பட்ட தொகுப்பாய் இருப்பதால் நெவின்ஸின் பெயர் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது பாட நூலாகச் செய்யப்பட்டுள்ளதால் பெயர் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்.

261 பக்கங்களில் அமையப்பெற்ற இத்தொகுப்பு நூலில் இராமாயணம், பாரதம் முதலிய இலக்கியங்களில் இருந்து திரட்டப் பெற்ற கவிதைகள் இருப்பதாகப் பலரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 261 பக்கங்களையும் புரட்டிப்பார்ப்பவர்களுக்கு மேலும் ஆச்சிரியம் காத்திருக்கின்றது.

பக்கம்	001 - 021	இராமாயணம்
	022 - 039	பஞ்சதந்திரக்கதை
	040 - 088	பாரதம்
	089 - 106	சைந்தம்
	107 - 139	கந்தபுராணம்
	140 - 146	காசீகாண்டம்
	147 - 156	இராமாயணப் பாடல்கள்
	157 - 166	நீதிநெறிவிளக்கம்
	167 - 180	நாலடியார்
	181 - 240	தருக்குறள் பரமேஸ்வரர் உரை
	241 - 261	பெரியபுராணம்

இராமாயணம், பாரதம் மட்டுமன்றி நீதிநெறிவிளக்கம், நாலடியார், திருக்குறள் ஆகிய நீதிநூல்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கும் மேலாக கந்த புராணம், காசீகாண்டம் மற்றும் பெரியபுராணப் பகுதிகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளமை வில்லியம் நெவின்ஸின் தெரிவின் சிறப்பைக் காட்டுகின்றது.

வில்லியம் நெவின்ஸின் இலக்கிய சங்கிரகம் என்னும் நூலில் வசன இலக்கியம் காணப்படுவது பலரின் கவனத்திற்கு வருவதில்லை. 261 பக்கங்களில் அமைந்த இந்நூலின் முதல் 20 பக்கங்களில் இராமாயணமும் அடுத்த 20 பக்கங்களில் பஞ்சதந்திரக் கதைகளும் வசனநடையில் அமையப்பெற்றுள்ளன. இதன் சிறப்பம்சம் இராமாயணத்தில் தோன்றிவருகின்ற நான்கு கதைப் பகுதிகள் உரைவடிவில் தரப்பட்டமையாகும். இவை மிகவும் எளிமையான உரைவடிவத்தில் 1847^{ஆம்} ஆண்டே அச்சவடிவம் கண்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

இந்நூலிலே காணப்படுகின்ற இராமாயணத்தின் வசனப் பகுதியானது, பாடல்களில் அமைந்த பெரியபுராண இலக்கியத்தை நாவலர் வசனநடையில் எழுதிய முயற்சிக்கு ஒப்பானதாகும். இதனை வில்லியம் நெவின்ஸ்தான் எழுதினார் என்பதற்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை என்பதை ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் இவ்விடத்தில் பதிவது பொருத்தமாகும். இந்நூலை நெவின்ஸ் தொகுத்துள்ளார் என்பதும் இந்த வசன இலக்கியம் 1847^{ஆம்} ஆண்டே அச்சேறியுள்ளது என்பதுமே இவ்விடத்தில் கவனத்துக்குரிய விடயமாகும். இருப்பினும் வில்லியம் நெவின்ஸ் அவர்களின் வசனநடையும் குறிப்பிடத்தக்கது என்பது அவரின் 1850^{ஆம்} ஆண்டு அச்சேறிய நியாய இலக்கணம் நூலைக் காண்போருக்குத் தெளிவாகும்.

அந்த வேளையிலே விபீஷணன் பாய்ந்து ஒரு தண்டத்தினாலே குதிரைகளையடித்து மடித்தான். அது கண்டு இராவணன் கோபித்து விபீஷணன் மேலே ஒரு வேலை எறிந்தான். அந்த வேலை இலட்சுமணன் மூன்றுபாணங்களினாலே மூன்று தண்டமாக அறுத்தான். அது கண்டு இராவணன் மூன்று தனக்கு மயங்கொடுத்தவெட்டுமணிகட்டிய வேலை விட்டெறிந்தான். அது மார்பிற் பட்டுருவி இலட்சுமணன் நிலத்தில் விழுந்தான்.

வில்லியம் நெவிள்ஸ் [தொகுப்பாசிரியர்], இலக்கிய சங்கிரகம், இராமாயணம் உரை இலக்கியத்தில் ஒரு பகுதி, 1847 [பக். 11]

குலச்சிறைநாயனார் புராணம்

புண்டிநாட்டிலே, மணமேற்குடியிலே, குலச்சிறை நாயனார் என்பவரொருவர் இருந்தார். அவர் விபூகி உருத்திராக்ஷர் தரிக்கின்றவர்களும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதுகின்றவர்களுமாகிய சிவனடியார்களை, உயர்குலம் இழி குலங்களும் நற்குணம் தீக்குணங்களும் பாராமல், வணங்கித் துதிக்கின்றவர். அவ்வடியார்கள் பலர் கூடிவரினும், ஒருவர் வரினும், அன்பிலேநின்று எதிர்கொண்டு அழைத்துத் திருவமுது செய்கின்றவர். பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அநுகினமுஞ் சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குகின்றவர். நெடுமர்நர் என்னும் பெயரைபுடைய பாண்டியருக்கு முதன்மந்திரியாராயினவர். அந்தப் பாண்டியருடைய மாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் செய்கின்ற திருத்தொண்டுக்குத் துணைசெய்கின்றவர். கீழ்மக்களாகிய சமணர்களுடைய பொய்ச்சமயத்தைக் கெடுத்து, பாண்டிநாடெங்கும் திருநீற்றை வளர்க்கும்பொருட்டு, பரசமய கோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனருடைய திருவடிகளை வணங்கிய சிறப்பினையுடையவர். வாதிலே அந்நாயனருக்குத் தோற்ற சமணர்களைக் கழுவினே ஏற்று வித்தவர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலே திருத்தொண்டத் தொகையிலே “பேருகம்பி” என்று வியந்துரைக்கப் பட்டவர்.

குறுமுக நாலவர்,
பெரியபுராண வசனம், 1850-1851

செந்தமிழ்

ஆசிரியரின் சில நூல்களிலே

தேர்ந்துகொண்ட

இலக்கிய சங்கிரகம்.

—

THE

CLASSICAL READER,

OR

SELECTIONS

FROM

STANDARD TAMIL AUTHORS.

JAFFNA:

AMERICAN MISSION PRESS:

1847.

1847இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில்
அச்சாகிய இலக்கிய சங்கிரகம்

இராம ராவண யுத்தம்.

(Rama's Contest with Ravana.)

மூலபலச்சேனையும் அடிபட்டிற்றந்தனு கேட்டு இரா
வணன் காட்டுநெருப்பிலே நெய்மழைபெய்தாற்போ
ல்மேலுமேலும் மணங்கொடுத்துச் சீறித் தன்னுடை
ய மந்திரிகளாகிய மகோதரன், மகாபாரிசுவன், விருபா
ட்சன் முதலானவர்களைச் சேனைகளுடனே யுத்தத்து
க்குப் புறப்படச்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்ததுத் தா
னும் போர்க்கோலங்கொண்டு தேரேறி இலங்காபட்
டணம் விட்டு வெளிப்படும்பொழுதே அக்கினிமழை
போல அநேககோடிபாணங்களைச் சொரிந்து பார்த்
த இடமெங்கும் பாழாக அளவில்லாத வானசேனை
களை மடித்துக்கொண்டு வருவதைக் கண்டு சுக்கிரீவ
ன் சுஷ்ணைப் பேரணிப்படையிலே நிறுத்தி அங்க
தன் முதலானவர்களுடனே சேனைகளை முன்செலுத்
திக் கலந்து யுத்தம்பண்ணும்பொழுது மகோதரன
யும் மகாபாரிசுவனையும் மிகவும் பிரயாசமான யுத்தம்
பண்ணிச் சுக்கிரீவன் அடித்துக்கொன்றான். விருபா
ட்சனை அங்கதன் வதைத்தான். அப்படி மந்திரிமா
ர்கள் இறந்ததைக் கண்டு இராவணன் மகா உக்கிர கோ
பங்கொண்டு இராமனெங்கே எங்கேயென்று தன்னை
நாடி வருகிற உக்கிரவேகத்தைக் கண்டு இலட்சும
ணன் எதிர்த்தான். அவனையுந் தள்ளிக்கடந்து வந்து
மழைபோலப் பாணங்களைச் சொரிந்தபடியே தன்னை
யடுத்து எதிர்த்த மாத்திரத்திலே தானும் அநேககோ
டிபாணங்களைச் சொரிந்து அடித்து உருத்திராஸ்திர
முதலான நிவ்வியாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க இராவ
ணனும் பிரதிபாக ஆசிராஸ்திரமுதலான அஸ்திரங்களை
ப் பிரயோகித்தான்.

வில்லியம் நெவினன் (தொகுப்பாசிரியர்), இலக்கிய சங்கிரகம் (1847),
இராம இராவண யுத்தம் உரைநடையின் தொடக்கப்பகுதி (பக். 10-11)

1850இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் அச்சாகிய நியாய இலக்கணம்

பீலிபீ டி மெல்ஹொவின் பைபிளானது வசன இலக்கியமா? :

‘வசன இலக்கியத்தின் தெளிவுக்கும் செழுமைக்கும் ஆறுமுக நாவலரே காரணம்’ என்பது பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட செய்தி. ஆனால், ஆறுமுக நாவலருக்கு முன்னரே வசன இலக்கிய முயற்சிகள் தொடங்கிவிட்டன என்பது இங்கு காட்டப்பட்ட ஆதாரங்களின் வாயிலாகத் தெரியவருகின்றன. நாம் அடுத்து நோக்கவேண்டியது ‘சைவத்தின் பக்தி இலக்கியமான பெரியபுராண வசனத்தை தமிழ் இலக்கியமாக அங்கீகரிக்கும் நிலையில் கத்தோலிக்க பக்தி இலக்கியமான பைபிளின் மொழிபெயர்ப்பை தமிழ் இலக்கியமாக அங்கீகரிக்கும் பொறுப்பு தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு உண்டா?’ என்பதேயாகும்.

18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் அச்சேறிய தமிழ் பைபிளை 19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் வசன இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிடுவதுபொருத்தமில்லை. ஆனால், டி மெல்ஹொவின் வசன இலக்கிய முயற்சி 19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் வசன இலக்கிய முயற்சிக்கு எத்தகைய பங்கு வகித்துள்ளது என்பதைத் துணியவேண்டிய தேவையை மறுக்க இயலாது.

எசவசித்தாந்தம் சைவம் பாசபதம் மகாவீரதம்
 காள்முகம் வாமம் வைரவம் வைதீகசைவம் காபால
 மலோகாயதம் சவுத்திராந்திகம் யோசாரணம் ஆக
 துமிகம் வைபாடிகம் நீகண்டவாதம் மாயாவாதம் பா
 ந்கரியம் நீரிச்சுரசாங்க்யம் பஞ்சராத்திரம் நையாயிச
 ம் வைசேடிகம் வைஷ்ணவம் முதலவாய்ப் பரதகண்
 டத்துவழங்காநின்ற சமயகோட்பாடுகளையும் அச்சம
 யங்களிற்சிறந்த பதார்த்தலட்சணங்களையும் இயன்
 ளவேணும் மெய்மை பொய்மைதெளியும்படி, அனும
 னப்பிரமாணத்தாலேயும் நிச்சயமண்ண வேண்டிய
 தாகலானும், இச்சமயங்களுள் ஒன்றன் கோட்பாட்
 டை ஒன்றுநியாயத்தால் நிராகரிக்கும்படித்து அந்நாக
 ரணமெய்மைபொய்மையைக் தெளியவிளங்கவேண்டி
 ய நாதலானும், —நியாயஇலக்கணநூலொன்று செய
 வது தகாதன்றெனக்கண்டாம்

தர்ங்கம் சம்பிரதாயம்முதலிய கோடியமச்சங்கள்
 செறிந்திருக்குஞ் சமயநூல்களாகுகடலிலே போலிய
 தலிடதிரைகள் நிரந்தரம் பரண்டிருண்டெறிகின்றனவ
 தலின் நியாயஇலக்கணமெனும் நாலாயிலேறி யுத்த
 யெனும் மாலுமியின் வழிபட்டொழுதுவோர்மாத்திரமே
 உய்ந்துதப்புவார். யுத்தினேறியையிகந்து தத்தம்மனை
 சென்றுமன்ற புத்தியின்பாற்படர்வோர்-இருட்பெருங்க
 டலுள் யாமத்தேறிமருத்திடைப்பட்டாங்கு பொருட்பெ
 ங்கடலாம்வெள்ளம் படைதொறுமலப்ப வெய்து
 மருட்பெருங்கடலெந்நும் வண்ணமொன்றறியாது-
 கபரயதார்த்தபிரயோசனங்களை இழந்துமயங்குவார்.
 தம்மை விவேகாத்துமிகளாயுயர்த்தும் யுத்தியைப்பெ
 ணுவோரே தம்மைப்பேணுவோர். யுத்தியைப்பேணவ்
 நம்பின், யுத்தியின் இலக்கணங்களைக்கற்றுணர்க
 நியாயஇலக்கணம் யுத்தியிலக்கணங்களை உணர்த்தும்

நூல்கள் கற்கப்புகுதலோர் நூலிலுணர்த்தப்படும்பொ
 ருள்களெவர்க்கும் வெளிப்படையான இயற்பொருள்க
 ளாயிருக்கவேண்டுமெனக்கருதுவது அபத்தமாம். தெ
 ளிந்த இயற்பொருள்களைக்கற்க வேண்டுவதில்லையே
 தெளியாதபுதுப்பொருள்களே கற்கத்தகுந்தது. நூற்பொ
 ருளின் அருமைபோலேயே அதன் பெருமையும் இருக்
 கும். கற்க அரியநூலென்றுவிடாது இந்நூலுள் உழை
 ப்பரேல் அவர் புந்தி எந்நூலுந் நுவளையவல்லதாம்

1850இல் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சாகிய வில்லியம் ரெவினின்ஸின்
 நியாய இலக்கணம் நூலின் நூன்முகத்தில் ஒரு பகுதி

1759ஆம் ஆண்டு

ரொடெஸ் என்கிறாரா சாவினோயிலெ
 யுதெயதெசததிர பெததிலெயமென
 றுகரியிலெ ஓயெசுநாதாபிரதபொ
 சூயெதாசிலகல்வீமானசுளள டூயான

பிரததிலெயிருநது பெ.நா.சு.முகருவரது ஸ
 உ.யுதருகருாசாவர்கபிரதவரொங்கெயு
 தெனெனரூலநாங்க லுவருடையரடசெததிர
 ததைள டூவா லி.லெகண்டி லுவராய.னங்கததக்க
 தாகவரதொமெனபுசொனனாகள ஸ

ஈ. எ.ரொடெஸ் என்கிறாசா ஓ.துகெட்டவு
 டனெ லுவ லுகரும லுவ லுடனெ யெருசலெ
 முழுதுகருததததிப்பாசசுது ஸ

ச. லுவனசகல்பிரதானபுசாசாரிக்ளையுருசெ
 னங்கருடைய.ஆகமசாஸ்ததிரிக்ளையுங்குடடமப
 ணணிக கிரிஸ்ததூராதாபிரககபபொரதெங்கெ
 மெனறு லுவாகரிடததிலெகெட்டான ஸ

சி லுகருகவாகள யுதெயதெசததிர பெததி
 லெயமெனரூகரியிலெதான லுவதெனெ ரூரதீர்க
 தெரிசியககொண்டி ஸ

சு. பெததிலெய மெனரூகரியெயுதெயதெ
 சமெ யுதாவியபிரபுககளிலொருவிதத திலெயானு
 து.மெகதகருரை தநீயல்லெதெலிரமமுடைய
 செனமாரியஓசிரூயெ லுகருவ திகாண பிக்ளிரவ
 ராக லுவாக்ளெமெயககபபொர்வாஉனவி.டததி
 விருநது பிரபபரிவாரொன லுளமு துபபடடிருக
 குதென்கிரதாக லுவ லுகருசொனனாகள ஸ

1850ஆம் ஆண்டு

வரோது இராசாவின் காலத்தில், யூதாவினுள்ள பேதல்கேமிலே யேசு பிறந்தபின்பு, சாஸ்திரிகள் கீழ்த்திசையினின்று யெரூஷலேமுக்கு வந்து, -பிறந்திருக்கிற யூதரின் இராசா எங்கே; அவரைக்குறித்த நட்சத்திரத்தை நாங்கள் கீழ்த்திசையில் கண்டு, அவரை நமஸ்கரிக்க வந்தோமென்றார்கள். -வரோது இராசா அதைக்கேட்டதினால், அவனும், அவனோடே யெரூஷலேமியரனைவருங் கலங்கினார்கள். -அவன், பிரதான ஆசாரியர், சனங்களின் வேதபாரகர் எல்லாரையுங் கூடிவரச்செய்து, கிறிஸ்து எங்கே பிறப்பாரென்று அவர்களிடத்தில் விசாரித்தான். -அவர்கள் அவனை நோக்கி, தீர்க்கதரிசி, “யூதாதேசத்திலுள்ள பேதல்கேமே, என் சனங்களாகிய இஸரவேலரைப் பரிபாலனம்பண்ணும் இராசா உன்னிடத்திலே தோன்றுவதினால், யூதாதேசத்திலுள்ள பிரபுகளில் நீ சிறியதல்ல” வென்று எழுதியிருக்கிறான்; -ஆகையால் அப்படியே யூதாதேசத்திலுள்ள பேதல்கேமில் பிறப்பாரென்றார்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டின் மத்தேயு சுவிசேஷத்தின்
இரண்டாம் அத்தியாயத்தில்
முதல் ஆறாவது வாக்கியங்கள்

- 1759^{ஆம்} ஆண்டு (பு மெல்ஹா செய்தது)
- 1850^{ஆம்} ஆண்டு (ஆறுமுக நாவலரும் பார்சிவலும் செய்தது)

பகுத் - 2

சொல்வடிவம்

சந்த் விகாரங்களின் அச்சுற் பத்த்தல்

ஆறுமுக நாவலரின் தமிழ்த் தொண்டுகள் யாவை? என்று வினாவும்போது, 'ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் 'சந்தி விகாரங்கள் பிரித்து' சொற்களை அச்சிட்டார்' என்று கூறுவாரும் உள்ர். பண்டைய காலத்திலே ஒருவர் சொல்லவரும் பொருளை சரியாகச்சொல்வதற்காகவே பல சொற்களைப் புணர்ந்து உரைநடையில் ஒன்றாக எழுதி வைத்தார்கள். அதாவது, சேர்த்துச் சொல்லவேண்டியசொற்களை சேர்த்துச்சொல்லாமல், அவற்றைத் தனிச்சொற்களாய்ச் சொல்லிவிட்டால், சொல்லவந்த பொருள் வேறாகிவிடும். இருப்பினும் இவ்வாறு சந்தி பிரிக்காமல் சேர்த்து எழுதியவற்றை கற்றோரால் மட்டுமே நுகரமுடிந்தது. ஆகவே சந்தி பிரித்து வாக்கியங்களை எழுதியமை அனைத்தும்பட்ட வாசகர்களையும் அடைவதற்கும் வழிசெய்தது எனலாம்.

உரைநடையில் சந்திபிரித்து எழுதியதுபோன்று பாடல்களைச் சந்திபிரித்து அச்சிற்பதிப்பிக்கும் முயற்சிகளும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்றன. பழந்தமிழ் பாடல்களைச் சாதாரண மக்களும் வாசித்து உள்வாங்குவதற்கு இம்முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழ் உரைநடையில் சந்திபிரித்தலும் தமிழ்ச் செய்யுள்களில் சந்திபிரித்தலும் கருத்தளவில் ஒரே விடயம் என்கின்றபோதும் அச்சுத்துறை வரலாற்றில் நாம் இதனை இருவேறாகப் பார்க்கவேண்டிய நிலையிலுள்ளோம். இருபதாம் நூற்றாண்டில் பதிப்பிக்கப்பெற்ற பதிப்புக்களில் கூட, பாடல்கள் சந்திபிரிக்காமல் அச்சில் வந்துள்ளமை இதற்குச் சான்றாகும்.

பாடல்களைச் சந்த பிரித்து அச்சேற்றதல் :

1822^{ஆம்} ஆண்டு பிறந்த நாவலர் 1849-50^{ஆம்} (சௌமிய வருடம்) ஆண்டு அச்சுயந்திரம் ஒன்றைக்கொள்வனவு செய்து நூல்களை அச்சிடத்தொடங்கியுள்ளார். இந்த விபரத்தை அவரின் சகோதரரின் மகனான த. கைலாசபிள்ளை அவர்களால் 1918-1919 ஆண்டில் எழுதப்பட்ட ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் என்னும் நூலில் காணலாம்.

இவர் **சௌமியவரு** சென்னப்பட்டணத்துக்குப் போய் ஓர் அச்சுயந்திரம் வாங்கிக்கொண்டு வந்து “வீத்தியாநு பாலையந்திரம்” என்னும் பெயர் கொடுத்து, வண்ணார்பண்ணையிலே தாபித்தார்.

- த.கைலாசபிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்
1919-20 (பக். 62)

இதன்படி 1849-50^{ஆம்} ஆண்டுக்குப் பின்னரே ஆறுமுக நாவலரின் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன என்பதை நாம் அறியமுடிகிறது. தாம் வெளியிட்ட வசன இலக்கியமான பெரிய புராணத்தில் சந்தி பிரித்து எழுதியுள்ளமைபற்றி நாவலர் குறிப்பிட்டுள்ளமையை ஆய்வுலகம் அறியும்.

ஈறந்த கல்விபுடைய வித்துவான்களும் குறைந்த கல்விபுடைய பிறரும் ஆகிய யாவரும் எக்காலத்தும் எளிதில் வாசித்து உணரும்பொருட்டும், கல்வியில்லாத ஆடவர்களும் பெண்களும் பிறகாக்கொண்டு வாசிப்பித்து உணரும்பொருட்டும், நாயினுங் கடையனாகிய என்னை ஒருபொருளெனக் கருதி ஆட்கொண்டருளிய கிருபாசமுத்திரமாகிய ஸ்ரீமத் குருமூர்த்தியுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் துதித்து வணங்கி அவரது திருவருளினாலே, அதனைப் பெரும்பான்மையும் இயற்சொற்களும் சிறுபான்மை ஆவகியகமாகிய திரி, சொற்கள் வடசொற்களும் பிரயோகிக்கப்படுங் கத்தியருபமாகச் செய்து, வாசிப்பவர்களுக்கு எளிதிலே பொருள் விளங்கும்படி பெரும்பான்மையும் **சந்திவிகாரங்களின்றி**, அச்சிற் பதிப்பித்தேன்.

- ஆறுமுக நாவலர், திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம் (1850-51) - கத்திய ரூபம்
14^{ஆம்} பதிப்பு, 1866-1867 (முன்னரை)

இருப்பினும் 1861-62ஆம் ஆண்டு அச்சாகிய திருக்குறள் பதிப்பினை எடுத்து நோக்கும்போது வசன நடைக்கு சந்தி விகாரம் பிரித்து அச்சிட்ட ஆறுமுக நாவலர், குறள்களை (பாடல்களை) சந்தி விகாரம் பிரிக்காமல் அச்சிட்டுள்ளமையைக் காணலாம். 'பாடல்களின் தமிழ்த் தன்மையைப் பேணிக்காத்தல்வேண்டும்' என்பதைக் காரணமாக நாவலர் கருதியிருக்கலாம். அக்கால அறிஞர் சமூகம் இதனை எதிர்பார்த்திருக்கலாம்.

ஆறுமுக நாவலர் அச்சியந்திரசாலை தொடங்குவதற்கு முன்னரே விவ்வியம் ஸெவிள்ஸ் அவர்கள் சந்தி விகாரம் பிரிக்க வேண்டிய தேவையையும், அதற்கான விதிமுறைகளையும், திருக்குறளைச் சந்திபிரித்து அச்சில்பதித்த முயற்சியையும் நாம் இலக்கிய சங்கிரகம் (1847) என்ற நூலிலே காணலாம்!

விளம்பரம்.

தமிழிலே உள்ள செய்யுண்டைக்குரிய விநிகரணம் பதங்கள் புணரும் வகையும் பாட்டைப் பதச்சொள்களாகப் பிரித்தற்கு மிகுந்த விக்கினமாயிருக்கின்றனவென்று கொள்ளப்படுகின்றது. பதச் சொற் பிரிவு இல்லாததிலே அப்பாஷையும் மயக்கமாகி, சற்போர்க்குங் கல்வித் தேற்றத்திற்கு இடையூறுகின்றது. இவ்விக்கினங்களை அசுந்நும் நோக்கமாய்ப் பின்வருங் குறளிலே ஒரு உபாயம் எடுத்திருக்கின்றது. இவ்விதமே சில அறிகுறிகள் வழிபாய்ப் பதங்களைப் பிரிக்கும் வகையைத் தமிழ் வித்துவாண்கள் எடுத்தும் பார்த்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

விளக்கம்.

உ. யாதொரு பதத்திலே செடுதல்விகாரம் வருமாயின், அவ்விகாரம் அந்நணம் இடும் உலோபஅறிகுறி (—) என்னுங் குறியினால் விளங்கும்; இது இருவகைத்து:—

(a.) உலோபஅறிகுறி (—) த்' ட்' முதலிய ஒற்றெழுத்தின் பின்வரில், பெரும் பாண்மை பற்றி உக-

ரம் கெட்டதென்று விளங்கும். இதற்கு வருவமைதி; நீல்' உண், முதலிய சில அரும் பதங்களாம்.

(b.) உலோபஅறிகுறி(—) ம', வ', முதலிய உயிர்மெய்கட்குப் பிண்பிரிவு, ஒற்றுக் கெட்டுப்போயிற்றென விளங்கும். அந்த உலோபக் குறிக்குப் பிண்பிரிவு எழுத்தானது தமிழ் இலக்கண விதிகளுக்கு இசைய, கெட்டுப்போன எழுத்து இன்னதென்று விளங்கும். உதாரணமாய் அகர' முதல எனவரிசீ, மகர ஒற்றுக் கெட்டதென்று இலக்கணிகளுக்கு விளங்கும். அவ்வாறே-நற்றூ' டொழாஅர் எனவரிசீ இலக்கண விதிகளுக்கு ஒப்பளகர ஒற்றுக் கெட்டதென்று விளங்கும். பதங்களை இவ்வாறு பிரித்துக் குறிவிட்டிருந்தாலும், வாசிக்கும் வேளையிலே அவைகளை இணைத்தெழுதினாற் போலப் புணர்த்தி வாசிக்க வேண்டியது. உதாரணமாய், ஐந்த' அவிதீதான் என்பதையும் ஊழ்' ஓசை என்பதையும் ஐந்தவித்தான் ஊறோசை என இணைத்தெழுதியிருந்தாற் போற் புணர்த்தி வாசிக்கவும்.

உ. திரிதல்விகாரம் வருமாயின் அவ்விகாரம் அங்ஙனம் திரிந்த எழுத்திற்கு முன்னர் இடும் ஆதேச அறிகுறி(—)என்னுங் குறியினால் விளங்கும். உதாரணமாய், 'னந், 'றாள், என்பது நல்தாள் என்பதற்காய் நிந்திசின்றது. இத்திரிபு விகாரம் பதங்களின் முதலின் மாத்திரங் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. திரிபு விகார விதிகள், திரிந்த எழுத்து இன்னதென்று தெளிவாய் விளங்கும்; அவ்விதிகளை அறியாதார்க்கு உபயோகமாகப் பிண்பிரிவு வருந் திரிபுவிகாரவாய்ப்பாடு சேர்க்கப் பட்டது.

திரிபுவி காரவாய்பாடு.

(Permutation Table.)

பேரும்பாலும் தற் றியல்	இடம்	உதா காணம்	தீர்ப்புணர்ச்சி	பொருட்சந்தி
பேரும்பாலும் தற் றியல்	உ-ய.	இ-ய	பேரும்பாலும்	அல்வழி வேற்றுமை.
“ துறில்லணை	ண்-க, ச, ப.	ட்-க, ச, ப.		வேற்றுமை.
“ “	ண்-க, ச, ப.	ற்-க, ச, ப.		“
துறில்லணையா	ண்-ந	ண		அல்வழி வேற்று.
“ “	ண்-ந	ன		“
“ “	ம்-க, ச, த.	ங்-க, ஞ்-ச, ற்-த.		“
துறில்லணை	ம்-ந	ந்-ந	பேரும்.	“
“ “	ம்-ந	ந்-ந	பேரும்பாலும்	வேற்றுமை.
பேரும்பாலும் தற் றியல்	ம்-ஔ	ஞ்-ஔ		“
லணை	ல்-க, ச, த, ப.	ற்-க, ற் ச, ற் ற, ற் ப		அல்வழி வேற்று.
துறில்லணையா	ள்-க, ச, த, ப.	ட்-க, ட்ச, ட்ட, ட்ப		“
“ “	ல்-த	ற		அல்வழிபேரும்பா.
“ “	ள்-த	ட		“
சீறுபாலும் துறில் லணை	ல்-த	ஃ-ற		அல்வழி
“ “	ள்-த	ஃ-ட		“
துறில்லணையா	ல்-ந	ன		அல்வழிபேரும்பா.
“ “	ள்-ந	ண		“
சுட்டு	வ்-க, ச, த, ப.	ஃ-க, ஃச, ஃத, ஃப		அல்வழி வேற்று.
“ “	வ்-ஔ, ந, ம.	ஞ்-ஔ, ற்-ந, ம்-ம.		“
பேரும்பாலும் தற் றியல்	ண்-த	ண்-ட, ட்ட-பேரு.		“
“ “	ள்-த	ட்-ட	பேரு.	“
“ “	ண்-ந	ண்-ண		“
“ “	ள்-ந	ண்-ண		“
“ “	ண்-த	ண்-ற, ற்-ற, பேரு.		“
“ “	ல்-த	ற்-ற.		“
“ “	ண்-ந	ண்-ன		“
“ “	ல்-ந	ண்-ன		“

இலக்கிய சங்கிரகம், 1847

[பக். 182-184]

ஆசிரியர் (தொகுப்பாசிரியர்) - வில்லியம் நெவினஸ் [முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை]

இந்நூலில் அருத்தவரும் திருக்குறளானது சந்திவிக்காரம் பிரித்து அச்சாகியுள்ளது. அதற்கான குறிப்பை “விளம்பரம்” என்னும் பகுதியில் வில்லியம் நெவினஸ் தந்துள்ளார்.

உ. கற்றதனால் ஆய பயன் என் கோல் வாலறிவ்
 'எற்ற' 'டொழாஅர்' என்ன.

ப. எல்லா நூல் களையுங் கற்ற ஆக்கக்கல்வி அ-
 றிவால் ஆய பயன் யாது? மெய் உணர்வினை உடை-
 யவனது நல்ல தாள்களைத் தொழார் ஆயின்; எ-று.

வி. எவன் என்னும் வினாப்பெயர் "என்" என்றாய்
 இண்டு இன்மை குறித்து நின்றது. "கொல்" என்பது
 அசை நிலை. பிறவிப்பிணக்கு மருந்த் ஆகவின் "நந்-
 'ரூள்" என்றார். ஆகம அறிவிற்குப் பயன் அவன்
 'ரூளைத் தொழுது பிறவி அறுத்தல் என்பது, இத-
 னைக் கூறப்பட்டது.

ஈ. மலர் மீசை ஏக்குன் மாண் அடி சேர்ந்தார்
 நில'மீசை நீடு வாழ்வார்.

ப. மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்
 பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார் எல்லா உலகிற்கும் மே-
 லாயலீட்ட'உலகின்கண் அழிவ்' இன்றி வாழ்வார்; எ-று.

வி. அன்பால் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின்-
 கண் அவர் நினைந்த வடிவொடு விரைந்து சேறலின்
 "எகினான்" என இறந்த காலத்தாற் கூறினார்; என்-
 னை, "வரராக்காலத்து நிகழுங் காலத்தும் ஓராங்கு உ-
 ரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி இறந்த காலத்துக் குறிப்-
 ப்பாடு கிளத்தல் விரைந்த பொருள் என்மனார் புல-
 வர்" என்பது ஒத்தாகலின். இதனைப் பூமேல் நடந்தா-
 ன் என்பத'ஓர் பெயர் பற்றிப் பிறிது கடவுட்கு ஏற்-
 றுவாரும் உளர். சேர்த் = இடைவிடாது நினைத்தல்.

ச. வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடிசேர்ந்தார்க்க்,
 இடாண்டும் தீடும்கை இல.

இலக்கிய சங்கிரகம், 1847

[பக். 186]

ஆசிரியர் (தொகுப்பாசிரியர்) - வில்லியம் றெவினஸ் (முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை)

2. கற்றதனூ லாய பயனென்கொல வாலறிவ
 னற்றூ டொழாஅ றொனின். 2

இ-ள். கற்றதனூல் ஆய பயன் என்—எல்லா தூல்களையும் கற்றவர்க்கு அக் கல்வியறிவாராய பயன யாது— வாலறிவன நற்றூள தொழாரொனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாளகளைத் தொழாராயினீர். ௧-ஆ.

எவனென்னும் வினாபெயா என்னென்றும், ஈண்டினமை குறித்தறின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருநதாகலின், நற்றூளென்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றூளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனூ கூறப்பட்டது. (2)

௩. மலர்மிசை யேகினுன் மாணடி சேர்ந்தார்
 நிலமிசை நீடுவாழ வார். ௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினுன் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே டிசுனறவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டிலகினகண அழிவின்றி வாழ்வார். ௧-ஆ.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவா நினைந்த வடிவேடு வினாந்து சேறலின், ஏகினுனன இறந்தகாலத்தாற்கூறினார்; என்னை? “வாராக் காலத்து நீகழும் காலத்து—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற கிளவி—பிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்—வினாந்த பொருள வென்மனூ புலவீர்.” என்பதோத்தாகலின். இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர் பெயாபற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்—இடைவிடாது நினைத்தல். (3)

4. வேண்டிதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
 கியாண்டி மிடும்பை யிலு. 4

இ-ள். வேண்டிதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. ௧-ஆ.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருதலுனபங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமினமையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (4)

5. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
 பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. 5

திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும்,
 ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பு
 துன்மதி வருடம் [1861-62]

தமிழ் வசனங்களைச் சந்திப் பிரித்து அச்சேற்றுதல் :

1847ஆம் ஆண்டு வில்லியம் நெவினஸ் அவர்கள் திருக்குறளை (பாடல்களை) சந்திப்பிரித்து அச்சேற்றிய முயற்சிகளை நாம் ஆதாரங்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள், தெளிவு கருதி பெரியபுராண வசனத்தைச் சந்திப்பிரித்து அச்சேற்றியுள்ள நிகழ்வை வைத்துக்கொண்டு அவர்தான் தமிழ் வசன இலக்கியத்தை சந்திப்பிரித்து அச்சிடத் தொடங்கினார் என்று அவரின்மேலே ஏற்றும் வழக்கத்தைத் தமிழலகம் கொண்டுள்ளது. ஆனால், தாம்தான் அத்தகைய ஒரு முன்னோடி முயற்சியைச் செய்தவரென்ற கருத்துநிலையைக் கொண்டவராக நாவலர் இருந்திருக்கமுடியாது.

1841ஆம் ஆண்டு நாவலருக்கு 19 வயதாக இருக்கும்போது உதய தாரகை என்னும் சஞ்சிகை ஈழத்திலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. பல விடயங்களையும் விவாதங்களையும் இந்தச் சஞ்சிகையிலே நாவலர் எழுதி வந்தமை வரலாற்றுப் பிரசித்திபெற்ற செய்திகள். 1841ஆம் ஆண்டு ஆறுமுகநாவலர் எழுதிய கல்விசார்ந்த வினாக்களில் ஒன்று உதயதாரகையில் பிரசுரமாகியுள்ளதை நாம் காணலாம்.

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சந்திக்க. மன.] தயானகம் லுட்படாத் ம. உ. தகத். வியாழக்கீழமை. Thursday, Sept. 2, 1841. [No. 17.

நயனசாஸ்திர வினா.

முகாமெக்காரரே,

ஒருவன் தனக்கு ஏறக்குறையப் பத்தடி தூரத்தில்கப்பாலிருக்கு ம் ஒரு பொருளுக்குத் தனக்கனக்குமூடாகத் தன் ஒரு கையை நீட்டி அதனொரு விசைப் பிடித்தக்கொண்டு அப்பொருளைப் பார்ப்பானால் அவ்விரலையுடையவிசைப் பார்ப்பானால் அப்பொருளும் இட்டடையாகத் தோன்றும. உட்புலனுக்கு அகப்படும என்பொருள் களும் இடப்படும். இப்படித் தோற்றத்தற்குக் காரணம் என் புலவ நீய்க்குப் புலப்படாடையால் இதனைப் பின்புறும் அதன் இக்கிவிசை உங்கள் உதயதாரகைப்பத்திற் சேர்த்துப் பிரசித்தம் பண்ணிப் பின், நயனசாஸ்திர கற்றவலலோர் எழுதும் விடையை அப்பத்திரிகையில் வழியாய்ப் பவிரககஞ் செய்யுமபொருட்டு உங்களை அதிக சீரமைபுடன் வேண்டிக் கேட்கிறேன். இப்படிக்கு தயானகம் லுட்படாத் ம. உ. தகத். வியாழக்கீழமை. க. ஆறுமுகப்பிள்ளை.

- க. ஆறுமுகப்பிள்ளையின் [ஆறுமுக நாவலர்] வினா, உதயதாரகை 02-09-1841

ஆறுமுக நாவலரின் கேள்விக்கான விடையை வயிரவநாதர் விசுவநாதன் என்கின்ற புகழ்பெற்ற க்ரீரால் வில்வநாதப்பிள்ளை எழுதியுள்ளார். இவையாவும் உதயதாரகையில் சந்திப்பிரித்து அச்சாகியுள்ளதை நாம் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. இதனால், நாவலர், 'தாம்தான் முதன்முறையாக சந்திவிகாரம்பிரித்து அச்சேற்றியவர்' என்ற எண்ணம்கொண்டிருக்கவாய்ப்பில்லை என்பது தெரிகிறது.

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சந்திக்க. ௧௦- தாளாக (௧) ரூபாய் ௩. ௫. ௫. வியாழக்கிழமை. Thursday, October 7, 1841. [No. 19.

நயனசாலத்திர் வினாவுக்கு விடை.

கத்தர் ஆறுமுகப்பிள்ளை வரும், சஞ்சிகையில் எழுதின பவனசாத்திர் வினாவுக்கு விடை.

ஒளி யாதொருபொருளில் இருந்து கட்டுவாரம் வழியாப்பச்சென்று அதன் அடிப்படையில் விழுங்கால் அப்பொருள் தோற்றம். இரண்டு கண்ணின் அடிப்படையில் ஒன்றுக்கொன்று சமமான இரண்டு தானம்சக் உண்டு. இவற்றிற்குச் சமலதானங்களென்று பெயர். பொருள் ஒற்றித்தத்தோற்றம்வேறாமல்வரம் அதன் ஒளி திச்சமலதானங்களில் விழுந்திருக்கும். இவையொழித்தெங்கனம் ஒளிவிழுத்தானம் பொருள் இரட்டுறக்காட்டிம். மேலும் இரண்டு கண்ணும் கவனமாப் ஒரு பொருள் கோக்கும்போதன்றி வேறொருக்கானம் அதன் ஒளி சமலதானங்களில் விழா, எனவே யாதொருபொருள் பார்த்துப்பொழுது அதற்கு அப்பால் அல்லதிப்பால் இருக்கும் வேறொரு பொருளுக்குச் சற்றே கண்ணெறித்த பின் உறப்பட்ட இப்பொருளின் ஒளி சமலதானத்தில் விழாது, வேறு தானத்திற் படும். ஆதலால் இது இரட்டித்தத்தோற்றம்.

இவ்விதியொடு பவனசாத்திர் வினாவையும் ஒட்டுக. எங்கிதமெனில், பொருள் பார்த்தும்பொழுது, ஒளிசெய்யாப்பக் கட்டுவாரம் வழி தோற்றம் வரி விழுந்தானமே சமலதானமாம். இவ் விரவில் இருந்து இவ்விதமே தோற்றம் ஒர்வரி தித்தச் சமலதானத்தைவிட்டுக் கடைக்கண்ணபலாய வேறொரு தானத்தில் விழுவதால் விரல் இரட்டித்தத்தோற்றமென்றது.

இவ்விதமே, விரல்பார்த்தும் பொழுது அதிவிருத்த ஒளிசெய்யாப்பக் கண்ணுக்கு வரும் ஒர்வரி சமலதானத்தில் விழும், பொருளில் இருந்து நம்முறையே செல்லும் ஒர்வரி காசிக்கு அபலான வேறொரு தானத்தில் விழுகிலால், விரல் ஒற்றித்தம் பொருள் இரட்டித்தத்தோற்றம்.

பின்னும் வரும் வினாவுக்கு விடை அறித்தோர் அதனை உதயதாரகை வழியால் அறிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுமென். அஃதாவது இரண்டு கண் உருப்பற்றுவ வரும் நயமென்ன?

இப்படிக்கு

வட்டுக்கோட்டை

உயிரவநாதர் விசுவநாதன்.

தாளாகம், ஆட. புரட்டாதி

மீ. உ. உ. தி.

- வயிரவநாதர் விசுவநாதனின் விடை, உதயதாரகை 07-10-1841

பிற்காலத்தில் நாவலரின் புலமைத்துவ மரபில் வந்தோர் நாவலர் பற்றிய சில ஆதாரமற்ற செய்திகளை அவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் சேர்த்து வந்துள்ளனர். நாவலரின் புலமைத்துவ மரபில் வந்தோருக்கு சூட்டபா-மருட்பா விவகாரம் காரணமாக அதற்கான ஒரு தேவையும் அக்காலகட்டத்தில் இருந்ததெனக்கொள்ளலாம். மேலும் கத்தோலிக்க மதத்தை எதிர்த்து சைவத்தின் இருப்பை மீண்டும் நிலைநாட்ட இத்தகைய முயற்சிகள் பிற்காலத்தோரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இவர் அச்சுட்ட புத்தகங்களில் எழுத்துப் பிழைகள் சிறிது மில்லாதவகையும் அதிக கல்னியில்லாதவரும் எளிதாக வாசித் தற்கும் வினங்குதற்கும் ஏதுவாகச் சொற்கள் பிரிக்கப்பட்டுச் சந்திவிகாரமின்றி இருந்த வகையும், குறியீடுகள் செவ்வையாக இடப்பட்டு இருந்த வகையும் ஆகிய இவைகள் உரிநியாயவிலுள்ள பலருக்கும் ஆச்சரியத்தை விளைத்தன.

- த.கைலாசரின்னை, ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்
1919-20 [பக். 63]

ஆனால், இவை காரணமாக நாவலர் பெருமான் சைவத்துக்கு ஆற்றிய அரும்பெரும் சேவையை யாரும் மறுத்துவிடமுடியாது.

வரலாற்று நோக்கில் தமிழ் வசனங்களைச் சந்திவிகாரம் பிரித்து எழுதிய முயற்சிகளை உதயதாரகை பத்திரிகைக்கு முன்பே 18ஆம் நூற்றாண்டிலேயே நடைபெற்றதற்கான சான்றுகளைக் காணமுடிகிறது.

வசனங்களில் சந்தி பிரித்து அச்சுப் பதித்ததின் தொடக்க நிலையாகச் சொற்களுக்கு இடையில் சிறிய இடைவெளி விட்டு அச்சேற்றிய முயற்சியை நாம் கருதுதல்வேண்டும். 1714ஆம் ஆண்டு சீகன்பால்க் அவர்களின் பைபிளின் அச்சுப்பதிப்பு தொடங்கி 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை தரங்கம்பாடியில் அல்லது இந்தியாவில் அச்சேறிய தமிழ் நூல்களில் சொற்களுக்கு இடையே இடைவெளிகளை நாம் காணமுடியாது. ஆனால், 1737ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலே தொடங்கப் பெற்ற அச்சகத்தில் வெளிவந்த நூல்களிலேயே நாம் சொற்களுக்கு இடையே இடைவெளிகளைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவற்றை ஆதாரங்களின் வாயிலாகக் காணும்போது மேலும் தெளிவினைத் தரும்.

தாசாதாசனுயிருக்க மசு உ
 உசுராணுகுபயநகுநு
 க்குமதமசேனுகலுநககுதந
 கபபனுநகுநாயததனபட்டு
 சேநுகோலுநததகீமதமசுநீ
 யுதததைமனுஉருகலுலோ
 பாமபகீமதமயதுகலோரு
 கீமதததமான்ராசாஅனுடை
 யபுமநானலேஉசணுகலுர
 யிருககுதுடுபபட்டசேயகீ
 மராசாககலுநகுமாநதீமய

-1714^{ஆம்} ஆண்டு தரங்கம்பாடியில் அச்சேறிய பையிள் சந்தி பிரித்தல் இல்லை. சொற்களுக்கிடையில் இடைவெளி இல்லை

மொசசெனகீமஉரு
 னுடயருமாருயிரு
 நயெசயீயாசெனக
 உஅயுருதயஉனகீ
 மதெசநீனுடய
 ராசாககலுநகீமஉ
 சீயாஉனகீமஉரு
 னுடயஅமயொநதா
 மெனகீமஉருடய
 அமயுகாசெனகீமஉரு
 னுடயஅமயீஉரு
 கீயஉனகீமஉருடய
 அருகரலுந
 கீலெயுடுதயஉனகீ
 மதெசநீனபெரி
 லெயுடுதயஅசலெயு
 டுமெனகீமபடண
 நதீனபெரி லெயுடு
 கணடதெரிசீனமாஅ
 நுக்

-1727^{ஆம்} ஆண்டு தரங்கம்பாடியில் அச்சேறிய பையிள் சந்தி பிரித்தல் இல்லை. சொற்களுக்கிடையில் இடைவெளி இல்லை

60 A COLLECTION of MALABAR PROVERBS.

காயநுதமரஸகாலொடீயபபடும, *Stones are thrown at a Tree that bears Fruit.*

கார்பபானுககுககலுர னு னீ ல உல, *He who watches his Property, will be free from Thieves.*

காலமபோம, வாஅதந நீஅடும, *Time passes, but Words remain.*

கீடயபீனவாருகீமதுபாசு லு கக டய ர ளம, *When a Goat retreats backward, it is for butting.*

குநதலுர னு வன ருருசு குஅடுமெனகும, *The Conscience of a guilty Person has inward Groanings.*

-1778^{ஆம்} ஆண்டு மதராசில் அச்சேறிய தமிழ் இலக்கண நூல் சந்தி பிரித்தல் இல்லை. சில சொற்களுக்கிடையில் இடைவெளி தரப்பட்டுள்ளது.

முந்தினுதொகையிலொருகொரியநக
 ரையரியவெணுடியதாயிருகருதுமுதலாவது
 சமுவெஸ்பானிடத்திலெருகிருதெப்படி
 யென்றும் ரொண்டாவதுசமுவெஸ்பானு
 டெனாடிக்கிருதெனுவித்ததிருலெயென
 றுந்தானு

-1747^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய “பதினாறு பிரசங்கம்” நூல்
 சந்தி பிரித்தல் இல்லை. சொற்களுக்கிடையில் இடைவெளி இல்லை

காரணிகைபடத்திராம.

ஆயகரியானசெவனங்களுகுளினபனகமாயிருந்துஇவாகளதங
 களகாரணிகளிஓமயிழகசெசருகுகளிஓமமமுமபொருளிஓயிரு
 துதங்களுகருவருகிருபுறயொசனங்களிஓடைசங்குகவிகளாதங்க
 ளாடுகட்டப்படவெவாகளுகருகாரணிககைகொடுக்கப்படயிருகி
 டுதென்பெரிவெளிபொவிகசாலமாகபொதகம்பண்ணதெனவையிலி

-1754^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய “உபதேசம்” நூல்
 சந்தி பிரித்தல் இல்லை. சொற்களுக்கிடையில் இடைவெளி இல்லை

இதவிக அப்பொது பாணியையநிரதனிகருருவாயிருத இப்பொருகிகப்பட
 சவகைப்பொருத கிருமெர் என்பவருடையமணம்ஆரதரல்லிளததின மறப்பிழுக
 உனசுரு இலிககொங்கப்படப்பொருதிலியென்று சொல்லததொனரிசுறுமுநகன, றுததம
 பிரபுதமகணவாகன அருடமுலட்டதிலுள்ளவகன புகடசுப்பததகருருவானவாகிய
 சவகைப்பொருதகலவிகர நியாவனனெல் பிலிப்புல் வெத்செவியல் என்பவா உனது

-1759^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய “புதிய ஏற்பாடு” நூல்
 சொற்களுக்கிடையில் இடைவெளி தரப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.
 சந்தி பிரித்தலின் ஆரம்பக்கட்ட முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

க. வாணததையும் பூமியையும் படைத்த
 சமுவததுசமுவல்லித்தாவாகியதம பிரானு
 ளானவிகவாகிகிறென.

உ. துணருடைய எகசுத்திய வெங்க
 காயன இயெகல்கிழிஸ்துணவயும் நானவிக
 வாகிகிறென.

-1768^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய “சிறுவிள்ளை கத்தேகிள்” நூல்
 சொற்களுக்கிடையில் இடைவெளி தரப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.
 சந்தி பிரித்தலின் ஆரம்பக்கட்ட முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

1744^{ஆம்} ஆண்டு ஒல்லாந்தரின் அரசுடன் பணிபுரியத் தொடங்கிய பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்கள் 1759^{ஆம்} ஆண்டு புதிய ஏற்பாட்டின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அச்சேறுவதற்குக் காரணமாக இருந்துள்ளார். 1759^{ஆம்} ஆண்டுக்கு முன்னர் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அச்சேறிய நூல்களில் காணப்படாத சில சிறப்பம்சங்களை இப்பதிப்பில் காணமுடிகிறது. சொற்களுக்கு இடையில் இடைவெளி தருகின்ற முறையானது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் சந்திப்பிரிக்கின்ற முயற்சி தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்களின் முதலில் அச்சேறிய நூலான சத்தியத்தின் ஷெயம் (1753) என்பது இன்று கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும் 1754^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பிலே அச்சேறிய உபதேசம் என்னும் நூல் எமக்குக் கிடைக்கின்றது. இதிலும் சந்திப்பிரிக்கும் முயற்சிகள் நடைபெறாமையை நாம் காணமுடிகிறது.

இதன்படி நமக்குக் கிடைக்கின்ற தரவுகளின் அடிப்படையில் 1759^{ஆம்} ஆண்டிலேயே தமிழ் வசன நூல்களில் சொற்களுக்கு இடையில் இடைவெளி தரும் முயற்சியும் சந்திப்பிரித்து அச்சுப் பதிக்கும் முயற்சியும் தொடங்கியதெனலாம்.

ஈழத்தமிழரான பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்களால் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட (1759) தமிழ் உரைநடையில் சந்திவிகாரம் பிரித்து அச்சுப்பதிக்கும் முயற்சியானது வில்லியம் நெவின்ஸினால் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டு (1847) ஆறுமுகநாவலரால் முறையாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது எனக்கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

6

ஈழத்துக்ஞர்ய சொற்கள்

ஈழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் பண்டைய காலந்தொட்டு தமிழ்மொழி பயன்பாட்டில் இருந்து வந்தாலும் இருநாட்டு வழக்குகளிலும் சில தனித்துவங்கள் இருந்துவருகின்றன. தமிழ்நாட்டிலுள்ள சில சொற்கள் ஈழத்து வழக்கில் ஏற்புடைமையின்றியும் ஈழநாட்டிலுள்ள சில சொற்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு ஏற்புடைமையின்றியும் கருதப்படுகின்றன.

இரு நாடுகளிலும் கலைச்சொல் அகராதிகள் தனித்தனியாக உருவாக்கப்பட்டு வருவதை இதற்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகக் கூறலாம். உதாரணமாக மேல்நாட்டிலிருந்து உள்வாங்கப்பட்டு அச்சத்துறைக்கான கலைச்சொல்லாக்கத்தில் ஈடுபடும்போதும் கூட இருவேறு கலைச்சொல் அகராதிகள் தமிழ்நாட்டிலும் ஈழத்திலும் உருவாக்கப்பட்டதைக் காணலாம். இக்கலைச்சொல்லாக்கப் பணியானது தத்தமது அரசின் ஆதரவின் கீழ் இருநாடுகளிலும் ஏறத்தாழ 75 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வாறு பிரிந்து இயங்கும் நிலைமைக்கு இருநாடுகளினதும் அரசியல் பின்புலமும் பங்கு வகிக்கின்றது எனலாம்.

இத்தன்மையை உணர்ந்துகொண்ட தமிழறிஞர்கள் இருநாடும் ஒருங்கிணைந்து கலைச்சொல் அகராதிகளைக் கொண்டு வரல்வேண்டும் என்ற பணியில் ஈடுபடத்தொடங்கினர். அவற்றின் விளைவாக 2000^{ஆம்} ஆண்டு முதன்முதலாக தகவல் தொழில்நுட்ப கலைச்சொல் அகரமுதலியானது 6200 சொற்களை உள்ளடக்கி வெளிக்கொணரப்பட்டது. ஆனால், இதற்குப் பின்னர் இந்தப் பணி தொடர்ந்ததாக அறியமுடியவில்லை.

PREFACE

This is the first glossary in Tamil, that is being brought out by the Committee for Review and Revision of Glossary Terms in Tamil. More importantly this is the **first** publication to be produced by the joint efforts of scholars from Tamil Nadu, India and Sri Lanka, the need for which had been advocated **since the fifties of the last century.**

- கா. சிவத்தம்பி, தகவல் தொழில் நுட்ப கலைச்சொல் அகரமுதலி
2000, (ஆங்கில முகவுரை)

2000இல் வெளிவந்த தகவல் தொழில்நுட்ப அகரமுதலி

ஈழமும் தமிழகமும் இணைந்து வெளியிட்ட இந்த அகரமுதலியைக் காண்பவர்கள் இ.வ., த.வ., ஆகிய குறிப்புகளை அனேக சொற்களுக்கு அருகில் காணமுடியும். ஒரு ஆங்கிலப் பதத்துக்குரிய இலங்கை வழக்குத் தமிழ்ச்சொல் என்றும் தமிழக வழக்குத் தமிழ்ச்சொல் என்றும் இருவேறு தமிழ்ச் சொற்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இறுதியில் 'இருநாட்டுச் சொற்களையும் சேர்த்து உள்ளடக்கி அச்சேறிய ஒரு அகரமுதலி' என்னும் நிலையை மாத்திரமே இது எய்தியுள்ளது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

Address, zero level	- பூச்சியமட்ட(இ.வ)/சுழிநிலை(த.வ) முகவரி
Addressable	- முகவரிப்படுத்தக்கூடிய
Addressable cursor	- முகவரி இடத்தகு நிலை காட்டி
Addressing	- முகவரியிடல்
Addressing, absolute	- முற்றுறு(இ.வ)/தனி(த.வ) முகவரியடல்
Addressless instruction format	- முகவரியிலா அறிவுறுத்தல்(இ.வ)/ கட்டளை(த.வ) வடிவமைப்பு
Adjacent matrix	- அயல் அமைவுரு(இ.வ)/அணி(த.வ)
Adjective	- பெயரடை
Administrative data processing	- நிருவாகத் தரவு முறைவழி(இ.வ)/ செயற்படுத்தல்(த.வ)
ADP	- Automatic Data Processing என்பதன் குறுக்கம்: உருமாற்றி தன்னியக்கத் தரவு முறைவழி(இ.வ)/ செயற்படுத்தல்(த.வ)
Advanced BASIC	- உயர்பேசி: ஒரு கணினி மொழி
Adverb	- வினையடை
A file, opening	- கோப்புத் திறத்தல்
AI	Artificial Inteloigence என்பதன் குறுக்கம்: செயற்கை நுண்மதி
AL	- தொகுப்பு மொழி
Alert box	- விழிப்புறுத்து பெட்டி
Algebra, boolean	- பூலியன் அட்சரகணிதம்
Algebra of logic	- அளவை/தருக்க(இ.வ)/ஏரண(த.வ) அட்சரகணிதம்

- தகவல் தொழில் நுட்ப கலைச்சொல் அகர முதலி
2000, [பக். 5]

1759^{ஆம்} ஆண்டு மையர்லுள்ள ஈழத்துக்குரிய சொற்கள் :

தமிழ்ச்சொற்களில் இலங்கை வழக்கு, தமிழக வழக்கு என்னும் வேறுபாடுகள் இன்றுநேற்று தொடங்கிய விடயமல்ல. சிலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இத்தனித்தன்மைகளை இலக்கியங்களில் அடையாளம் காணமுடியும். 1714^{ஆம்} ஆண்டு தரங்கம்பாடியில் செய்யப்பட்ட பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு ஈழத்தில் உள்வாங்கப்படாமையும் 1759^{ஆம்} ஈழத்தில் செய்யப்பட்ட பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு தமிழகத்தில் உள்வாங்கப்படாமையும் இருநாடுகளிலும் காணப்பெறும் சொல் வழக்குகளுமீ காரணமாகின்றன.

ஆனால் 250 வருடங்களுக்குப் பின்னர் இவை எமக்கு இலக்கியப் பொக்கிஷங்களாகின்றன. அன்றைய இலக்கிய நிலைமைகளைத் துணிவதற்கான கருவிகளாகின்றன.

டி மெல்ஹொவின் பைபிளில் பயன்படுத்தியுள்ள ஈழத்துக்குத் தனித்துவமான ஓரிரு சொற்கள் உதாரணத்துக்காக இங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

ஓம் :

ஒரு கேள்விக்கு 'ஆம்' அல்லது 'ஆமாம்' என்று மறுமொழி அளிப்பதற்கு 'ஓம்' என்னும் பதத்தை ஈழத்தவர் பயன்படுத்துதல் வழமையில் உள்ளது. இதிலிருந்து தோன்றிய 'ஓம்படுதல்' என்னும் வினைச் சொல்லானது 'உடன்படுதல்' என்னும் பொருளிலே ஈழத்தில் வழங்கப்பெறுகிறது.

ஓம்¹ இ.சொ. (இலங்.) கேள்விக்கு உடன் பாடாக பதில் அளிக்கும்போது அல்லது ஒருவ ரோடு உடன்படும்போது பயன்படுத்தும் இடைச்சொல்; 'ஆம்'; 'ஆமாம்'. நீ சாப்பிட்டு விட்டாயா? ஓம், சாப்பிட்டுவிட்டேனே./ ஓம் என்று சொல்லிவிட்டு, இப்போது அரசு மறுக்கிறது./ அவர் உதவி செய்ய ஓம் என்று விட்டார்.

ஓம்படு வி. (-பட, -பட்டு) (இலங்.) 1: ஒத்துக்கொள்ளாதல்; உடன்படுதல். தாய் தகப் பன் அவளின் கல்யாணத்திற்கு ஓம்பட்டுவிட்டார் கள். 2: (ஒருவரோடு தகராறு செய்யாமல்) ஒத்துப்போதல். அவனோடு பிரச்சினை பண்ணாமல் ஓம்பட்டுவிட்டு வா./ அவர் எல்லாருடனும் ஓம்பட்டுப் பழகுவார்./ யார் என்ன சொன்னாலும் ஓம்பட்டு அதைச் செய்வார்.

அடைப்புக்குள் (இலங்) என்பது இலங்கையில் வழக்கத்தில் உள்ள சொல் என்பதைக் குறிக்கின்றது.

- கீரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, 1995^{ஆம்} ஆண்டு பதிப்பு, [பக். 273]

ஓம்படுகிறதுமல்லாமல்

ஓம்படுகிறதுமல்லாமல்

ஓம்படுகிறதுமல்லாமல் என்ற சொல் ஒரு மொழிபெயர்ப்பு அல்லது ஒரு சொல்லைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளும் சொல். இது ஒரு சொல்லைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளும் சொல். இது ஒரு சொல்லைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளும் சொல். இது ஒரு சொல்லைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளும் சொல்.

- புதிய ஏற்பாடு 1759
முகவுரை

டி மெல்ஹொ அவர்கள் 'உடன்படுகிறதுமல்லாமல்' என்னும் பொருளுக்கு 'ஓம்படுகிறதுமல்லாமல்' என்னும் வினைச்சொல்லை உபயோகித்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

பாவனை, பாவத்தல் :

'பாவனை' என்னும் சொல்லானது 'தோரணை' என்னும் பொருளில் தமிழகத்தில் வழங்கும்போதும் 'பயன்பாடு' என்னும் பொருளிலே ஈழத்திலே வழங்கப்படுகிறது. அதேபோன்று 'உபயோகப்படுத்தினான்' என்னும் பொருளைக் குறிப்பதற்கு 'பாவித்தான்' என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தும் வழமையும் ஈழத்திலே உள்ளது.

பாவனை² பெ. (இலங்.) பயன்பாடு; உபயோகம். வீட்டுப் பாவனைக்கு ஏற்ற பொருள்கள்/இந்தச் சொல் இப்போது பாவனையில் இல்லை.

அடைபுகுள் (இலங்) என்பது இலங்கையில் வழக்கத்தில் உள்ள சொல் என்பதை குறிக்கின்றது.

- கீரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, 1995 ஆண்டு பதிப்பு, [பக். 845]

முள்ளபாவவகைகளைக் கண்டறியவகையாகிய இரதச்சுவகைபொருள் தோண்டி ஆலொசனைகளுக்கொசைதொவிமானதாக ஆதிகதிடாரதமா னபிதகாரமாகிய இரதச்சுவகைபொருள் தோண்டியததமாளபாவனைகளைக் கண்டறியவகையாகிய இரதச்சுவகைபொருள் தோண்டி

பாவனைக்காக

பாவ(வி)னைக்காக

- புகிய ஏற்பாடு 1759
முகவுரை

'உபயோகத்திற்காக' என்னும் பொருளைத் தருவதற்காக டி மெல்ஹொ அவர்கள் 'பாவனைக்காக' என்னும் சொல்லை உபயோகித்திருப்பதைக் காணலாம்.

முன்னர் குறிப்பிட்டதைப்போன்று 600 பக்கங்களுக்கும் (A5 வடிவத்தில் 1200 பக்கங்களுக்கும்) மேற்பட்ட டி மெல்ஹொவின் பைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை நாம் முறையாகக் கண்டுகொள்ளவில்லை.

இந்த பைபிளூக்கான ஒரு சொல் அடைவைத் தயாரிக்குமிடத்து அது 18ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய தமிழ் வரலாற்றிலும் இலக்கிய வரலாற்றிலும் சில புதிய அம்சங்களைக் கண்டுகொள்ள வழிவகுக்கலாம்.

அண்ணளவாக இதே காலகட்டத்திலேதான் சிவஞான முனிவர் தமிழின் பேருரை நூலான சிவஞான மாயாடியத்தைச் செய்துள்ளார். 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த இவ்விரு பாரிய வசன நூல்களின் சொல்லடைவுகளையும் தயாரித்து ஒப்புநோக்குமிடத்து பல புதிய செய்திகள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறலாம்.

மாதவ சீவஞான முனிவர்
(18ஆம் நூற்றாண்டு)

இவ்விடத்திலே டி மெல்ஹொ அவர்களின் பைபிளில் காணப்படும் சில சொற்களைக் குறித்துக்காட்டுவது இத்தகைய சொல் அடைவுகள் செய்யப்படவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்த வழிசெய்யலாம்.

பைய்ளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சில சொற்கள் :

- சர்வேஸ்வரன்
- வக்கிரகம்
- திருவுளம் பற்றுக்காரர்
- அருள் செய்தார்
- குருக்கள்
- நமஸ்காரம்

- நுமண்டலம்
- ஏட்டுச்சுருள்
- கட்டுக்கதை
- ஐயோ ஐயோ ஐயோ என
- கெடகெட என
- ஜூஜூ!

முதற்கட்டமாக 1759^{ஆம்} ஆண்டு வெளியான தமிழ் பைபிளில் காணப்படுகின்ற 22 பக்கங்களினாலான (A5 - 44 பக்கங்கள்) முகவுரையானது தற்காலத் தமிழில் எழுதப்பட்டு வாசிப்புக்கு உட்படுத்தவேண்டிய தேவை அவசியமாகின்றது. அதன்பின்னர் முழுமையான பைபிளையும் தற்காலத் தமிழில் மீள எழுதி வாசிப்புக்கு உட்படுத்தலாம்.

பகுத் - 3

வார்வடிவம்

மெய் எழுத்துக்கள் புள்ளிபெறும்

விஞால்காப்பியத்திலே தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலிவடிவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளதேயொழிய வரிவடிவங்களுக்கு அல்ல. இதன் காரணம், காலத்துடன் எழுத்தின் வரிவடிவம் மாறுமேயன்றி ஒலிவடிவம் மாறாது. இருப்பினும் ஆங்காங்கு ஓரிரு சூத்திரங்கள் வரிவடிவம்பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை.

மெய்யின் ஓயற்கை புள்ளியொடு நலையல்

எகர ஓகரத் தயற்கையும் ஶ்ரே

(மெய் எழுத்துகளும், எ, ஓ எனும் உயிர் எழுத்துக்களும் புள்ளிபெறும் என்பதாகும். பழைய வரிவடிவத்தில் ஏ, ஓ என்பவற்றிக்கு பதிலாக எ, ஓ க்கு மேலே மெய் எழுத்துக்கள் போன்று (எ, ஓ) புள்ளியிடப்பட்டன.)

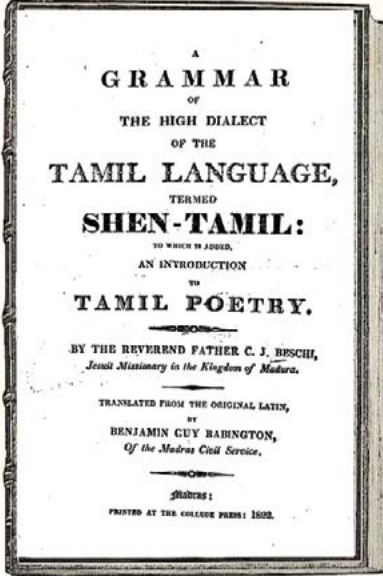
தொல்காப்பியக் காலம்தொட்டே 'மெய் எழுத்துக்கள் புள்ளி பெறும்' என்னும் விதியிருந்தபோதும் கல்வெட்டுக்களில் புள்ளி யிடுவது பயனில்லை என்பதாலும் ஓலைச் சுவடிகளிலும் புள்ளி யிடுவது இயலாது என்பதாலும் மெய் எழுத்துகளுக்குப் புள்ளியிடும் வழமையானது அச்சுப்பதிப்பு வந்தபின்னரே தமிழுக்கு வந்தது.

இருப்பினும், 'யார் இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டார்?' என்பதற்கு பலர் வீரமாமுனிவரைக் கூறுவர். வீரமாமுனிவர் தமிழ் எழுத்துக்களில் சில திருத்தங்கள் செய்துள்ளமையால் இம்முடிவை முன்வைப்பதும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுவதும் வசதியாகிறது.

வீரமாமுனிவரின் சதுரகராதி உட்பட அவரின் அனேக நூல்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே அச்சவாகனம் ஏறின. அவர் இலத்தின் மொழியில் எழுதிய செந்தமிழ் என்னும் நூலானது நூறாண்டுகளாக அச்சவாகனம் ஏறாமல் எட்டுப்பிரதியிலேயே காணப்பட்டது. 1822ஆம் ஆண்டு பென்ஜமின் என்பவரால் இந்நூலானது ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டு முதன்முதலாக அச்சவாகனம் ஏறியது.

Nearly a century has elapsed since this treatise was written, and as it has never been printed, the copies now extant have, by frequent transcription, become very erroneous, and even obscure. This was the case with the copy from which this version was made; and it was only by the collation of several texts, that the faulty passages have been amended or explained. The text, as it now stands, is consistent with itself; and therefore bears internal evidence that it does not any where materially differ from the true reading.

- SEN-TAMIL, 1822, English Translation (முன்னரை)
இலத்தின் - 1730, C.J. Beschi
ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு - 1822, Benjamin Guy Babington

SEN-TAMIL, 1822, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு
- Benjamin Guy Babington

- கொடுந்தமிழ், 1728, வீரமாமுனிவர்
இலத்தின் மொழியில்

19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் அச்சேறிய வீரமாமுனிவரின் நூல் களைக்கொண்டு வரலாற்று அடிப்படையில் ‘அவர் மெய் எழுத்து களுக்குப் புள்ளியிடும் முறையை அச்சில் அறிமுகப்படுத்தினார்’ என்னும் முடிவுக்கு வரல் இயலாது. மெய் எழுத்துக்களுக்குப் புள்ளியிடல் சார்ந்து ஆராயும்போது 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் அச்சேறிய நூல்களை நோக்குவதே சரியானது. இந்த அடிப்படையில் வீரமாமுனிவரின் கௌந்தமிழ் என்னும் நூலானது 1728^{ஆம்} ஆண்டு இலத்தின் மொழியிலே அச்சேறியுள்ளது. கிஷ்தமிழ் நூல் அல்ல. இலத்தின் மொழியிலே அச்சேறியுள்ள இந்த நூலிலே ஆங்காங்கு ற், ற், ல், ன் போன்ற மெய் எழுத்துக்களுக்குப் புள்ளியிடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். மெய் எழுத்துகளுக்கான இந்தப் புள்ளியிடல் முயற்சியை இந்நூலிலேதான் முதன்முறையாக காணமுடிகிறது என்பதைக் கிடைக்கும் ஆதாரங்களின் வாயிலாகக் கூறமுடிகிறது. ஆனால், இந்த நூலிலே ஆங்காங்கு ஒருசில சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரமே மெய் எழுத்துக்களுக்கு புள்ளியிடப்பட்டுள்ளது.

‘வந்தவர்களார்’ (வந்தவர்களார்) என்பதில் முதலாம் ‘ர்’ ற்குப் புள்ளியிடும் இரண்டாவதற்குப் புள்ளியிடாமலும் அச்சாகியுள்ளது. அத்துடன் அப்பக்கத்திலே வேறெந்த ‘ர்’ மெய் எழுத்துக்கும் புள்ளியிடப்படவில்லை. இதேபோன்று ‘கற்பாணையம்’ என மேல் வரியிலும் ‘கற்பாணையம்’ என அதற்கு அடுத்த வரியிலும், ‘கற்பாணையம்’ என்னும் சொல் அச்சேறியுள்ளது. இதனால் எந்தப் பின்னணியில் மெய் எழுத்துகளுக்கு புள்ளியிட்டு இந்த இலத்தின் நூலை வீரமாமுனிவர் அச்சிட்டுள்ளார் என்பதை உய்த்தறிவது சிரமமாகும்.

இதனால், வீரமாமுனிவர் அவர்கள், விதிமுறைகளை வகுத்துக்கொண்டு மெய் எழுத்துகளுக்குப் புள்ளிகளை அச்சிட வில்லை என்பதை அறியமுடிகிறது. இருப்பினும் அவர், தமது நூல்களில் மெய் எழுத்துக்களுக்கு புள்ளியிடும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளார் என்பதை நாம் காணமுடிகிறது. மேலும், 1742^{ஆம்} ஆண்டுவரை தமிழ்ப்பணிகள் செய்த வீரமாமுனிவரின் நூல்களில் அக்காலத்தில் அச்சேறியவற்றை ஆராய்ந்தபின்னரே நாம் உறுதியான முடிவுக்கு வரல்முடியும். இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்ட 1728^{ஆம்} ஆண்டு அச்சாகிய இலத்தின் நூலில் மெய்களுக்குப் புள்ளிகளை இடத்தொடங்கிய வீரமாமுனிவர் 1742^{ஆம்} ஆண்டு காலங்களில் விதிமுறைகளை முறையாக வகுத்துக்கொண்டிருக்கலாம்.

verbis: sic செயகிமவ்னூர, செயதவனூர,
 செயபவனூர, pro masculino; செயகிமவ
 னூர, செயதவனூர, செயபவனூர,
 pro foeminino; செயகிமதூர, செயததூர,
 செயவதூர, pro utroque &c. Vel illa vox ஆர,
 யார antepositur dictis nominibus appellativis, vel
 cuilibet voci verbi absoluti: sic, யாரசெயகிமவ
 ன, யாரசெயதவன, &c. யாரசெயவா
 ன, யாரசெயதான &c. hoc modo enim fem-
 per unitur tertiæ personæ masculini. Tandem hæc ea-
 dem vox supponit pro plurali: sic, வநதவர்க
 னூர, ஆவருவார்கா &c.

- இவ்விடங்களில் மாத்திரம் புள்ளி அச்சாகியுள்ளது

Grammaticâ elegantioris linguæ tradam: hoc unum
 hic addam, ex nominibus, præcipue locorum, fieri
 appellativa, si nomini, adjectivè sumto, addatur pro
 masculino உன vel ஆன, et pro foeminino ஆ
 ன. Sic ex கமபா உஸாயம, nomen cujus-
 dam oppidi, fit கமபா உஸாயததான, க
 மபா உஸாயததான: ex மஉல, மஉலய
 ன, vel மஉலயான, et மஉலயான:
 ex ஊர, ஊரான, ஊரான.

கற்பாளையம்
 புள்ளி உண்டு
 புள்ளி இல்லை

இவ்விடத்தில் மாத்திரம் "ல்" க்கு புள்ளி உள்ளது

reponatur உம: sic, நானவனுககிஹச
 சொல்லவகுசெயதெனேழுதவகுசெ
 யதென, hoc illi et dixi et scripsi; vel, சொல்ல
 வகுசெயவேனேழுதவகுசெயவேன,
 et dicam et scribam. Unde idem est, ac si simpliciter
 dicerem, சொன்னேன, சொல்வேன
 &c. Quare et hæc phrasis, சொல்லசெயதெ
 idem est ac சொல்லியே. Sic, நானசொல
 லசெயதெசெயயாதெபோஜய,
 et நானசொல்லியேசெயயாதெபோ
 ஜய, idem sonant, et potest verti per ablativum

- கொடுந்தமிழ், 1728, வீரமாமுனிவர்
 இலத்தின் மொழியில் அச்சேறிய நூல்

1759^{ஆம்} ஆண்டு அச்சேறிய பையர்ஸ் டி மெல்ஹொவின் முயற்சி :

18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் காணப்பட்ட அச்ச வழமைக்கு ஏற்ப கொழும்பில் அச்சேறிய பையிளிலும் மெய் எழுத்துக்களுக்குப் புள்ளி இடப்படவில்லை. இருப்பினும் இரு சந்தர்ப்பங்களில் மெய் எழுத்துகளுக்குப் புள்ளி இடப்பட்டுள்ளதைத் திட்டவட்டமாக நாம் காணமுடிகிறது.

வகை - 1 :

18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழர்களில் பெரும்பாலானோர் மெய் எழுத்துக்களுக்குப் புள்ளி இல்லாதவிடத்தும் தமிழ்ச்சொற்களை எந்தச் சிரமமும் இல்லாமல் வாசித்துக்கொள்வார்கள். ஆனால், தமிழ் அல்லாத பிறமொழிப் பெயர்ச்சொற்களை தமிழில் ஒலிபெயர்த்து எழுதும்போது (Transliteration) அதற்கான சரியான உச்சரிப்பைத் தமிழர்கள் அறிந்திருக்கச் சாத்தியமில்லை.

இத்தகைய, தமிழ் அல்லாத பிறமொழிச் சொற்களை அறிமுகப்படுத்தும்போது, வாசிப்பவர்களுக்கு உரிய உச்சரிப்பை இனங்காட்டுவதற்காக ஒலிபெயர்த்து எழுதிய சொற்களில் மயக்கத்தைத் தரவல்ல மெய் எழுத்துக்களுக்கு புள்ளி இடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். கிறிஸ்தோ என்றும் தமிழ் அல்லாத பெயர்ச்சொல்லுக்கு அறிமுகம் இல்லாத ஒரு தமிழர், 'r' க்கு புள்ளி இடாதவிடத்து 'கிறாமொ' அல்லது 'கிறாமொர' என்று வாசிக்க இடமுள்ளது. 18^{ஆம்} நூற்றாண்டு வரிவடிவத்தில் 'r' மற்றும் 'r' ஆகிய இரண்டுமே புள்ளியில்லாமல் 'a' என்றே அச்சப்பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்கள் தெளிவாக விதிமுறைகளை வகுத்துக்கொண்டு பையிளைத் தமிழில் அச்சப் பதித்துள்ளமைக்கு இது ஒரு தக்க சான்றாகும். தமிழ் அல்லாத சொற்களை தமிழ் நூல்களில் கையாள்வதற்கான விதிமுறைகளை 19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை ஒருசிலரே வகுத்துக்கொண்டார்கள் எனலாம். பிலிப் டி மெல்ஹொ, சைமன் காசிச்செட்டி (ஆங்கிலக் கட்டுரைகளில்), வில்லியம் நெவின்ஸ், வைத்தியர் கிறீன் போன்றோரே பிறமொழிச் சொற்களின் வேறுபாட்டை தமிழ் நூல்களில் முறையாகக் கையாள முயற்சித்தவர்கள் எனலாம். பிலிப் டி மெல்ஹொவைத் தவிர ஏனைய மூவரும் 19^{ஆம்} நூற்றாண்டிலே பிறந்து தமிழுக்குத் தொண்டாற்றியவர்கள்.

வகை - 1

அவுசுபுரீஃ எனரூபட்டணதீ
அவொல்புஸ் கிரொமீர் எனரூவருகருபபாமாககி
பீலீபுஸ் தெபிரீஸ்தீ எனகிரூவரும
ஸுககிரெவுதீ எனபவருடைய
பிலிபுஸ் வெதீசெவியுஸ் எனபவா உனது
பத்மொசெனறுபொபபட்டதீவிலெ

வகை - 2

தனணபபா து காரீககிரூதரூம
அகிரூகருகருசெரீந துவருகிரூ
இகருககிரூயுமமுளித துபபாரீககிரூ
இரூதசசுததமானசமீதத துவததின

- புதிய ஏற்பாடு 1759

முகவுரை

வகை - 2 :

வகை 1 இல் குறிப்பிட்டதுக்கு அமைய தமிழிலே 'ர' என்னும் வரிவடிவத்தின் பயன்பாடு சில மயக்கங்களைத் தோற்றுவித்தது எனலாம். 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை அனேக அச்சுப் பதிவுகளில் இந்த மயக்கத்தைக் காணலாம். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களின் வடிவங்களைக் குறிப்பதற்கு 'ர' என்னும் வரிவடிவம் கையாளப்பட்டுள்ளது. இதனை உதாரணத்தின் வாயிலாகக் காட்டலாம்.

உதாரண எழுத்துத்தொடர்	அச்சேறிய வடிவம்
கொர்	கொ
கொர்	கொ
கெர்	கொ

கெரர்

கொா

கேரா

கொா

கெரா

கொா

தமிழில் புலமைத்துவம் இல்லாதவர்களும் பைபிளை வாசிக்கவேண்டும் என்பதற்காக 'ர' வரிவடிவமானது எங்கெங்கெல்லாம் மயக்கத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதாகக் காணப்படுகிறதோ அவ்வவ்விடங்களில் புள்ளியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். தமிழ்ச் சொற்களில் 'ர' தவிர வேறெந்த மெய் எழுத்துக்கும் புள்ளியிட்டு அச்சுப்பதித்த சந்தர்ப்பத்தை இந்த பைபிள் பதிப்பில் காணமுடியாதுள்ளது.

தமிழில் மெய் எழுத்துக்குப் புள்ளியிட்டு அச்சுப்பதிக்காத காலத்தில் தமிழின் தனித் தன்மையைப் பேணி, தாமும் மெய் எழுத்துக்களுக்குப் புள்ளியிடுவதைத் தவிர்த்துள்ளார். அதேதருணம் தெளிவுகருதி தமிழ்மொழி அல்லாத சொற்களுக்கும், மயக்கம் தரவல்ல 'ர' மெய் எழுத்துள்ள சொற்களுக்கும் புள்ளியிட்டு அச்சிட்ட புலமைத்துவத்தை என்னவென்பது!

தமிழ் அச்சுப்பதிப்பில் பிலிப் டி மெல்ஹொவினுடைய முன்னோடி முயற்சிகளையும் தெளிந்த சிந்தனையையும் தூர நோக்கையும் நாம் முறையாகக் கண்டுகொள்ளவில்லை என்பதே உண்மை.

8

தரிப்புக்குறிகளும் குறியீட்டு இலக்கணமும்

தமிழில் தரிப்புக்குறிகளின் பயன்பாடானது ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின்னரே தமிழுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டது. தரிப்புக்குறிகளானவை நுகர்வோர்களுக்குத் தெளிவினைத் தந்து இலகுத்தன்மையை உருவாக்குவதுடன் உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கவும் துணைசெய்கின்றன.

தரிப்புக்குறிகளைகளைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அவற்றுக்கான இலக்கணத்தை வகுத்தவர் ஸீலயீ ஆறுமுக நாவலர் என்னும் பதிவினை நாம் பரவலாகத் தமிழ் வரலாற்றிலே காண முடிகிறது.

ஆங்கில மொழியிற் சிறப்புற்று விளங்கும் குறியீட்டு இலக்கணத்தை, நாவலர் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்து பொருத்தினார்; இதனால், உரைநடை எழுதுவோன் உணர்ச்சியைப்பயில்வோனும் இனிது பெறமுடிந்தது. கிறித்தவர் வேதமான விவிலியநூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்த இப் பெருந்தகையாளர், தமிழ் எண்களையே அதற்கையாண்டு தம்முடைய தமிழ்ப்பற்றை உரிய இடத்து ஒங்கச் செய்துள்ளார்.

சொ. சிங்காரவேலன் - 1969
நாவலரும் தமிழ்மொழியும் - நாவலர் மாநாடு விழா மலர்
(பக். 32)

இவ்வாதாரங்களின் வாயிலாக மெல்ஹொ அவர்கள் கீழ்வரும் தரிப்புக்குறிகளை பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது தெரிகின்றது. பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் அவர்கள் எழுதிய தமிழிற் தரிப்புக்குறிகளின் பயன்பாடு (1994) என்னும் நூலில் பின்வரும் விபரங்களைக் காணலாம்.

முழுத்தரிப்பு அல்லது புள்ளி	[.]
வ்னாக்குற	[?]
வ்யப்புக்குற அல்லது வ்ளப்புக்குற	[!]
குறுந்தரிப்பு (comma)	[,]
நெடுந்தரிப்பு (semicolon)	[;]
வ்ளக்கக்குற (colon)	[:]
மெற்கோள்குற	[..]
அடைப்புக்குற	[( )]
இணைத்தற்கோடு	[-]

தரிப்புக்குறிகளில் முழுத்தரிப்பும் (.) வினாக்குறியும் (?) வ்யப்புக்குறியும் (!) எப்பொதுமே வாக்கியங்களின் முடிவில் வருவன என்பது பொதுவான ஒரு நியதி. மேற்கோட்குறிகளில் ஒற்றை மேற்கோட்குறி (' ') இரட்டைமேற்கோட்குறியினின்றும் (" ") வேறுபட்ட முறையிற் சமகால ஆங்கிலத்திற் பயன்படுகிறது. அடைப்புக்குறிகளின் வேறுபட்ட வடிவங்கள் வெவ்வேறு தேவைகட்காகப் பயன்படுகின்றன. வளைவான அடைப்புக்குறியே ( ) பரவலான பாவனையில் உள்ளது. சதுரஅடைப்புக்குறி [ ] விசேடமான தேவைகட்குப் பயன்படுகிறது. நெடுந்தரிப்பு (;) குறைவாகப் பயன்படும் ஒரு அடையாளம் என்பதால் அதன் பாவனை பற்றிய தெளிவீனம் உண்டு. விளக்கக்குறி (:) பற்றிய நிச்சயமின்மை குறைவாயினும் தமிழில் இது நெடுந்தரிப்புடன் குழப்பப்படுவதைக் காண முடியும். பல வேறு தேவைகளை நிறைவு செய்யும் ஒரு கருவியாக உள்ள குறுந்தரிப்பே (,) ஆங்கிலத்தில் அதிகமாகப் பயன்படும் தரிப்புக் குறியாகும். தமிழில் இதன் பிரயோகத்திலுள்ள தெளிவீனங்களுக்கு இக்குறியின் பன்முகப் பயன்பாடு ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

சி. சிவசேகரம் - 1994
தமிழிற் தரிப்புக்குறிகளின் பயன்பாடு [பக். 2]

1994ஆம் ஆண்டு சி.சிவசேகரம் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தும் குறியீடுகளில் ஒற்றை மேற்கோள் தவிர்ந்த (' ') பிற அனைத்துத் தரிப்புக்குறிகளும் 1759ஆம் ஆண்டே மெல்ஹொவினால் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது வியப்பினைத் தருகின்றது. 1744ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தில் மெல்ஹொ பணிபுரியத் தொடங்கியுள்ளார். ஆனால் 1747ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய பதினாறு பிரசங்கம் என்னும் நூலிலே தரிப்புக்குறிகள் பயன்பட்டுள்ளமையைக் காணமுடியாது. இந்நிலையிலே 1759ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த பைபிளின் பதிப்பையே தமிழ் தரிப்புக்குறிகளை முழுமையாக உள்வாங்கிய முதலாவது பதிப்பாகக் கருதவேண்டியுள்ளது.

கடசியாக அரி காபி மமமாவென்கிர்திரீ
 மூ த திகரொரொபாராவஸை ததுவெனறு
 சொல்லுகிரவாகரவகிகரிககிரபூராண பிப
 நதவகிரைவிசாரிககும்பிடததில் அரி காபி மம
 மாவென்கிர்திரீமூ த திகரபினனபெதகமு
 ஏரமுனறுவஸை ததுகரெனறுசொல்ல வெணு
 மொரியொரொபாராவஸை ததுவெனறுமஹொச
 முவெஸ்பாரெனறுரு சொல்ல ரூயவகாண
 துஅதெதெனறூல் ருத்திரானுகம பி மமம
 வுகம நாணுனையுணடாககிரெனறு

1747ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய பதினாறு பிரசங்கம் நூலில் கடைசியாக மற்றும் அதேனென்றால் என்னும் சொற்களை அடுத்து குறுந்தரிப்பு (.) இல்லை

கடைசியிலெககிர தததைரெசெ துவாசிககிரவெ!

அதெனெனறூல் , யொவனெனல் இவவிடததிலெ

1759ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய புதிய ஏற்பாட்டில் கடைசியாக மற்றும் அதேனென்றால் என்னும் சொற்களை அடுத்து குறுந்தரிப்பு (.) உண்டு

1747ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய நூலில் தரிப்புக்குறியீடுகள் இல்லை.

1759ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய பைபிளின் தரிப்புக்குறியீடுகள் உண்டு.

அத்துடன் 1850^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பிலிருந்து ஐரோப்பியரின் தலைமை யகத்துக்கு எழுதப்பட்ட கடிதமொன்றில் மெல்ஹொ சிவர்கள் தமிழிற் தரிப்புக் குறிகளை உள்ளடக்கியவர் என்னும் குறிப்பு காணப் படுகின்றது. 'தமிழுக்குத் தரிப்புக்குறிகள் 19^{ஆம்} நூற்றாண்டிலேதான் அறிமுகமாயின' என்பதாகவே தற்போதைய வரலாறுகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால், தமிழர்கள் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே தரிப்புக்குறிகளைத் தமிழுக்குள் உள்வாங்கி யுள்ளார்கள் என்பது பெருமைப்படக்கூடிய விடயம்.

A LETTER
ON THE SUBJECT OF THE
TRANSLATION OF THE SCRIPTURES
AND THE ENGLISH LITURGY
INTO THE TAMUL LANGUAGE.

A LETTER, &c.

Colombo, 23rd March, 1850.

MY LORD,

Prompted by a sense of duty, which we owe both to ourselves and to our countrymen at large,

* De Melho is the first Oriental Translator who has prefixed titles respectively to the Books of Moses in Tamul. He has also adopted the European mode of Punctuation.

A Letter on the subject of the
'Translation of the scriptures and the English Liturgy, 1850,
எழுதியவர் - The Principal Tamil Protestant Inhabitants of Colombo,
Printed by E.H. Perterson (பக். 32)

வார்வடிவ சீர்தருத்த முயற்சிகள்

இந்திய, இலங்கைப் பிரதேசங்களில் மிகப் பழங்காலத்தனவாகக் கிடைக்கும் கல்வெட்டுக்களில் இரண்டுவிதமான வரிவடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பெறும் ப்ராஹ்மி (Brahmi) எனவும் மற்றையது வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பெறும் கரோஷ்டி (Kharosthi) எனவும் வழங்குகின்றன. இவற்றிலே ப்ராஹ்மி வரிவடிவமானது வட ப்ராஹ்மி, தென் ப்ராஹ்மி என இரு பிரிவுகளாக வளர்ச்சியுற்றது.

தென் ப்ராஹ்மி வரிவடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே கிரந்தம், தமிழ், சிங்களம், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற வரிவடிவங்கள் வளர்ச்சியுற்றன. இவற்றிலே உயிர் எழுத்துக்களில் 'அ' ற்கும் 'ஆ' ற்கும் இடையில் உருவவியலில் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. 'அ' வைப் போன்றே 'ஆ' சிறு மாற்றத்துடன் அமைந்துள்ளது. இதேபோன்று 'உ' ற்கும் 'ஊ' ற்கும் இடையிலும், 'எ' ற்கும் 'ஏ' ற்கும் இடையிலும், 'ஓ' ற்கும் 'ஔ' ற்கும் இடையிலும் உருவவியலில் ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.

ஆனால், தென் ப்ராஹ்மி வரிவடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அனேக வரிவடிவங்களில் 'இ' யும் 'ஈ' யும் உருவவியலில் ஒன்றையொன்று சாரவில்லை என்பதைக் காணமுடிகின்றது. மலையாளத்திலே இப்பிரச்சினை இல்லை எனும் வாதத்தை முன்வைப்பினும் 1940களுக்கு முன்னர் மலையாளத்திலும் இதே பிரச்சினையைக் காணலாம். தற்கால மொழியியலாளர்கள் சீர்மை (consistency) கருதி 'இ' ற்கு ஒத்தவொரு வடிவத்தை 'ஈ' ற்கு மலையாளத்தில் தற்பொழுது பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

இவைபற்றி விரிவான தகவல்களை ஞானம் பாலச்சந்திரன் 2008ஆம் ஆண்டு ஞானம் சஞ்சிகையில் (ஆகஸ்ட் - 2008, ஞானம் - 99) எழுதிய உருவத்தில் தடம் மாறிய 'ஈ' என்னும் கட்டுரையில் காணலாம்)

Grantha	Tamil	Sinhala	Malayalam	Telugu	Kannada
ஹ	இ	ඉ	ഇ	ఇ	ಇ
𑌕𑌃	ஈ	ඈ	ഈ	ఈ	ಈ

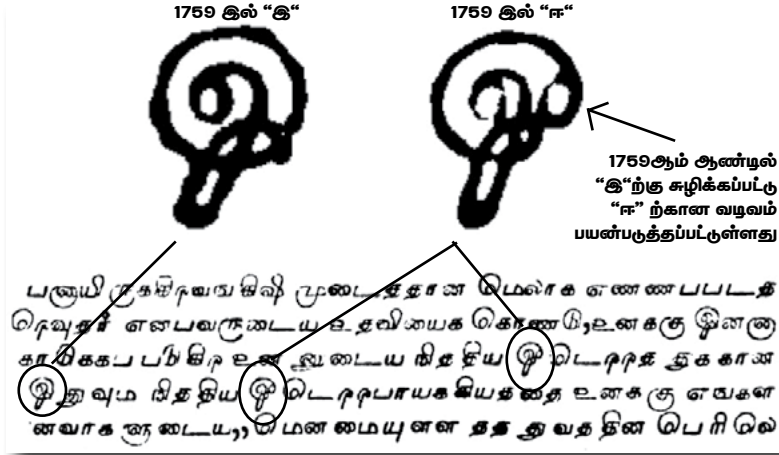
ஞானம் பாலச்சந்திரன், 2008
உருவத்தில் தடம் மாறிய 'ஈ', ஞானம் - 2008 (பக். 21)

மலையாளத்தில் 1940களில் 'ஈ' ற்கு புதியதொரு வடிவம் முன்மொழிந்ததைப்போன்று தமிழ் வரிவடித்தில் மாற்றங்கள் நடைபெற்றுள்ளனவா? என்னும்போது எமக்கு ஞாபகத்தில் வருபவர் வீரமாமுனிவர் ஆவார். பழைய வரிவடிவத்தில் ஏ, ஓ என்பவற்றிற்குப் பதிலாக எ, ஓ ற்கு மேலே மெய் எழுத்துக்களுக்குப் போன்று (எ, ஓ) புள்ளியிடப்பட்டன. இவற்றை வீரமாமுனிவர் தற்காலத்தில் வழக்கத்திலுள்ள 'ஏ', 'ஓ' வடிவங்களாக மாற்றியமைத்தார்.

வீரமாமுனிவரின் காலத்தை அண்மித்து வாழ்ந்த பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்களும் இத்தகைய வரிவடிவ சீர்திருத்த முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்னும் விடயம் தமிழ் வரலாற்றில் தவறவிடப்பட்டுள்ள செய்தியாகும்.

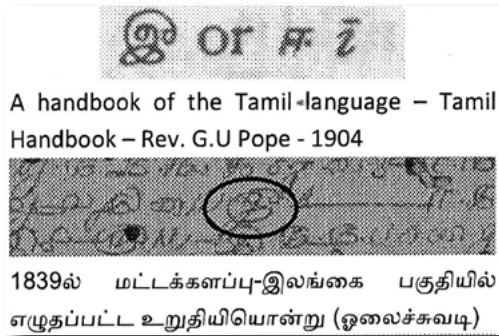
உயிர் எழுத்து 'ஈ' :

தமிழ் வரிவடிவத்தில் 'இ' யும் 'ஈ' யும் ஒன்றையொன்று சாரவில்லை என்பதைக் கண்டுகொண்ட பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்கள் தற்பொழுது பயன்பாட்டிலுள்ள 'ஈ' ற்குப் பதிலாக முற்றிலும் புதியதொரு வடிவத்தை உருவாக்கி தமது முழுநூலிலும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

- புதிய ஏற்பாடு 1759
முகவுரை

‘இ’ ற்கு சுழியிட்டு ‘ஈ’ ஐ எழுத முற்பட்ட இந்த சீர்திருத்த முயற்சியானது பரந்தளவில் தமிழர்களால் உள்வாங்கப்படவில்லை என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம். குறிப்பாக தமிழகத்தில் இந்த முயற்சியானது அறிந்திருக்கப்படவில்லை அல்லது உள்வாங்கப்படவில்லை என்று கூறலாம். ஆனால் G.U. Pope அவர்கள் தமது நூலிலே இந்த வடிவத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஈழத்திலே ‘இ’யை சுழித்து எழுதும் முறையானது பரவலாக 19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலம்வரை இருந்துள்ளதற்கான ஆதாரங்களைக் காணமுடிகின்றது.

ஞானம் பாலச்சந்திரன், 2008
உருவத்தில் தடம் மாறிய ‘ஈ’, ஞானம் - 2008 [பக். 21]

1728ஆம் ஆண்டு வீரமாமுனிவரின் கொடுந்தமிழ் என்னும் நூலிலே 'ஈ' உயிர் எழுத்தானது தற்கால வழக்கத்திலுள்ள 'ஈ' என்றே அச்சிடப்பட்டுள்ளதால் வீரமாமுனிவர் இந்தச் சீர்திருத்த முயற்சியை மேற்கொள்ளவில்லை என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

vocalis, vocant etiam டுச ஹ டெ டுத து, id est, littera mortua. Ex duodecim vocalibus quinque breves sunt, et குஹ டெ டுத து dicuntur: அ, ஐ, ஓ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஔ, ஓ. Quinque sunt longae et டெ டுத து nominantur: ஆ, ஐ, ஔ, உ, ஊ, ஏ, ஔ, ஓ. Aliæ duæ, quas inter longas Tamulenses numerant, reverâ diphthongi sunt; scilicet ஐ, ஐ, et ஔ, ஐ. Has autem duodecim vocales tamulico ordine referam: அ, ஆ, ஐ, ஔ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஐ, ஔ, ஔ.

- கொடுந்தமிழ், 1728, வீரமாமுனிவர் இலத்தின் மொழியில் அச்சேறிய நூல், [பக். 6]

வீடயப் பீரீபுக்குற :

கீழ்வரும் குறியீடானது தமிழில் வழக்கில் இருந்துள்ளமையை தற்காலத்தில் பலரும் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

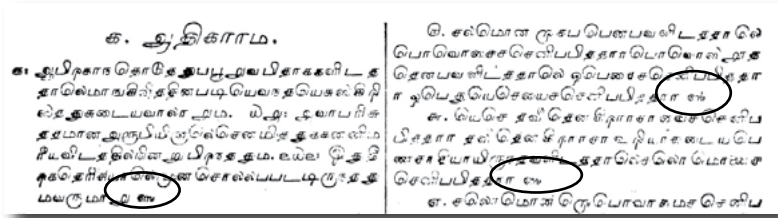
பழைய ஓலைச்சுவடிகளில் பாடல்களைப் பிரித்துக் காட்டுவதற்காக அல்லது செய்திகளைப் பிரித்துக்காட்டுவதற்காக பிள்ளையார் சுழி போன்ற குறியீடு பயன்பட்டுள்ளதை ஓலைச்சுவடிகளுடன் பரிச்சயமுள்ளோர் அறிவர்.

1759ஆம் ஆண்டு புதிய ஏற்பாட்டு பதிப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள குறியீடு

1737ஆம் ஆண்டு ஈழத்திலே பயன்பாட்டில் வந்த முதலாவது அச்ச இயந்திரக் காலகட்டத்தில் பல நூல்கள் அச்சவாகனம் ஏறியுள்ளன. இவ் அச்சுப்பதிப்பிலே இக்காலகட்டத்திற்கு முன்னர் அச்சேறிய நூல்களில் இல்லாத பல தனித்தன்மைகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்றுதான் இந்த விடயப் பிரிப்புக் குறியாகும். புதியதாக ஒரு குறியை உருவாக்கி அச்சில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இது பிள்ளையார் சுழிபோன்று இல்லாமல் அதனை ஒத்த வடிவமாக நுட்பமாக உருவாக்கியுள்ளனர்.

- புதிய ஏற்பாடு 1759
(பக். 1)

1759ஆம் வெளிவந்த பைபிளில் இந்தக் குறி மிக அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்கள்தான் இந்தக் குறிக்கு முற்றுமுழுதான காரணம் என்று கூறுவதற்கு ஆதாரம் இல்லாதபோதும், மெல்ஹொவின் காலகட்டத்தில் ஈழத்தில் இக்குறி அச்சில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது உறுதியாகின்றது. இந்த அடிப்படையில் மெல்ஹொவும் பங்களித்திருப்பார் என்று கருதலாம்.

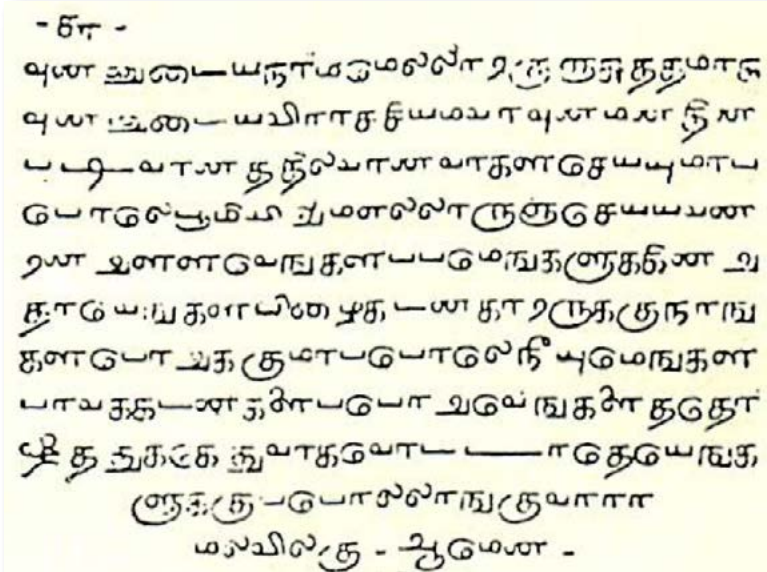
பிலிப் டி மெல்ஹொ அவர்கள் பயன்படுத்திய 'இ'யை சுழித்தல் மற்றும் விடயப் பிரிப்புக்குறி ஆகிய வரிவடிவ சீர்திருத்தங்கள் இன்று வழக்கில் இல்லை என்பது நாம் அறிந்ததே. இருப்பினும் தமிழ் வரலாற்றில் மெல்ஹொ அவர்கள் இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பது பதியப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

10

தமிழ் எழுத்துருவின் (FONT) வடிவம்

தமிழின் முதலாவது அச்சப் புத்தகமான தம்பிரான் வணக்கம் 1578^{ஆம்} ஆண்டு கோவாவில் (Goa) அச்சாகியது ஆய்வாளர் களுக்குத் தெரிந்த விடயம். 16^{ஆம்} நூற்றாண்டில் அச்சேறிய இந்நூலின் அச்சாக்கத் தேவைகருதி தமிழ் எழுத்துக்கள் கோவாவில் முதன்முதலாவதாக உருவாக்கப்பட்டன.

தம்பிரான் வணக்கம், 1578, [பக். 6]
கோவாவில் அச்சேறிய எழுத்துக்கள் - 16^{ஆம்} நூற்.

ஆனால் 17^{ஆம்} நூற்றாண்டிலேதான் ஐரோப்பா தேசத்தில் தமிழ் எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டு அத்தேசத்தில் தமிழ் அச்சேறியுள்ளது. ஐரோப்பாவில் தமிழ் அச்சு எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டதற்கு காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் ஈழத்தில் பணிபுரிந்த மிலிப்பஸ் பஸ்தேயஸ் (Philippus Baldaeus) என்பவராவார். இத்தகவல் பற்றிய விபரத்தை கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தமது யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி நூலிலே குறித்துள்ளார்.

ஒல்லந்தர் யாழ்ப்பாணத்தை அடைந்தவுடனேயே தமது “உண்மைபாள, சீர்திருத்த” மார்க்கத்தைப் பரப்பத்தேடினர். அவர்களோடு ஆதிபில்வந்தருருவானவர் சிவப்புவட்டையல் பாதிரியார். இவர் அதிக கல்வித் திறனும் தேவபத்தியும் உள்ளவர். இவர் மூலமாகவே முதன் முதல் தமிழ் அட்சரங்கள் ஐரோப்பாவிலே அச்சிடப்பட்டன. இவர் இயற்றிய “கெர்றமண்டலும் இலங்கையும்” எனும் பெரிய சரித்திர நூல் அக்காலத்துச் சம்பவங்கள் பலவற்றிற்கு ஓர் பிரமாணமாயுள்ளது.

- க. வேலுப்பிள்ளை, 1918,
யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி, [பக். 151]

கல்லடி வேலுப்பிள்ளை
(1860 - 1944)

Deſe verthooven de Vocalen ofte ſlinckers		De medeklinckers verveenicht met de Klinckers maken een ſyllabe.	
அ	ana een korte a	a	கா — cana ca / ka kort ca, ka
ஆ	avana een lange a	á	கா — carana ca, / ka, langh ca, / ka
இ	ina een korte i	i	கி — quina qui, kort qui
ஈ	yana een lange i	í	கி — quiyana qui langh qui
உ	una een korte u	u	கூ — cuna cu, kort cu
ஊ	avana een lange u	á	கூ — curana cu langh cú
எ	ena een korte e	e	கே — quena ke kort- que
ஐ	eana een lange e	é	கே — queana ke, langh que, / k, / k
ஓ	avana av diphthongus	av	கை — carana cay diphthongus cay
ஔ	ona een korte o	o	கொ — cona co, kort co
ஔ	ovana een lange o	ó	கொ — corana co, langh c
ஔ	aurana au diphthongus	au	கொ — corana co, langh c

Book - A true and exact description of the most celebrated East-India
coasts of Malabar and Coromandel; as also of the island of Ceylon
பிளிப்பன் பல்தேயுள், 1672, [பக். 191]
ஐரோப்பாவில் அச்சேறிய தமிழ் எழுத்துக்கள் - 17^{ஆம்} நூற்.

இதனைத் தொடர்ந்து 18ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில்
தரங்கம்பாடியில் சீகன்பாலக் அவர்களின் காலத்தில் அச்சேறிய
பையினின் எழுத்துருக்களும் அதனைத் தொடர்ந்து வீரமாமுனிவர்
காலத்தில் அச்சேறிய தமிழ் எழுத்துக்களும் எமது கவனத்திற்கு
வருகின்றன.

குநதபபுலோகததலேமனாஅடிபபி மநதலி சேஅநக
அவாயுமபொதலிசசுரானஉபநேசநகஅவாயுமசேயநஅ
அபுநகஅவாயுமமனாஅநககுஉணடபபாடுபடடு
எல்லாஅவாயுமமுண்டுஅடிசநதஅததஅன்நகஅவாயும
உயிரோடேஅநுநருநதுபாலோகததலேமதமையாக
எநினததையுமஅபுநடையசீஅகாகவாகி அஅபபொஅடி
ததலமாரகாலோகமேநுகுமபொயபுபடடககோதத
சசுஅலிசேஅநகஅவாயுமசசகலசசேனநகநககுமபிஅசநக
மபணணைநததையுமஉலீபபடுததுக அபுநஎ
அபாபுடினையமுதலாமஅருபபாகி அ
அசுசுஅதபொஅததகம

- புதிய ஏற்பாடு 1714^{ஆம்} ஆண்டு செம்மெம்பர் 25^{ஆம்} திகதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
சீகன்பாலக் பதிப்பு, [அட்டைப் பக்கம்]
தரங்கம்பாடியில் அச்சேறிய தமிழ் எழுத்துக்கள் - 18^{ஆம்} நூற். ஆரம்பப்பகுதி

தற்கால தமிழ் எழுத்துருவின் தொடக்கம் :

தமிழ் எழுத்துக்களின் வடிவங்களைப் பொறுத்தமட்டில் நியமங்கள் வரையறுக்கப்பட்டதற்கான சான்றுகள் தமிழ் வரலாற்றில் காணமுடியாதுள்ளது.

உதாரணத்துக்கு கீழ்வரும் 6 தமிழ் எழுத்துக்களை நோக்கினால் அவற்றுக்கான மேல் விசிறிகள் / கொம்புகள் 'மி', 'மீ' எழுத்துக்களில் உள்ளதைப்போன்று முறை - 1இலே அமைந்துள்ளன. அதேதருணம் முறை - 2 இல் சற்று பெரிய விசிறிகள் எழுத்துக்களின் இடதுபுற இடுப்புப் பகுதியில் தொடங்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

முறை 1 - கி கீ சி சீ தி தீ

முறை 2 - கி கீ சி சீ தி தீ

விசீர்
தொடங்கும் இடம்

மி கி கி

இந்நிலையில் முறை - 1 நியமமானதா? அல்லது முறை - 2 நியமமானதா? என்பதை ஆதாரம்கொண்டு கூறமுடியாதுள்ளது. இருப்பினும் கணினி எழுத்துருக்கள் 1990களில் வருவதற்கு முன்னர் வரை முறை - 2 ஐப்போன்றே கி, கீ, சி, சீ, தி, தீ ஆகிய எழுத்துக்களின் விசிறிகள் கடந்த 200 ஆண்டுகளாக அமையப்பெற்றிருந்தன என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

அதேபோன்று தமிழ் எழுத்துக்களில் காணப்படும் சற்று சரிந்த தன்மையானது (Italic) கணினி எழுத்துருக்கள் வரும்வரை கடந்த 200 ஆண்டுகளாக காணப்பட்டுள்ளன.

சரிந்த
எழுத்துரு

கி

கி

நேரான
எழுத்துரு

இவ்வாறாக எழுத்துக்களின் விசிறிகளில் காணப்படும் வித்தியாசங்கள், சரிந்த தன்மை என்பன நியமங்களாகப் பதியப்படாத நிலையிலும் இவை காலங்காலமாக 200ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளன என்பது நோக்கத்தக்கது.

1940 - 1950களில் உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்த் தட்டச்சுப்பொறிகளில் 'கி' க்குரிய விசிறிக்கு தனித் தட்டச்சு விசையும், 'மி' க்குரிய விசிறிக்கு தனித் தட்டச்சு விசையும் உருவாக்கியுள்ளமையை நாம் இலகுவில் புறக்கணித்துவிடமுடியாது.

- பழைய தமிழ் தட்டச்சுப்பொறி
இருவேறு விசிறிகள்

ஈழத்தின் ஆளுனராக இமஹாப் (Van Imhoff) அவர்கள் பணிபுரிந்த போதுதான் ஈழத்தின் முதலாவது அச்ச இயந்திரமானது 1737ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது.

கொழும்பில் இயங்கிய இந்த அச்சகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட தமிழ் எழுத்துருக்களில் 1578ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் காணப்பட்ட எழுத்துருக்களில் இல்லாத பல கூறுகளும், நியமங்களும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. 1759ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய புதிய ஏற்பாடு பிரதியானது இத்தகைய எழுத்துருகொண்ட தமிழ் எழுத்துக்களினாலேயே அச்சேறியுள்ளது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

சரிந்த எழுத்துரு

இருவேறு விசிறிகள்

விசுவாசமுள்ள ஒருவாயின
 உததங்களுடைய நீதியினபெரி
 வககிழவாகளுகருசசமு வெஸ
 கொடுக்கிழவல்லியெனறுமஅ
 ப்பாததீரமாககிகொளளுகிழ
 மபடிபிதததம.யடு:சிமுபிள
 ததிலவாவிடுமபடிகருககரபி
 நிததியசீவியததைபபெறறுக
 குசசெயயவெணடியதெதெ
 ல்வலுககுபபிழததியுததார
 ணைகளைககைககொளளுமபடி.க
 தம. உயச: ஆய்சூரிடவானகள
 முகிழதெபபடி.தீநாயிருக்கு

நீதி

'சூ' க்கு
 இறுதியில் சுழி
 இல்லை

ய்சூரி

புதிய ஏற்பாடு, கொழும்பில் அச்சேறியது, 1759, [பக். 415]

தற்கால கணினியில் வடிவமைக்கும் எழுத்துருக்களில் 'சூ' எழுத்துக்கு சுழியுடன்சூடிய அமைப்பு சில இடங்களில் தரப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஆனால் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் கொழும்பில் இயங்கிய அச்சகத்தில் கையாளப்பட்ட எழுத்துருக்களில் இவை நுட்பமாகக் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளமை வியப்பைத் தரும் விடயமாகும்.

சூ, சூ, சூ சில கணினி எழுத்துருக்கள்.

1990 வரை தமிழ் அச்சலகில் காணப்பட்ட தமிழ் எழுத்துருக்களுக்கு 1737^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பில் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்துரு வடிவம் ஆணிவேராக அமைந்துள்ளது என்பது இதனால் தெரியவருகின்றது.

இது தனித்து ஆராயப்படவேண்டிய துறையாகும்.

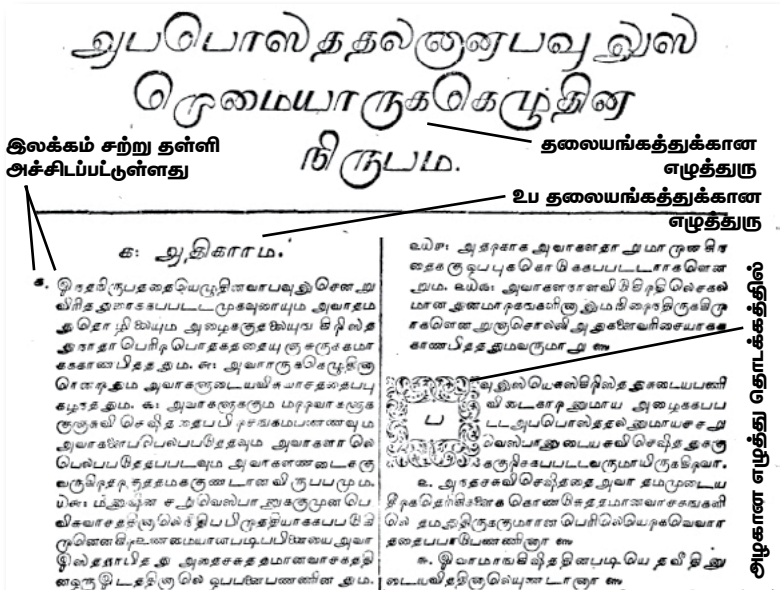
பல எழுத்துருக்கள் :

தற்காலத்தில் கணினி வருகையின் பின்னர் பல வடிவ எழுத்துருக்களை அச்சில் பயன்படுத்துவது இலகுவானதொரு விடயமாகும். ஆரம்ப காலங்களில் நுகர்வோர் விடயங்களைத் தெளிவுடன் உள்வாங்கிக்கொள்ளல்வேண்டும் என்பதற்காக பல எழுத்துருக்களைப் பயன்படுத்தி அச்சேற்றிய சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. ஆறுமுக நாவலர் பல்வேறு எழுத்துருக்கள் பயன்படுத்தியமை பற்றி கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுவோரும் உளர்.

போன்று இருக்கும் நாவலருடைய திருக்குறளில் குறள் தனியான அச்சிலும் அதற்கான பொழிப் புரை வேறுவிதமான அச்சிலும் விசேடவுரை என்பது மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டுக்கும் மாறான வடிவிலும் அச்சிடப் பெற்றிருக்கும். நிறுத்தற் குறிகள் போன்ற நவீனக் குறியீட்டு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டிருக்கும். 1852இல் வெளிவந்த தேம்பாவணியிலோ, 1860இல் வெளிவந்த சதுரகராதியிலோ இந்த முறைகள் எதனையும் நாம் காண முடியாது.

- பொ. வேல்சாமி, ஆறுமுக நாவலர்,
தமிழ்ப் பதிப்புலகம் [1800-2009], 2009^{ஆம்} ஆண்டுப் பதிப்பு
(பக். 9)

ஆனால், 1759ஆம் ஆண்டு அச்சேறிய புதிய ஏற்பாட்டினை நோக்கும்போது நுகர்வோரின் தெளிவு கருதி பல்வேறு எழுத்துருக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

1759ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் அச்சேறிய புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரு பகுதி இங்கு எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் கொழும்பில் 1737ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பெற்ற அச்சகமும் அவ் அச்சகத்தில் 1759ஆம் ஆண்டு பதிக்கப்பெற்ற டி மெல்லொறா மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடும் தமிழ் எழுத்துருக்களின் வடிவங்களில் பாரிய தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது.

Typography என்னும் இத்துறையானது முறையாக தமிழில் இதுவரை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை என்பது கவனத்திற்குரியது.

வெழுத்துத் தமிழ் அறிஞர் பிலிப் டி மெல்ஹொ பாதிரியாரி னால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1759ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் அச்சிடப்பட்ட பைபிளின் புதிய ஏற்பாடு ஆனது இந்நூலின் மையப் புள்ளியாக அமைகின்றது. இப்பதிப்பினை மையமாகக்கொண்டு அதற்கு முன்னரும் பின்னரும் எவ்வாறான மாற்றங்கள் தமிழ் உரை வடிவத்திலும், சொல்வடிவத்திலும், வரிவடிவத்திலும் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதைக் காணவிழையும் ஆரம்ப முயற்சியாக இந்நூல் அமைகிறது.

இந்நூலின் வாயிலாகக் கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் முன்வைக்கப் படுகின்றன.

முதல்நிலை முடிவுகள் :

- தமிழ் அச்சத்துறையானது தமிழ் வர்வடிவத்திலும், சொல்வடிவத்திலும், உரைவடிவத்திலும் எத்தகைய அகநிலை மற்றும் புறநிலைத் தாக்கங்களைச் செலுத்தியுள்ளது என்னும் ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்படல்வேண்டும்.
- தமிழ் அச்சத்துறையானது தமிழில் ஏற்படுத்திய ல்ளைவுகளினூடாகத் தமிழ் வரலாற்றை இன்னமும் அணுகவல்லலை என்பது புலனாகிறது.
- மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ் உரைநூல்களானவை ஈழத்து உரை நடை வரலாற்றிலே உரிய கவனத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் பெறவல்லலை என்பதைக் காணமுடிகிறது. இதுவரை காலமும் தமிழன் மரபுசார்ந்த உரை மரபின் வக்பாகமே அடையாளப்படுத்தப்பட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளது.

- மெல்ஹொவ்ரோ முன்னர் ஈழத்தலை பல்பிபஸ் பல்தேயுஸ். அதர்யான் டி மெ. அத்தொல்புல் க்றாமர் ஆக்கியார் பைபன் மெழுபெயர்ப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது 1759^{ஆம்} ஆண்டு வெளிவந்த பைபன் முகவுரையின் வாய்லாகத் தொயவருக்கின்றது. இத்தன்படி சீகன்பாலக் அவர்களுக்கு (1714) முன்னரே ஈழத்தல் பைபனை மெழுபெயர்க்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதும் புலனாகிறது.
- 1759^{ஆம்} ஆண்டு பல்பி டி மெல்ஹொ அவர்கள் மெழுபெயர்த்த பைபரின் புதிய ஏற்பாடு ஆனது தமீழ் வரலாற்றில் உரிய இடத்தனைப் பெறவில்லை என்பதைக் காணமுடிகின்றது. அத்துடன் இம்மெழுபெயர்ப்பில் காணப் படுகின்ற நீண்ட முகவுரையானது இக்காலகட்டம்வரை (2016) வாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை.
- முதன்முறையாக முழுமையான புதிய ஏற்பாட்டினை வெளியீட சந்தர்ப்பமாக மெல்ஹொவின் முயற்சி அமைகின்றது.
- தமீழில் நடைபெற்ற முதலாவது முறையான உரைநடை மெழுபெயர்ப்பு என்றும் அங்கீகாரத்தையும் மெல்ஹொவின் மெழுபெயர்ப்பு பெறுகின்றது.
- தமீழ் உரை நடைபின் தந்தையான வீரமாமுனிவருக்கும் (இறந்த ஆண்டு 1742) வசனநடை கைவந்த வல்லாளரான ஆறுமுக நாவலருக்கும் (இறந்த ஆண்டு 1878) இடையிலே பல்பி டி மெல்ஹொ அவர்களை (இறந்த ஆண்டு 1790) தமீழ் உரைநடை வரலாறு எதிர்கொள்ளவேண்டியுள்ளது என்றும் முடிவானது இந்நூலிலே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.
- சந்தவ்காரம் பீர்த்து அச்சுப்பதக்கும் முயற்சிகள் 1847^{ஆம்} ஆண்டுக்கு முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பது ஆதாரங்களின் வாய்லாக இந்நூலிலே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தன்படி மெல்ஹொ அவர்களால் தொடக்கவைக்கப்பட்ட (1759) சந்தவ்காரம் பீர்த்து அச்சுப்பதக்கும் முயற்சியானது வில்லியம் நெவின்ஸனால் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டு (1847) ஆறுமுகநாவலரால் முறையாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது என்றும் முடிவுக்கு வரலாம்.
- 19^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே வசன இலக்கிய முயற்சிகள் தொடங்கிவிட்டன என்பது இந்நூலிலே காட்டப்பட்ட ஆதாரங்களின் வாய்லாகத் தொயவருக்கின்றன. மெல்ஹொவின் வசன இலக்கிய முயற்சியானது 19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் வசன இலக்கிய முயற்சிக்கு எத்தகைய பங்கு வகித்துள்ளது என்பதைத் துணியவேண்டிய தேவை தன்யாக ஆராயப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

- வரைமுறைகளை வகுத்துக்கொண்டு மெல்ஹா அவர்கள் பையர்ஸ் தர்பூன் மெய் எழுத்துக்களுக்கும் புள்ளியீடு அச்சுப்பதிப்பீட்டுப்பதைக் காணமுடிகிறது. தென்வுகருத் தர்பூன்மெய் அல்லாத சொற்களுக்கும், மயக்கம் தரவல்ல (ஈ) மெய் எழுத்துக்களுக்கும் புள்ளியீடுப்பட்டுள்ளன.
- 19^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே குறியீடுகள் தர்பூன் அச்சல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமைக்கான ஆதாரங்கள் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன. ஒற்றை மெற்கோள் தவிர்த்த (' ') பிற அனைத்துத் தர்பூன்சொற்களும், குறியீடுகளும் 1759^{ஆம்} ஆண்டே மெல்ஹாவின்மூலம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- பில்லி டி மெல்ஹா அவர்கள் தர்பூன் வர்வடிவத்தல் சீர்திருத்தங்கள் சில மெற்கொண்டுள்ளார். 'ஈ' உயிர் எழுத்திற்காக 'இ'யைச் சமுத்தல் மற்றும் வ்டயப் பர்ப்புக்குற ஆகிய வர்வடிவ சீர்திருத்தங்கள் இன்று வழக்கத்தல் இல்லையாயினும் தர்பூன் வரலாற்றல் மெல்ஹா அவர்கள் இத்தகைய முயற்சிகளல் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பது பதயப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.
- ஈழுத்தல் 1737^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கப்பெற்ற அச்சுத்தல் பயன்படுத்தப்பட்ட தர்பூன் எழுத்துருக்களானவை தொடர்ந்து வந்த 250 ஆண்டுகால தர்பூன் எழுத்துருக்களின் நயமங்களைத் தீர்மானித்துள்ளன.
- மெல்ஹா மெய்யுயர்த்த புதய ஏற்பாட்டில் வ்டயத் தென்வுக்காக பல எழுத்துருக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.
- மெல்ஹாவின் புதய ஏற்பாட்டில் ஈழுத்துக்குரிய தனித்துவமான சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

துணைநிலை முடிவுகள் :

- 19^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே தர்பூன் ப்ரசங்கம் செய்யும் வழக்கம் இருந்துள்ளமை தெரியவருகிறது. மெல்ஹா அவர்கள் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சிறந்த தர்பூன் க்றஸ்தவப் ப்ரசங்கமாக இருந்துள்ளார்.
- பில்லி டி மெல்ஹா அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு முழுமையாக எழுதப்படல் வேண்டும்.
- மெல்ஹா மெய்யுயர்த்த பையர்க்கான ஒரு சொல் அடைவைத் தயாரிக்கும்படி அது 18^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்குரிய தர்பூன் வரலாற்றலும் இலக்கிய வரலாற்றலும் சில புதய அம்சங்களைக் கண்டுபிடிக்க வழிவகுக்கும் என்று கூறலாம்.

‘எழுமும் தமிழும்’ நூல்கள்...

யாழ்ப்பாண மன்னர் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்கம்

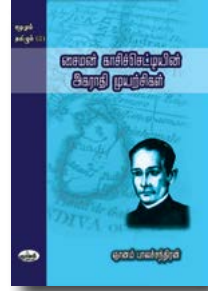
யாழ்ப்பாணப் பாரம்பரியத்தில் காணப்பெறும் இத்தகைய விடயங்களை அறிஞர்களினதும் மற்றோரினதும் கண்ணோட்டத்திற்கு எடுத்துவருவது நல்ல முயற்சியாகும். மூல ஆதாரங்கள் தேடியெடுக்கப்பட்டு துல்லியமாகவும் தெளிவாகவும் நூலில் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

- பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை

சைமன் காசிச்செட்டியின் அகராதி முயற்சிகள்

ஞானம் பாலச்சந்திரனின் இவ்வெளியீடு காசிச்செட்டியின் அகராதி முயற்சிகளையும் அத்துறையில் அவர் முன்னோடித் தமிழராய் திகழ்ந்தவாற்றையும் குவிமையப்படுத்துவதாய் இருந்தாலும், அவரது பல்துறைப் பங்களிப்புக்களின்பாலும் வாசகர் கவனத்தைத் திசைமுகப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- பேராசிரியர் ச. தல்லைநாதன்

கிரகசார எண்ணல் (க.பி.1506)

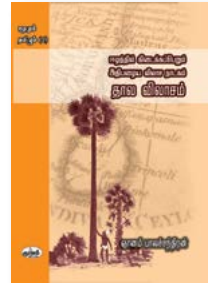
கி.பி. 1506^{ஆம்} ஆண்டு வெளியாகிய 'கிரகசார எண்ணல்' என்னும் வானசாஸ்திர நூல் இப்போதுதான் முதன்முறையாக எழுத பார்வைக்குக் கிடைக்கின்றது.

- பேராசிரியர் எஸ். சுவல்ங்கராஜா

தால விலாசம்

ஈழத்தில் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் தோன்றிய தாலவிலாசம் என்னும் நூல் பற்றியதாக ஞானம் பாலச்சந்திரனின் இந்நூல் விளங்குகிறது. பலரால் அறியப்படாதிருந்த தால விலாசம் பற்றிய முழுத் தகவல்களையும் சேகரித்தது மாத்திரம் அன்றி, அவற்றை அக்குவேறு ஆணியேறாக ஆய்வுசெய்து, அந்தநூல் பற்றிய பூரணமான பதிவினை ஆசிரியர் தந்துள்ளார்

- பேராசிரியர் துரை. மனோகரன்

இந்நூலிலே ஞா. பாலச்சந்திரன்
“தமிழ் அச்சத்துறையினோடாகத்
தமிழ் வரலாற்றை”
அணுக முற்பட்டுள்ளார்.

இது தொடர்பாகப்
பெருந்தொகையான ஆவணங்களைப்
பார்வையிட்டதுடன் அவற்றிலிருந்து
பயனும் சுவையுமுடைய
பல தகவல்களை நமக்குத் தருகிறார்.
வழக்கமாக

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலரே
‘தமிழ் உரைநடையில் சந்தி
பிரித்தெழுத்துதல்’, ‘தரிப்புக் குறிகளைப்
பயன்படுத்தியமை’

ஆகிய இரண்டையும் தமிழ்
உரைநடைக்கு அறிமுகம் செய்தார்
என்று கூறுவது வழக்கம்.

ஆனால் ஞானம் பாலச்சந்திரன்,
பிலிப் டி மெல்ஹொ இவற்றை
அறிமுகம் செய்தார் என்பதை
சான்றுகளுடன் கூறியுள்ளார்.

— பேராசிரியர் **அ. சண்முகதாஸ்**

ISBN 978-955-8354-57-5

9 789558 354575